

Ročník 2012

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 151

Rozeslána dne 30. listopadu 2012

Cena Kč 191,–

O B S A H:

415. Vyhláška o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší

415**VYHLÁŠKA**

ze dne 21. listopadu 2012

**o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení
některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší**

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 4 odst. 9, § 6 odst. 9, § 12 odst. 8, § 16 odst. 8, § 17 odst. 7, § 18 odst. 4, § 32 odst. 9 a § 34 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, (dále jen „zákon“):

ČÁST PRVNÍ**ÚVODNÍ USTANOVENÍ****§ 1****Předmět úpravy**

(1) Tato vyhláška zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a stanovuje

- a) intervaly, způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování měření a výpočtem, způsob vyhodnocení výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob zjišťování a vyhodnocení plnění tmavosti kouře,
- b) obecné emisní limity, specifické emisní limity, způsob výpočtu emisních stropů a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů a způsob vyhodnocování jejich plnění,
- c) způsob stanovení počtu provozních hodin,

- d) požadavky na kvalitu paliv, požadavky na způsob prokazování jejich plnění a formát a rozsah ohlašování splnění těchto požadavků,
- e) požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek,
- f) náležitosti provozní evidence a souhrnné provozní evidence, provozního řádu, odborného posudku, rozptylové studie, protokolu o jednorázovém měření emisí,
- g) způsob uplatnění kompenzačních opatření a minimální hodnoty příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění.

(2) Tato vyhláška byla oznámena v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti technických norem a předpisů a pravidel pro služby informační společnosti, ve znění směrnice 98/48/ES.

§ 2**Základní pojmy**

Pro účely této vyhlášky se rozumí

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění).

Směrnice Rady 1999/32/ES ze dne 26. dubna 1999 o snižování obsahu síry v některých kapalných palivech a o změně směrnice 93/12/EHS, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/33/ES, ze dne 6. července 2005, kterou se mění směrnice 1999/32/ES, pokud jde o obsah síry v lodních palivech.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/63/ES ze dne 20. prosince 1994 o omezování emisí těkavých organických sloučenin (VOC) vznikajících při skladování benzínu a při jeho distribuci od terminálů k čerpacím stanicím.

Směrnice Rady 1999/13/ES ze dne 11. března 1999 o omezování emisí těkavých organických látek vznikajících při užívání organických rozpouštědel při některých činnostech a v některých zařízeních.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/42/ES ze dne 21. dubna 2004 o omezování emisí těkavých organických sloučenin vznikajících při používání organických rozpouštědel v některých barvách a lacích a výrobcích pro opravy náteru vozidel a o změně směrnice 1999/13/ES.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení.

Směrnice Rady 87/217/EHS ze dne 19. března 1987 o předcházení a omezování znečišťování životního prostředí azbestem.

Směrnice Rady 92/112/EHS ze dne 15. prosince 1992 o postupech ke sladování programů omezování a konečného vyloučení znečišťování způsobeného odpady z průmyslu oxidu titaničitého.

a) biomasou ke spalování ve stacionárních zdrojích produkt, který je tvořen z rostlinného materiálu pocházejícího ze zemědělství nebo lesnictví a který lze použít jako palivo za účelem získání jeho energetického obsahu, a dále následující odpad použitý jako palivo:

1. rostlinný odpad ze zemědělství nebo lesnictví,
2. rostlinný odpad z potravinářského průmyslu, pokud se využije vyrobené teplo,
3. rostlinný odpad z výroby čerstvé vlákniny a z výroby papíru z buničiny, pokud se spaluje v místě výroby a vzniklé teplo se využije,
4. korkový odpad,
5. dřevný odpad s výjimkou dřevného odpadu, který může obsahovat halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo nátěrovými hmotami, zahrnující především takovéto dřevné odpady pocházející ze stavebnictví a z demolic,

b) emisním faktorem měrná výrobní emise typická pro určitou skupinu stacionárních zdrojů,

c) měrnou výrobní emisí podíl hmotnosti znečišťující látky nebo stanovené skupiny látek vnášených ze stacionárního zdroje do ovzduší a vztažné veličiny.

ČÁST DRUHÁ

ZJIŠŤOVÁNÍ ÚROVNĚ ZNEČIŠŤOVÁNÍ A VYHODNOCENÍ PLNĚNÍ EMISNÍCH LIMITŮ

§ 3

Intervaly jednorázového měření

(K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Jednorázové měření emisí se provádí po

- a) prvním uvedení stacionárního zdroje do provozu,
- b) každé změně paliva, suroviny nebo tepelně zpracovávaného odpadu v povolení provozu, nebo
- c) každém zásahu do konstrukce nebo vybavení stacionárního zdroje, který by mohl vést ke změně emisí,

a to nejpozději do 3 měsíců od vzniku některé z těchto skutečností nebo ve lhůtě stanovené v povolení provozu.

(2) Kromě měření podle odstavce 1 se dále pro-

vádí jednorázové měření emisí v následujících intervalech:

a) jedenkrát za kalendářní rok u stacionárních zdrojů neuvedených v písmenech b) a c),

b) jedenkrát za 3 kalendářní roky

1. u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 1 MW do 5 MW spalujících plynná nebo kapalná paliva a u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 1 MW spalujících pevná paliva,
2. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodech 1.1., 1.2., 1.3. a 1.4. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6–15 t/rok,
3. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodech 4.1., 4.2. a 7. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6–5 t/rok,
4. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodu 4.3. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,5–2 t/rok, bodu 9. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6–20 t/rok a bodu 4.4.,
5. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 2.2.1., 3.8.1., 4.1.1., 6.6. a 6.13.,
6. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 3.5.1., 3.7.1. a 5.2.1., pokud je zdroj vybaven zařízením ke snižování emisí,
7. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 3.4.2. s projektovaným tepelným výkonem od 1 MW do 5 MW včetně a bodu 3.5.2. s projektovaným tepelným výkonem od 0,3 MW do 5 MW včetně,
8. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.2.,
9. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.4.,
10. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.5. s roční projektovanou kapacitou vyšší než 50 tun hotových výrobků, nebo
11. u stacionárních zdrojů, u nichž je stanovená úroveň znečišťování dosahována úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím technologie ke snižování emisí, pokud

je současně v povolení provozu stanovena povinnost kontinuálního měření a zaznamenávání jednoho nebo více provozních parametrů určujících úroveň znečišťování; tato četnost měření se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším a na stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad,

c) dvakrát za kalendářní rok

1. u stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad v případě těžkých kovů, polychlorovaných dibenzodioxinů (dále jen „PCDD“) a polychlorovaných dibenzofuranů (dále jen „PCDF“); během prvních 12 měsíců provozu se provedou 4 měření po každých 3 měsících provozu stacionárního zdroje,

2. u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším.

(3) Jednorázové měření emisí podle odstavce 2 se provádí v případech uvedených

- a) v písmenu a) nejdříve po uplynutí 6 měsíců od data předchozího jednorázového měření,
- b) v písmenu b) nejdříve po uplynutí 18 měsíců od data předchozího jednorázového měření,
- c) v písmenu c) nejdříve po uplynutí 3 měsíců od data předchozího jednorázového měření.

(4) Jednorázové měření podle odstavce 2 se neprovádí u stacionárních zdrojů vyjmenovaných v části A přílohy č. 4 zákona pro znečišťující látky tam uvedené; to neplatí v případě měření emisí rtuti a jejích sloučenin u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících uhlí, které se provádí jedenkrát za kalendářní rok.

(5) Namísto měření emisí znečišťujících látek podle odstavce 2 se pro zjištění úrovně znečišťování použije výpočet

- a) u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících plynná a/nebo kapalná paliva do celkového jmenovitého tepelného příkonu 1 MW,
- b) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodu 3.,
- c) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 1.3., 2.1., 3.8.3., 3.8.4. a 6.15.,

d) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 3.5.1., 3.7.1., 5.2.1., pokud tyto zdroje nejsou vybaveny zařízením ke snižování emisí, u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.5. s roční projektovanou kapacitou do 50 tun hotových výrobků včetně.

(6) Pokud nemá stacionární zdroj pro určitou znečišťující látku stanoven specifický emisní limit v této vyhlášce, ale pouze v povolení provozu, stanoví krajský úřad podle § 12 odst. 4 zákona v povolení provozu rovněž způsob, podmínky a intervaly jednorázového měření emisí této znečišťující látky. Při stanovení četnosti měření se přihlédne k době a způsobu provozování stacionárního zdroje a jeho vlivu na kvalitu ovzduší.

(7) U spalovacího stacionárního zdroje, u něhož nelze s ohledem na jeho funkci v přenosové soustavě nebo soustavě zásobování tepelnou energií a s ohledem na způsob jeho provozování dodržet podmínky pro provedení jednorázového měření emisí stanovené v § 6 odst. 7 zákona v intervalu stanoveném v odstavci 2, se jednorázové měření emisí provede vždy při první příležitosti, kdy bude možné tyto podmínky splnit.

(8) Od měření emisí těkavých organických látek podle odstavce 2 lze na základě rozhodnutí krajského úřadu podle § 6 odst. 2 zákona upustit a emise zjišťovat výpočtem u stacionárních zdrojů uvedených v části II přílohy č. 5, pokud nepoužívají technologii ke snižování emisí těchto látek.

§ 4

Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování jednorázovým měřením

(K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Jednorázové měření emisí musí být reprezentativní a průkazné a použitá metoda měření a odběru vzorků musí co nejpřesněji odrážet skutečnost o úrovni znečišťování. Tyto požadavky se považují za splněné, je-li postupováno podle určených technických norem podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾. Metody a postupy odběrů a stanovení znečišťujících látek a doplňkových veličin, pro něž je vyžadováno osvědčení o akreditaci, jsou uvedeny v části I přílohy č. 1 k této vyhlášce.

²⁾ Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

(2) Jednorázové měření emisí se provádí manuálními metodami se samostatnými odběry jednotlivých na sebe navazujících vzorků nebo přístroji pro kontinuální měření emisí. V rámci jednorázového měření emisí se za jednotlivé měření považuje odběr jednotlivého vzorku a jeho vyhodnocení. Pro jednorázové měření emisí lze použít pouze těch měřicích metod, které umožní stanovit koncentrace znečišťujících látek alespoň v intervalu od 10 % do 200 % specifického emisního limitu.

(3) Při jednorázovém měření manuálními metodami se provádí

- a) nejméně 3 jednotlivá měření u stacionárních zdrojů s neměnnými provozními podmínkami,
- b) nejméně 6 jednotlivých měření u stacionárních zdrojů s proměnlivými provozními podmínkami,
- c) technickými podmínkami provozu a emisními koncentracemi znečišťujících látek určený počet jednotlivých na sebe navazujících měření u stacionárních zdrojů s periodickým, přerušovaným, šaržovitým způsobem výroby tak, aby měření postihlo celý časový interval cyklu nebo šarže; doba odběru jednotlivých na sebe navazujících měření se přizpůsobí očekávaným koncentracím v souladu s technickými postupy pro jednorázové měření a požadavky této vyhlášky, technickými normami pro jednorázové měření a podmínkami stanovenými v povolení provozu,
- d) jednotlivé měření po dobu nejméně 30 minut a nejvýše 8 hodin v případě těžkých kovů a nejméně 6 hodin a nejvýše 8 hodin v případě PCDD a PCDF,
- e) odlišně od ustanovení v písmenech a) a b) pouze jedno jednotlivé měření PCDD, PCDF a těžkých kovů u
 1. stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících nebezpečný odpad se jmenovitou kapacitou do 1 tuny odpadu za hodinu,
 2. stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících komunální odpad se jmenovitou kapacitou do 3 tun odpadu za hodinu,
 3. stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících jiný než nebezpečný odpad se jmenovitou kapacitou do 50 tun odpadu za den,
 4. stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad, pokud nemůže při jeho tepelném zpracování docházet ke znečišťování danou znečišťující látkou.

(4) Minimální doba jednorázového měření podle § 3 odst. 1, s výjimkou stacionárních zdrojů uvedených v odstavcích 6 a 7, a při jednorázovém měření za použití přístrojů pro kontinuální měření je

- a) 6 hodin u stacionárních zdrojů při jmenovitém výkonu stacionárního zdroje, nebo
- b) u stacionárních zdrojů s periodickým, přerušovaným nebo šaržovitým způsobem výroby stanovena tak, že se jednorázové měření provádí po celou dobu trvání jednoho nebo více cyklů nebo šarží při jmenovitém výkonu stacionárního zdroje; trvá-li jeden cyklus nebo šarže méně než 4 hodiny včetně, zahrnuje jednorázové měření nejméně měření 3 cyklů nebo šarží, pokud je tato měření možné provést během jednoho dne; trvá-li jeden cyklus nebo šarže déle než 4 hodiny nebo není-li možné provést měření 3 cyklů nebo šarží během jednoho dne, měří se emise pouze po dobu trvání jednoho cyklu nebo šarže.

Pokud nelze u stacionárního zdroje dosáhnout z technických důvodů jmenovitého výkonu, provede se jednorázové měření při maximálním dosažitelném výkonu stacionárního zdroje.

(5) Minimální doba jednorázového měření podle § 3 odst. 2, s výjimkou stacionárních zdrojů uvedených v odstavcích 6 a 7, a při jednorázovém měření za použití přístrojů pro kontinuální měření je

- a) 6 hodin při obvyklém provozním výkonu stacionárního zdroje, nebo
- b) u stacionárních zdrojů s periodickým, přerušovaným nebo šaržovitým způsobem výroby stanovena tak, že se jednorázové měření provádí po celou dobu trvání jednoho nebo více cyklů nebo šarží při obvyklém provozním výkonu zdroje; trvá-li jeden cyklus nebo šarže méně než 4 hodiny včetně, zahrnuje jednorázové měření nejméně měření 3 cyklů nebo šarží, pokud je tato měření možné provést během jednoho dne; trvá-li jeden cyklus nebo šarže déle než 4 hodiny nebo není-li možné provést měření 3 cyklů nebo šarží během jednoho dne, měří se emise pouze po dobu trvání jednoho cyklu nebo šarže.

(6) U spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalujících výhradně lehký topný olej, naftu, zemní plyn, degazační plyn, zkvalněný zemní plyn, vodík nebo zkvalněné ropné plyny a jejich směsi lze jednorázové měření oxidu uhelnatého a oxidů dusíku provádět potenciometricky přímým měřením přístroji

s elektrochemickými články. V takovém případě se provádí nejméně

- a) 3 jednotlivá měření, každé v trvání minimálně 15 minut nepřetržitě s periodou ukládání měřené hodnoty rovnou nebo kratší než 30 sekund u stacionárního zdroje s neměnnými provozními podmínkami, provedená v časovém intervalu minimálně 45 minut, nebo
- b) 6 jednotlivých měření, každé v trvání minimálně 15 minut nepřetržitě s periodou ukládání měřené hodnoty rovnou nebo kratší než 30 sekund u stacionárního zdroje s proměnnými provozními podmínkami, provedených v časovém intervalu minimálně 90 minut.

(7) U stacionárního zdroje vybaveného technologií ke snižování emisí tuhých znečišťujících látek s výstupní koncentrací nižší než 50 mg.m^{-3} za provozních stavových podmínek a s emisním limitem stanoveným pro tuhé znečišťující látky se provádí 3 jednotlivá měření koncentrace tuhých znečišťujících látek. Doba odběru dílčích na sebe navazujících vzorků se přizpůsobí očekávaným koncentracím v souladu s požadavky této vyhlášky, technickými normami pro jednorázové měření a podmínkami stanovenými v povolení provozu, minimálně však v trvání nepřetržitě 30 minut pro každé dílčí měření.

§ 5

Vyhodnocení jednorázového měření

(K § 6 odst. 9 zákona)

- (1) Výsledky jednorázového měření se vyhodnotí
- a) při použití manuálních metod jako hodnota váženého průměru podle doby odběru jednotlivých vzorků za celé měření z výsledků jednotlivých měření vyjádřených po přepočtu na stanovené stavové a referenční podmínky,
 - b) při použití přístrojů pro kontinuální měření jako průměrné hodnoty za každých 30 minut měření vyjádřené po přepočtu na stanovené stavové a referenční podmínky a jako aritmetický průměr těchto hodnot za celé měření, nebo
 - c) při použití přístrojů s elektrochemickými články jako průměrné hodnoty za každých 15 minut měření vyjádřené po přepočtu na stanovené stavové a referenční podmínky a jako aritmetický průměr těchto hodnot za celé měření.

(2) U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících nebezpečný odpad s instalovanou technologií ke

snižování emisí je přepočet na referenční obsah kyslíku prováděn pouze tehdy, pokud zjištěný obsah kyslíku po dobu měření emisí překračuje stanovenou hodnotu referenčního obsahu kyslíku. U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad se nepoužije přepočet na referenční obsah kyslíku v případě jeho spalování v atmosféře obohacené kyslíkem.

(3) Vyhodnocení jednorázového měření obsahuje údaje o hmotnostní koncentraci znečišťující látky, jejím hmotnostním toku, měrné výrobní emisi zpracované tak, aby je bylo možno porovnat s emisními limity, a dále specifikaci provozních a stavových podmínek, za nichž bylo měření na stacionárních zdrojích provedeno.

(4) Hodnoty koncentrací PCDD, PCDF a polychlorovaných bifenylů se stanoví jako součty hodnot hmotnostních koncentrací jednotlivých PCDD, PCDF a polychlorovaných bifenylů vynásobených koeficienty ekvivalentů toxicity uvedenými v části II přílohy č. 1.

§ 6

Vyhodnocení plnění emisních limitů při jednorázovém měření

(K § 4 odst. 9 zákona)

Emisní limit se považuje za dodržený, pokud

- a) průměr výsledků jednotlivých měření koncentrace znečišťující látky za celé jednorázové měření emisí provedené podle § 4 odst. 3 až 7 je menší nebo roven hodnotě emisního limitu a současně každá hodnota koncentrace znečišťující látky zjištěná jednotlivým měřením je menší než 120 % emisního limitu; obdobně se hodnotí dodržení emisního limitu, je-li vyjádřen jinou měřitelnou veličinou než hmotnostní koncentrací znečišťující látky, a
- b) u stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad žádná z hodnot koncentrací znečišťujících látek za dobu vzorkování těžkých kovů, PCDD a PCDF nepřekročí hodnoty specifických emisních limitů.

§ 7

Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování kontinuálním měřením

(K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Kontinuální měření, jeho kalibrace a ověřování správnosti jeho výsledků musí být reprezentativní a průkazné a použita metoda měření a odběru vzorků

musí co nejpřesněji odrazet skutečnost o úrovni znečišťování. Tyto požadavky se považují za splněné, je-li postupováno podle určených technických norem podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾).

(2) Pro kontinuální měření emisí se používá přístroj umožňující stanovit hmotnostní koncentrace znečišťujících látek alespoň v intervalu od 10 % do 250 % specifického emisního limitu nebo v případě stacionárního zdroje vybaveného technologií ke snižování emisí tuhých znečišťujících látek alespoň v intervalu od 10 % do 250 % koncentrace garantované výrobcem této technologie.

§ 8

Vyhodnocení kontinuálního měření

(K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Pro vyhodnocení kontinuálního měření emisí se použije tento postup

- a) z hodnot naměřených v intervalech ne kratších než 1 minuta se jako aritmetický průměr středních hodnot zaznamenaných po dobu nejméně 20 minut ze sledovaného 30minutového intervalu vypočte půlhodinová průměrná hodnota koncentrace příslušné znečišťující látky při stanovených stavových podmínkách, resp. také 10minutová průměrná hodnota oxidu uhelnatého u stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad,
- b) z půlhodinových průměrných hodnot koncentrace se vypočte průměrná denní hodnota koncentrace znečišťující látky a překročení emisního limitu se zaznamená,
- c) u stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad nesmí být pro získání platných denních průměrných hodnot vypuštěno více než 5 půlhodinových průměrných hodnot z důvodů poruchy nebo údržby systému kontinuálního měření za den,
- d) pro získání validovaných průměrných půlhodinových a 10minutových průměrných hodnot se odečte od naměřeného výsledku hodnota intervalu spolehlivosti uvedeného v § 9 odst. 6. Validované průměrné hodnoty a z nich vypočtené průměrné denní hodnoty koncentrací se použijí pouze pro vyhodnocení plnění emisních limitů podle § 9 odst. 1, 2 a 4.

(2) Pro vyhodnocení kontinuálního měření objemového toku odpadního plynu se použije tento postup

- a) z hodnot naměřených v intervalech ne kratších než

1 minuta se vypočte půlhodinová průměrná hodnota objemového toku odpadního plynu při stanovených stavových podmínkách; za půlhodinovou průměrnou hodnotu se považuje aritmetický průměr minutových středních hodnot zaznamenaných po dobu nejméně 20 minut ze sledovaného 30minutového intervalu a

- b) z půlhodinových průměrných hodnot objemového toku odpadního plynu a denní doby provozu stacionárního zdroje se vypočte celkový objem odpadního plynu při stanovených stavových a referenčních podmínkách vypuštěného do ovzduší za den; v případě hodinového průměrování znečišťující látky se postupuje shodně s odstavcem 1 písm. d).

(3) U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad se nepoužije přepočít na referenční obsah kyslíku v případě spalování v atmosféře obohacené kyslíkem. Pokud jsou emise znečišťujících látek sníženy čištěním odpadního plynu u stacionárního zdroje tepelně zpracovávajícího nebezpečný odpad, provede se přepočít na obsah kyslíku pouze tehdy, pokud měřený obsah kyslíku ve stejném období, v němž proběhlo měření znečišťujících látek, překračuje příslušný referenční obsah kyslíku.

(4) Denní výsledky kontinuálního měření emisí jsou uchovávány elektronicky a jsou vytištěny v případech, kdy dokumentují překročení emisního limitu. V první pracovní den následující po skončení kalendářního roku jsou zpracovány souhrnné výsledky za kalendářní rok, které jsou uchovávány v elektronické podobě.

§ 9

Vyhodnocení plnění emisních limitů při kontinuálním měření

(K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Emisní limit při kontinuálním měření emisí na spalovacích stacionárních zdrojích, s výjimkou stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad, je považován za splněný, pokud jsou splněny tyto podmínky

- a) žádná platná měsíční průměrná hodnota nepřekročí hodnotu specifického emisního limitu,
- b) žádná platná denní průměrná hodnota nepřekročí 110 % hodnoty specifického emisního limitu nebo v případě spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 50 MW a spalujícím pouze černé uhlí žádná denní průměrná hodnota nepřekročí hodnotu specifického emisního limitu.

měrná hodnota nepřekročí 150 % hodnoty specifického emisního limitu a

- c) žádná platná půlhodinová průměrná hodnota nepřekročí 200 % hodnoty specifického emisního limitu.

(2) Emisní limit při kontinuálním měření emisí na stacionárních zdrojích tepelně zpracovávajících odpad je považován za splněný, pokud jsou splněny tyto podmínky

- a) žádná z platných denních průměrných hodnot nepřekročí hodnoty specifických emisních limitů,
- b) žádná z platných půlhodinových průměrných hodnot nebo v případech, kdy je to relevantní, 97 % ze všech půlhodinových průměrných hodnot v kalendářním roce nepřekročí žádnou hodnotu specifických emisních limitů,
- c) 97 % všech denních průměrných hodnot koncentrací oxidu uhelnatého v kalendářním roce nepřekročí hodnotu specifického emisního limitu,
- d) 95 % desetiminutových průměrných hodnot nebo všechny půlhodinové průměrné hodnoty koncentrací oxidu uhelnatého za období 24 hodin nepřekročí specifické emisní limity; u zdrojů, v nichž teplota plynu ze spalovacího procesu dosahuje nejméně 1 100 °C po dobu alespoň dvou sekund, může být použito pro vyhodnocení desetiminutových průměrů sedmidenní hodnotící období a
- e) za kalendářní rok není z důvodů poruchy nebo údržby systému kontinuálního měření vypuštěno více než 10 platných denních průměrných hodnot.

Podmínky uvedené pod písmeny b), c) a d) se vztahují pouze na spalovny odpadu.

(3) Emisní limit při kontinuálním měření emisí na stacionárních zdrojích používajících organická rozpuštědla se považuje za splněný, pokud jsou splněny tyto podmínky

- a) žádná z denních průměrných hodnot nepřekročí hodnoty specifických emisních limitů a
- b) žádný hodinový průměr nepřekročí 150 % hodnoty specifických emisních limitů.

(4) U stacionárních zdrojů neuvedených v odstavcích 1 až 3 je emisní limit považován za splněný, pokud jsou současně splněny tyto podmínky

- a) žádná roční průměrná hodnota koncentrace, měrné výrobní emise nebo jiného parametru, kterým je vyjádřen emisní limit, nepřekročí hodnotu specifického emisního limitu,

- b) žádná denní průměrná hodnota koncentrace nepřekročí 120 % hodnoty specifického emisního limitu a

- c) žádná platná půlhodinová průměrná hodnota koncentrace nepřekročí 200 % hodnoty specifického emisního limitu.

(5) Do hodnot rozhodných pro posouzení dodržení emisního limitu se nezahrnují údaje zjištěné v době uvádění stacionárního zdroje do provozu, v době jeho odstavování z provozu nebo při odstraňování poruchy, popřípadě havárie. Délka přípustné doby trvání těchto stavů musí být uvedena v provozním řádu. Za uvádění stacionárního zdroje do provozu a jeho odstavování z provozu se nepovažují zahajování a ukončování cyklů u stacionárních zdrojů s periodickým, přerušovaným nebo šaržovitým způsobem výroby.

(6) Při posuzování plnění emisních limitů se za průměrné hodnoty uvedené v odstavci 1 písm. a) až c), v odstavci 2 písm. a) až c) a v odstavci 4 písm. a) až c) považují validované hodnoty podle § 8 odst. 1, které se získají z naměřených hodinových, půlhodinových nebo desetiminutových výsledků odečtením maximální hodnoty 95% intervalu spolehlivosti výsledků jednotlivých měření, která nesmí na úrovni hodnoty specifického emisního limitu překročit následující procentní podíl hodnoty tohoto emisního limitu: 10 % u oxidu uhelnatého, 20 % u oxidu siřičitého, 20 % u oxidů dusíku, 20 % u amoniaku, 30 % u tuhých znečišťujících látek, 30 % u celkového organického uhlíku, 40 % u chlorovodíku, 40 % u fluorovodíku, 40 % u sulfanu a 40 % u sirouhlíku. U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad je tímto emisním limitem hodnota denního emisního limitu.

(7) Při hodnocení dodržení emisního limitu se nepřihlíží k výpadkům kontinuálního měření, nepřekročí-li 5 % celkové provozní doby stacionárního zdroje v kalendářním roce. To neplatí pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad.

§ 10

Způsob zjišťování tmavosti kouře

(K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Pro zjišťování tmavosti kouře se používá Ringelmannova stupnice, která sestává ze 6 čtvercových polí tvořených pravoúhlou sítí černých čar o tloušťce a hustotě sítě na bílém podkladě odpovídající následujícím stupňům tmavosti kouře:

- a) stupeň 0 odpovídá 0 % černé barvy na bílém podkladě s definovanou odrazivostí světla 80 %,
- b) stupeň 1 odpovídá 20 % černé barvy na bílém podkladě,
- c) stupeň 2 odpovídá 40 % černé barvy na bílém podkladě,
- d) stupeň 3 odpovídá 60 % černé barvy na bílém podkladě,
- e) stupeň 4 odpovídá 80 % černé barvy na bílém podkladě,
- f) stupeň 5 odpovídá 100 % černé barvy na bílém podkladě.

(2) Stupeň 5 Ringelmannovy stupnice slouží pro ověření jejích optických vlastností. Černá barva použitá k tisku stupnice musí mít odrazivost světla 5 %.

(3) Pro platnost měření tmavosti kouře musí být dodrženy následující podmínky:

- a) směr kouřové vlečky vystupující z komína je přibližně v pravém úhlu na směr pozorování,
- b) pozadí kouřové vlečky tvoří rozptýlené světlo oblohy během dne; měření nelze provádět proti slunci, proti zástavbě nebo okolnímu terénu a
- c) Ringelmannovu stupnici drží pozorovatel ve volně natažené paži tak, že se síť jednotlivých polí slije do rozdílných stupňů šedé barvy.

(4) Při vyhodnocení měření tmavosti kouře se Ringelmannova stupnice porovná s kouřovou vlečkou v místě výstupu kouře z koruny komína a určí se stupeň tmavosti kouře. Při měření se provádí postupně 30 stanovení stupně tmavosti kouře v pravidelných půlminutových intervalech. Délka jednoho odečtu činí 5 sekund. Měření se vyhodnotí jako průměrná tmavost kouře z 30 odečtů. Do vyhodnocení se nezohledňuje doba uvádění spalovacího stacionárního zdroje do provozu v trvání nejdéle 30 minut, pokud není v povolení provozu stanoveno jinak.

§ 11

Vyhodnocení plnění přípustné tmavosti kouře

(K § 4 odst. 9 zákona)

Přípustná tmavost kouře je považována za dodržanou, pokud průměrná tmavost kouře není tmavší než stupeň 2 Ringelmannovy stupnice nebo jiné barvy.

§ 12

Způsob zjišťování úrovně znečišťování výpočtem

(K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Výpočet za účelem zjištění emisí se provádí jednou za kalendářní rok jedním z těchto způsobů

- a) bilancí technologického procesu jako rozdíl mezi hmotností znečišťující látky do procesu vstupující a hmotností znečišťující látky z procesu vystupující jinými cestami než emisí do vnějšího ovzduší (dále jen „hmotnostní bilance“),
- b) jako součin emisního faktoru uvedeného pro odpovídající skupinu stacionárních zdrojů ve Věstníku Ministerstva životního prostředí a počtu jednotek příslušné vztažné veličiny na stacionárním zdroji v požadovaném časovém úseku, nebo
- c) jako součin měrné výrobní emise a příslušné vztažné veličiny, pokud nelze použít způsob podle písmene a) nebo b) a je tak stanoveno v povolení provozu.

(2) U stacionárních zdrojů uvedených v části II přílohy č. 5 se hmotnostní bilance pro těkavé organické látky provádí podle části IV přílohy č. 5.

ČÁST TŘETÍ

SPALOVÁNÍ PALIV

§ 13

Obecná ustanovení ke spalování paliv

Tato část vyhlášky se vztahuje na spalovací stacionární zdroje, v nichž jsou spalována paliva, s výjimkou

- a) stacionárních zdrojů, v nichž se spaliny používají pro přímý ohřev, sušení, vypalování nebo jinou tepelnou úpravu předmětů nebo materiálů, zejména ohřívací pece nebo pece pro tepelné zpracování,
- b) stacionárních zdrojů pro dodatečné spalování, určené k čištění odpadních plynů spalováním, nejsou-li provozovány jako nezávislé spalovací stacionární zdroje,
- c) stacionárních zdrojů pro regeneraci katalyzátorů katalytického štěpení,
- d) stacionárních zdrojů pro zpracování sulfanu na síru,
- e) reaktorů užívaných v chemickém průmyslu,
- f) koksárenských baterií,

- g) stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad, který není biomasou podle § 2 písm. a),
- h) ohříváčů větru vysokých pecí,
- i) plynových turbín a plynových motorů umístěných na těžebních plošinách,
- j) stacionárních zdrojů, v nichž dochází k pyrolýze nebo zplyňování paliv bez přístupu vzduchu,
- k) stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně.

§ 14

Specifické emisní limity

(K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 7. lednem 2013 a byly uvedeny do provozu nejpozději 7. ledna 2014, jsou uvedeny v tabulce 1 části I přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(2) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014, jsou uvedeny v tabulce 2 části I přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(3) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW jsou stanoveny v části II přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(4) Pro spalovací stacionární zdroje, v nichž jsou současně nebo střídavě spalovány dva nebo více druhů paliv, se hodnoty specifických emisních limitů stanoví výpočtem uvedeným v části III přílohy č. 2 k této vyhlášce. Použití jiných druhů paliv při uvádění stacionárního zdroje do provozu nebo při stabilizaci hoření, definované v provozním řádu, se nepovažuje za spalování více druhů paliv.

§ 15

Technické podmínky provozu

(K § 4 odst. 9 zákona)

(1) U spalovacích stacionárních zdrojů podle § 4

odst. 6 zákona musí být plněn alespoň minimální poměr hmotnosti síry odloučené v místě spalovacího stacionárního zdroje v daném časovém úseku k hmotnosti síry obsažené v palivu, které bylo do spalovacího stacionárního zdroje přivedeno a ve stejném časovém úseku spáleno (dále jen „stupeň odsíření“). Stupeň odsíření se považuje za splněný, pokud vyhodnocení provedených měření prokáže, že všechny průměrné hodnoty stupně odsíření za daný kalendářní měsíc dosáhly stanoveného stupně. Do hodnot rozhodných pro posouzení dodržení minimálního stupně odsíření se nezahrnují údaje zjištěné v době uvádění stacionárního zdroje do provozu, v době jeho odstavování z provozu nebo při odstraňování poruchy nebo havárie.

(2) Minimální stupeň odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, jsou stanoveny v tabulce 1 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(3) Minimální stupeň odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, mezi 27. listopadem 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014, jsou stanoveny v tabulce 2 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(4) Minimální stupeň odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014, jsou stanoveny v tabulce 3 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(5) Dřevotřísku, překližku, dřevovláknitou desku nebo jiné lepené dřevo lze spalovat pouze ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 3 MW a vyšším, a to pouze v případě, že neobsahují halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo povrchových úprav. V místě, kde toto palivo vzniká ve formě vedlejšího produktu výroby, jej lze spalovat také ve spalovacím stacionárním zdroji o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 3 MW vybaveném automatickým dávkováním paliva a automatickým řízením spalovacího procesu.

§ 16

Způsob stanovení počtu provozních hodin

(K § 6 odst. 9 zákona)

(1) U spalovacího stacionárního zdroje se provozní hodiny stanoví jako doba vyjádřená v hodinách, během níž je stacionární zdroj ve stabilizovaném provozu. Do této doby se nezapočítává doba uvádění spalovacího stacionárního zdroje do provozu a doba jeho odstavování z provozu, které se stanoví v provozním řádu.

(2) U spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším se doba jejich uvádění do provozu a doba jejich odstavování z provozu stanovují postupem podle rozhodnutí Evropské komise vydaným podle článku 41 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU.

ČÁST ČTVRTÁ**POŽADAVKY NA KVALITU PALIV**

§ 17

**Požadavky na kvalitu paliv
a způsob prokazování jejich plnění**

(K § 16 odst. 8 zákona)

(1) Požadavky na kvalitu paliv jsou stanoveny v části I přílohy č. 3 k této vyhlášce.

(2) Prokazování plnění požadavků na kvalitu paliva se provádí doklady o analýzách odebraných vzorků paliva provedených osobou akreditovanou vnitrostátním akreditačním orgánem pověřeným podle jiného právního předpisu²⁾. Postupy pro odběr vzorků a provádění analýz musí být reprezentativní a průkazné a musí co nejpřesněji odrážet skutečnou kvalitu paliva. Tyto postupy se považují za splněné, je-li postupováno podle určených technických norem podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾.

§ 18

Ohlašování údajů o kvalitě paliv

(K § 16 odst. 8 zákona)

(1) Ohlašování údajů o kvalitě paliv podle § 16 odst. 1 zákona se vztahuje na těžký topný olej, plynový olej a na pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně.

(2) Náležitosti hlášení o kvalitě paliv jsou stanoveny v části II přílohy č. 3 k této vyhlášce.

ČÁST PÁTÁ**TEPELNÉ ZPRACOVÁNÍ ODPADU**

§ 19

Obecná ustanovení k tepelnému zpracování odpadu

Tato část vyhlášky se vztahuje na stacionární zdroje, v nichž je tepelně zpracováván odpad, s výjimkou stacionárních zdrojů, v nichž je tepelně zpracováván pouze odpad spadající pod definici biomasy podle § 2 písm. a), radioaktivní odpad, těla uhynulých zvířat nebo odpad vznikající při průzkumu a těžbě ložisek ropy a zemního plynu z námořních zařízení a spalovaný na palubě těchto zařízení.

§ 20

**Specifické emisní limity
a technické podmínky provozu**

(K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Specifické emisní limity pro spalovny odpadu a stavové a vztahné podmínky jsou stanoveny v bodu 1. části I přílohy č. 4 k této vyhlášce.

(2) Způsob stanovení specifických emisních limitů a stavových a vztahných podmínek pro tepelné zpracování odpadu ve stacionárním zdroji jiném než spalovna odpadu je stanoven v bodu 2. části II přílohy č. 4 k této vyhlášce.

(3) U spalovacích stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 6 zákona, které tepelně zpracovávají odpad společně s palivem, musí být namísto emisního limitu pro oxid siřičitý plněn alespoň stupeň odsíření stanovený v části IV přílohy č. 2. Požadované stupně odsíření se považují za splněné, pokud jsou splněny podmínky stanovené v § 15 odst. 1.

(4) Technické podmínky provozu pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad jsou stanoveny v části II přílohy č. 4 k této vyhlášce.

ČÁST ŠESTÁ**NAKLÁDÁNÍ S TĚKAVÝMI
ORGANICKÝMI LÁTKAMI**

§ 21

**Obecná ustanovení k nakládání
s těkavými organickými látkami**

Pro účely této vyhlášky se těkavé organické látky dělí na

- a) těkavé organické látky, které jsou klasifikovány jako látky karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci a jimž jsou přiřazeny standardní věty o nebezpečnosti H340, H350, H350i, H360D nebo H360F, nebo které musí být těmito větami označovány, s výjimkou benzínu,
- b) halogenované těkavé organické látky, jimž jsou přiřazeny standardní věty o nebezpečnosti H341 nebo H351, nebo které musí být těmito větami označovány,
- c) benzin a těkavé organické látky, které nespádají pod písmeno a) nebo b).

§ 22

Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu

(K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, jsou uvedeny v příloze č. 5 k této vyhlášce.

(2) Specifické emisní limity a technické podmínky provozu pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem, jsou stanoveny v příloze č. 6 k této vyhlášce.

§ 23

Požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek

(K § 18 odst. 4 zákona)

(1) Seznam vybraných barev, laků a výrobků pro opravy nátěru vozidel podle § 18 zákona (dále jen „vybrané výrobky“) je uvedený v části I přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(2) Limitní hodnoty obsahu organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, s výjimkou methanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 °C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa ve vybraných výrobcích (dále jen „těkavá organická látka ve vybraném výrobku“), jsou stanoveny v části II přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(3) Analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích jsou uvedeny v části III přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(4) Vybrané výrobky jsou opatřeny štítkem s označením

- a) kategorie a subkategorie vybraného výrobku podle části II přílohy č. 7,
- b) limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku v g/l podle části II přílohy č. 7 a
- c) maximálního obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku ve stavu připraveném k použití v g/l.

(5) U vybraných výrobků, u nichž se před použitím přidávají organická rozpouštědla, se limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek uvedené v části II přílohy č. 7 vztahují na výrobek ve stavu, ve kterém je připraven k použití. Za část obsahu těkavých organických látek se u vybraných výrobků nepovažuje hmotnost těkavých organických látek, které během zasychání chemicky reagují za vzniku ochranného filmu nátěrové hmoty.

(6) Výrobky podle § 16 odst. 3 zákona jsou na štítku nebo v průvodní technické dokumentaci označeny

- a) údajem o celkovém obsahu těkavých organických látek dle § 2 písm. m) zákona ve výrobku vyjádřeným hmotnostním zlomkem nebo v hmotnostních procentech a
- b) v případě nátěrových hmot, adhesivních materiálů nebo tiskařských barev uvedených v příloze č. 5 také údajem o obsahu látek ve výrobku, které po odpaření vody nebo těkavých organických látek ztuhnou (dále jen „netěkavé látky“) v hmotnostních nebo objemových procentech a o hustotě výrobku v g/cm³, pokud je předchozí údaj uveden v objemových procentech.

ČÁST SEDMÁ

OSTATNÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

§ 24

Specifické emisní limity a technické podmínky provozu

(K § 4 odst. 9 zákona)

Specifické emisní limity, stavové a vztahné podmínky a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů neuvedených v částech třetí, páté a šesté (dále jen „ostatní stacionární zdroje“) jsou uvedeny v příloze č. 8 k této vyhlášce.

ČÁST OSMÁ

OBEČNÉ EMISNÍ LIMITY A OBSAHOVÉ NÁLEŽITOSTI DOKUMENTŮ

§ 25

Obecné emisní limity

(K § 4 odst. 9 zákona)

Obecné emisní limity pro koncentrace znečišťujících látek při tlaku 101,325 kPa a teplotě 273,15 K ve vlhkém plynu jsou stanoveny v příloze č. 9 k této vyhlášce.

§ 26

Obsahové náležitosti dokumentů

(K § 12 odst. 8 a § 17 odst. 7 zákona)

(1) Náležitosti provozní evidence jsou stanoveny v příloze č. 10 k této vyhlášce.

(2) Náležitosti souhrnné provozní evidence jsou stanoveny v příloze č. 11 k této vyhlášce.

(3) Náležitosti provozního řádu jsou stanoveny v příloze č. 12 k této vyhlášce.

(4) Náležitosti odborného posudku jsou stanoveny v příloze č. 13 k této vyhlášce.

(5) Náležitosti protokolu o jednorázovém měření jsou stanoveny v příloze č. 14 k této vyhlášce.

(6) Náležitosti rozptylové studie jsou stanoveny v příloze č. 15 k této vyhlášce.

ČÁST DEVÁTÁ

KOMPENZAČNÍ OPATŘENÍ

§ 27

Způsob uplatnění kompenzačních opatření

(K § 12 odst. 8 zákona)

(1) Kompenzační opatření se uloží u stacionárního zdroje a pozemní komunikace uvedené v § 11 odst. 1 písm. b) zákona v případě, že by jejich umístěním došlo k nárůstu úrovně znečištění o více než 1 % imisního limitu pro znečišťující látku s dobou průměrování 1 kalendářní rok.

(2) Pro účely vyhodnocování kompenzačního opatření jsou v příloze č. 16 k této vyhlášce stanoveny koeficienty významnosti příspěvku zdroje ke znečištění

ovzduší (dále jen „koeficient významnosti“), a to v závislosti na efektivní výšce zdroje.

(3) Kompenzační opatření je uplatněno dostatečným způsobem, pokud je snížení součinu změny množství vypouštěné znečišťující látky v tunách za rok a koeficientu významnosti stacionárních nebo mobilních zdrojů, na nichž se realizuje kompenzační opatření, větší nebo rovno součinu změny množství vypouštěné znečišťující látky v tunách za rok a koeficientu významnosti nově umístovaného stacionárního zdroje nebo mobilních zdrojů na posuzované pozemní komunikaci.

(4) V případě uplatnění kompenzačního opatření formou izolační zeleně, čištění komunikací nebo jiných obdobných opatření se neuvažuje při hodnocení kompenzačního opatření podle odstavce 3 o vypouštění znečišťujících látek do ovzduší, ale o odstraněném znečištění.

ČÁST DESÁTÁ

USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

Přechodná ustanovení

§ 28

(1) U stacionárních zdrojů, u nichž na základě § 3 nově vzniká nebo se zvyšuje četnost jednorázového měření emisí na měření jedenkrát ročně, se první měření provede nejpozději do 31. prosince 2013.

(2) U stacionárních zdrojů, u nichž bylo v roce 2012 provedeno jednorázové měření emisí podle dosavadní právní úpravy, se toto měření započítává do četnosti měření podle požadavků stanovených v této vyhlášce.

(3) U metod a postupů pro měření emisí uvedených pod body 11. a 12. v části II přílohy č. 1 je akreditace vyžadována od 1. září 2013.

(4) Údaje souhrnné provozní evidence podle přílohy č. 11 se ohlašují poprvé za rok 2013. Údaje souhrnné provozní evidence za rok 2012 se ohlašují podle dosavadní právní úpravy, a to do 31. března 2013.

(5) Pro Lepolovy pece a dlouhé rotační pece může krajský úřad do 1. ledna 2016 povolit výjimku z plnění emisních limitů pro oxidy dusíku stanovených v příloze č. 4, pokud emisní limit stanovený v povolení provozu nepřekročí 800 mg.m⁻³.

(6) Těkavé organické látky, které jsou klasifiko-

vány jako látky karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci a jimž jsou přiřazeny standardní věty o nebezpečnosti H340, H350, H350i, H360D nebo H360F, s výjimkou benzínu, mohou být do 31. května 2015 zároveň označeny větami označujícími specifickou rizikovitost R45, R46, R49, R60 nebo R61. Halogenované těžké organické látky, jimž jsou přiřazeny standardní věty o nebezpečnosti H341 nebo H351, mohou být do 31. května 2015 zároveň označeny větami označujícími specifickou rizikovitost R40 nebo R68.

(7) Ustanovení § 8 odst. 1 písm. d) a § 9 odst. 6 se uplatní nejdříve od 1. ledna 2016, nejde-li o stacionární zdroj tepelně zpracovávající odpad nebo spalovací stacionární zdroj využívající některý z přechodných režimů podle § 37, § 38 nebo § 39 zákona.

(8) Do 31. prosince 2015 se namísto § 9 odst. 1 při kontinuálním měření u spalovacích stacionárních zdrojů, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před nabytím účinnosti této vyhlášky, emisní limit považuje za splněný, jestliže jsou v průběhu kalendářního roku splněny tyto podmínky

- a) roční průměr denních průměrných hodnot je nižší než hodnota emisního limitu,
- b) 95 % všech půlhodinových průměrných hodnot je nižší než 120 % hodnoty emisního limitu,
- c) všechny půlhodinové průměrné hodnoty jsou nižší než dvojnásobek hodnoty emisního limitu a
- d) žádná z měsíčních průměrných hodnot nepřesáhne emisní limit a pro oxid siřičitý a tuhé znečišťující látky 97 % a pro oxidy dusíku 95 % všech 48hodinových průměrných hodnot nepřesáhne 110 % emisního limitu; 48hodinovou průměrnou hodnotou se rozumí aritmetický průměr dvou platných po sobě jdoucích denních průměrných hodnot; pro výpočet 48hodinové průměrné hodnoty se použijí denní průměrné hodnoty počínaje 1. lednem a konče 31. prosincem kalendářního roku, přičemž pro výpočet 48hodinové průměrné hodnoty může být každý ze dnů v roce použit pouze jednou; osamocené denní průměry v průběhu roku se pro výpočet 48hodinové průměrné hodnoty nesčítají.

§ 29

(1) Specifické emisní limity stanovené v § 14 odst. 1 se uplatní od 1. ledna 2016. Do 31. prosince 2015 platí pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listo-

padem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, specifické emisní limity stanovené v tabulce 3 části I přílohy č. 2 a pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů mezi 27. listopadem 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014, specifické emisní limity stanovené v tabulce 4 části I přílohy č. 2.

(2) Specifické emisní limity stanovené v tabulkách 1.1, 2.1 a 3.1 části II přílohy č. 2 se pro zde uvedené spalovací stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů před 1. září 2013, a které byly uvedeny do provozu nejpozději 1. září 2014, uplatní od 1. ledna 2018. Do 31. prosince 2017 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje specifické emisní limity uvedené v tabulkách 1.2, 2.2 a 3.2 části II přílohy č. 2.

(3) Minimální stupně odsíření stanovené v tabulce 1 části IV přílohy č. 2 se pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se uplatní od 1. ledna 2016. Do 31. prosince 2015 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje minimální stupně odsíření stanovené v tabulce 4 části IV přílohy č. 2.

(4) Minimální stupně odsíření stanovené v tabulce 2 části IV přílohy č. 2 se pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů mezi 27. listopadem 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014, uplatní od 1. ledna 2016. Do 31. prosince 2015 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje minimální stupně odsíření stanovené v tabulce 5 části IV přílohy č. 2.

(5) Specifické emisní limity uvedené v tabulkách 1.1, 2.1 a 3.1 části II přílohy č. 2 se u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících plynná paliva uplatní od 1. ledna 2020. Do 31. prosince 2019 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje emisní limity uvedené v tabulkách 1.2, 2.2 a 3.2 části II přílohy č. 2.

ČÁST JEDENÁCTÁ
ÚČINNOST

§ 30

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. prosince 2012.

Ministr:

Mgr. Chalupa v. r.

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

**Metody a postupy pro měření emisí, u kterých je vyžadováno osvědčení o akreditaci,
a koeficienty ekvivalentu toxicity PCDD, PCDF a polychlorovaných bifenyly**

Část I

Metody a postupy pro měření emisí, u kterých je vyžadováno osvědčení o akreditaci

Číslo	Název zkoušky	Metoda stanovení
1.	Stanovení rychlosti proudění a objemového toku odpadního plynu	Měření rychlosti proudění a průřezu
2.	Stanovení vlhkosti odpadního plynu	Kondenzační metoda Adsorpční metoda
3.	Stanovení koncentrace kyslíku	Metoda paramagnetická Elektrochemický článek (tuhý elektrolyt)
4.	Stanovení hmotnostní koncentrace plyných znečišťujících látek automatizovanými analyzátory (oxid siřičitý, oxidy dusíku, oxid uhelnatý)	Spektroskopie Chemiluminiscence
5.	Stanovení úhrnné hmotnostní koncentrace organických látek vyjádřených jako celkový organický uhlík automatizovanými analyzátory	Plamenoionizační detekce
6.	Stanovení koncentrace organických látek	Plynová chromatografie
7.	Stanovení hmotnostní koncentrace tuhých znečišťujících látek	Gravimetrie
8.	Stanovení koncentrace pachových látek dynamickou olfaktometrií	Dynamická olfaktometrie
9.	Odběr vzorků pro stanovení těžkých kovů	Izokinetický odběr a absorpce do kapaliny
10.	Odběr vzorků pro stanovení persistentních organických látek	Metoda filtračně-kondenzační Metoda zředovací Metoda s chlazenou sondou
11.	Odběr vzorků pro stanovení oxidu siřičitého	Absorpce do kapaliny
12.	Odběr vzorků pro stanovení těkavých anorganických sloučenin chlóru	Absorpce do kapaliny

Část II

Výčet PCDD, PCDF, polychlorovaných bifenyly a jejich koeficienty ekvivalentu toxicity

Ke stanovení součtové hodnoty se hmotnostní koncentrace dále uvedených PCDD, PCDF polychlorovaných bifenyly před sečtením násobí uvedenými koeficienty ekvivalentů toxicity.

1. Výčet PCDD a PCDF a jejich koeficienty ekvivalentu toxicity

PCDD/PCDF	Koeficient ekvivalentu toxicity
2,3,7,8-tetrachlordibenzodioxin (TCDD)	1

1,2,3,7,8-pentachlordibenzodioxin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8-hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9-hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8-hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8-heptachlordibenzodioxin (HpCDD)	0,01
oktachlordibenzodioxin (OCDD)	0,001
2,3,7,8-tetrachlordibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8-pentachlordibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8-pentachlordibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8-hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9-hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8-hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8-hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8-heptachlordibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9-heptachlordibenzofuran (HpCDF)	0,01
oktachlordibenzofuran (OCDF)	0,001

2. Výčet polychlorovaných bifenyků a jejich koeficienty ekvivalentu toxicity

Kód UIPAC	Polychlorovaný bifenyl	Koeficient ekvivalentu toxicity
77	3,3',4,4'-tetraCB	0,0005
126	3,3',4,4',5-pentaCB	0,1
169	3,3',4,4',5,5'-hexaCB	0,01
105	2,3,3',4,4'-pentaCB	0,0001
114	2,3,4,4',5-pentaCB	0,0005
118	2,3',4,4',5-pentaCB	0,0001
123	2',3,4,4',5-pentaCB	0,0001
156	2,3,3',4,4',5-hexaCB	0,0005
157	2,3,3',4,4',5'-hexaCB	0,0005
167	2,3',4,4',5,5'-hexaCB	0,00001
189	2,3,3',4,4',5,5'-heptaCB	0,0001
170	- di-ortho PCB	0,0001
180	- di-ortho PCB	0,00001

PODMÍNKY PROVOZU PRO SPALOVACÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

Část I

Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším

Specifické emisní limity jsou vztaheny k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 6 % v případě pevných paliv a 3 % v případě kapalných a plynných paliv.

Specifické emisní limity pro plynové turbíny a pístové spalovací motory jsou vztaheny k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 15 % a nevztahují se na záložní zdroje energie provozované méně než 300 provozních hodin ročně. Specifické emisní limity pro plynové turbíny se uplatní pouze na provozní stavy, při kterých je překročeno 70 % instalovaného tepelného příkonu. Plynovým motorem se rozumí motor s vnitřním spalováním pracující na principu Ottova cyklu a využívající zážehové zapalování paliva nebo v případě dvoupalivového motoru využívající vznětové zapalování paliva.

Tabulka 1 - Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 7. lednem 2013 a byly uvedeny do provozu nejpozději 7. ledna 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	50-100 MW				> 100-300 MW				> 300 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo obecně	400 ¹⁾	300 ^{3), 4)}	30 ⁷⁾	250	250 ¹⁾	200 ^{3), 4)}	25 ⁷⁾	250	200 ¹⁾	200 ^{3), 4)}	20 ⁷⁾	250
Biomasa podle § 2 písm. a)	200 ¹⁾	300 ^{3), 4)}	30	250	200 ¹⁾	250 ³⁾	20	250	200 ¹⁾	200 ³⁾	20	250
Rašelina	300 ¹⁾	300 ^{3), 4)}	30	250	300 ¹⁾	250 ³⁾	20	250	200 ¹⁾	200 ³⁾	20	250
Kapalně palivo obecně	350 ¹⁾	450 ^{3), 4), 5)}	30 ⁷⁾	175 ⁸⁾	250 ¹⁾	200 ^{3), 4), 5)}	25 ⁷⁾	175 ⁸⁾	200 ¹⁾	150 ^{3), 4), 5)}	20 ⁷⁾	175 ⁸⁾
Zkapalněný plyn	5	200 ^{3), 6)}	5	100	5	200 ^{3), 6)}	5	100	5	200 ^{3), 6)}	5	100
Plynné palivo obecně	35	200 ^{3), 6)}	5	100	35	200 ^{3), 6)}	5	100	35	200 ^{3), 6)}	5	100
Zemní plyn	35	100 ³⁾	5	100	35	100 ³⁾	5	100	35	100 ³⁾	5	100
Koksárenský plyn	400	200 ^{3), 6)}	30	100	400	200 ^{3), 6)}	30	100	400	200 ^{3), 6)}	30	100
Vysokopecní plyn	200	200 ^{3), 6)}	10	100	200	200 ^{3), 6)}	10	100	200	200 ^{3), 6)}	10	100
Plyn ze zplyňování rafinérských zbytků	35 ²⁾	200 ^{3), 6)}	5	100	35 ²⁾	200 ^{3), 6)}	5	100	35 ²⁾	200 ^{3), 6)}	5	100

Vysvětlivky:

- 1) Na spalovací stacionární zdroje, které nejsou v provozu více než 1 500 provozních hodin za rok vyjádřených jako klouzavý průměr za 5 let, kterým bylo vydáno povolení provozu nebo jiné obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů před 27. listopadem 2002 nebo jejichž provozovatel podal úplnou žádost o povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadem 2003, se vztahují následující specifické emisní limity pro SO₂.
Při spalování pevných paliv specifický emisní limit 800 mg.m⁻³, při spalování kapalných paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 300 MW specifický emisní limit 850 mg.m⁻³ a v případě spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 300 MW specifický emisní limit 400 mg.m⁻³.
Specifické emisní limity uvedené v této poznámce platí také pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje, pokud jsou odpadní plyny odděleny odděleně jedním proudem komína, a které nejsou v provozu více než 1 500 provozních hodin za rok, vyjádřeno jako klouzavý průměr za dobu 5 let, pokud je zjišťování emisí prováděno odděleně pro každý takový kominový proud.
- 2) Na spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno povolení provozu nebo jiné obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů před 27. listopadem 2002 nebo jejichž provozovatel podal úplnou žádost o povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadem 2003, se vztahuje specifický emisní limit pro SO₂ 800 mg.m⁻³.
- 3) Na spalovací stacionární zdroje, které nejsou v provozu více než 1 500 provozních hodin za rok vyjádřených jako klouzavý průměr za 5 let se vztahují následující specifické emisní limity pro NO_x.
Při spalování kapalných paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, specifický emisní limit 400 mg.m⁻³.
Při spalování pevných paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 1. červencem 1987, specifický emisní limit 450 mg.m⁻³.
Při spalování pevných nebo kapalných paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 500 MW, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, specifický emisní limit 450 mg.m⁻³.
Specifické emisní limity uvedené v této poznámce platí také pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje, pokud jsou odpadní plyny odděleny odděleně jedním proudem komína, a které nejsou v provozu více než 1 500 provozních hodin za rok, vyjádřeno jako klouzavý průměr za dobu 5 let, pokud je zjišťování emisí prováděno odděleně pro každý takový kominový proud.
- 4) Na spalování práškového hnědého uhlí ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 100 MW se vztahuje specifický emisní limit pro NO_x 450 mg.m⁻³.
Na spalování pevných a kapalných zbytků pocházejících z destilace či zpracování surové ropy pro vlastní spotřebu ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 500 MW, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se vztahuje specifický emisní limit 450 mg.m⁻³.
Na spalování nekomerčních kapalných zbytků z chemické výroby pro vlastní spotřebu ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 500 MW v chemických zařízeních, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se vztahuje specifický emisní limit 450 mg.m⁻³.
Pro plynové turbíny, včetně plynových turbin s kombinovaným cyklem, spalující jako kapalná paliva lehké a střední destiláty platí specifický emisní limit pro NO_x 90 mg.m⁻³, 120 mg.m⁻³ pokud spalují jiné plyny a 50 mg.m⁻³ pokud spalují zemní plyn.
- 5) Pro plynové turbíny pracující v základním zatížení při kombinované výrobě tepla a elektřiny s celkovou účinností vyšší než 75 %, s kombinovaným cyklem s roční průměrnou celkovou elektrickou účinností vyšší než 55 % a pro mechanický pohon (plynové turbíny pohánějící kompresory rozvodné sítě dodávek plynu veřejnosti)

platí specifický emisní limit pro NO_x 75 mg.m^{-3} .

Pro plynové turbíny s jednoduchým cyklem pracující v základním zatížení, které mají účinnost větší než 35 % (stanovenou na základě podmínek Mezinárodní organizace pro normalizaci ISO) platí emisní limit ve výši 50q/35, kde q je účinnost plynové turbíny za podmínek základního zatížení podle ISO vyjádřená v procentech.

Pro plynové turbíny, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, a které nejsou v provozu více než 1500 provozních hodin za rok, vyjádřeno jako klouzavý průměr za dobu 5 let, platí při spalování zemního plynu specifický emisní limit 150 mg.m^{-3} a při spalování plynů ostatních plynů nebo kapalných paliv specifický emisní limit 200 mg.m^{-3} . Specifické emisní limity uvedené v tomto odstavci této poznámce platí také pro jednotlivé plynové turbíny, pokud jsou odpadní plyny odváděny odděleně jedním proudem komína, a které nejsou v provozu více než 1500 provozních hodin za rok, vyjádřeno jako klouzavý průměr za dobu 5 let, pokud je zjišťování emisí prováděno odděleně pro každý takový komínový průduch.

6) Na spalovací stacionární zdroje, s výjimkou plynových turbín a pístových spalovacích motorů, o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 500 MW, využívající jiné palivo než zemní plyn, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se vztahuje specifický emisní limit 300 mg.m^{-3} .

7) Na spalování pevných a kapalných zbytků pocházejících z destilace či zpracování surové ropy pro vlastní spotřebu ve spalovacích stacionárních zdrojích, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se vztahuje specifický emisní limit 50 mg.m^{-3} .

8) Pro plynové turbíny, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem, spalující jako kapalná paliva lehké a střední destiláty platí specifický emisní limit 100 mg.m^{-3} .

Tabulka 2 - Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]																	
	50-100 MW						> 100-300 MW						> 300 MW					
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO		
Pevné palivo obecně	400	300 400 ¹⁾	20	250	200	200	20	250	150 200 ²⁾	150 200 ¹⁾	10	250						
	200	250	20	250	200	200	20	250	150	150	20	250						
Biomasa podle § 2 písm. a)																		
Rašelina	300	250	20	250	300 250 ²⁾	200	20	250	150 200 ²⁾	150	20	250						
Kapalné palivo obecně	350	300 50 ³⁾	20	175 100 ⁵⁾	200	150 50 ⁵⁾	20	175 100 ⁵⁾	150	100 50 ⁵⁾	10	175				175		
Zkapalněný plyn	5	300	5	175	5	150	5	175	5	150	5	175				175		
Plynné palivo obecně	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100				100		
	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100	35	100 50 ³⁾ 75 ⁴⁾	5	100				100		
Zemní plyn																		
Koksárenský plyn	400	100	30	100	400	100	30	100	400	100	30	100				100		
Vysokopecní plyn	200	100	10	100	200	100	10	100	200	100	10	100				100		
Plyn ze zplyňování rafinérských zbytků	35	100	5	100	35	100	5	100	35	100	5	100				100		

Vysvětlivky:

- 1) Vztahuje se pouze na spalování práškového hnědého uhlí.
- 2) Vztahuje se pouze na spalování ve fluidním loži.
- 3) Vztahuje se pouze na plynové turbíny s jednoduchým cyklem, které mají účinnost větší než 35 % (stanovenou na základě podmínek Mezinárodní organizace pro normalizaci ISO) platí emisní limit ve výši $50 \times \eta / 35$, kde η je účinnost plynové turbíny pracující v základním zatížení (podle ISO) vyjádřená v procentech.
U plynových turbín, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem, emisní limit platí pouze při zatížení větším než 70 %
- 4) Vztahuje se pouze na pístové spalovací motory.
- 5) Vztahuje se pouze na plynové turbíny, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem.

Tabulka 3 - Specifické emisní limity platné do 31. prosince 2015 pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]									
	50-100 MW					> 100-300 MW				
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x
Pevné palivo	2000	600 ⁷⁾	100	250	2000-1200 ¹⁾	600 ⁷⁾	100	250	1200-400 ¹⁾⁶⁾ 400 ²⁾⁶⁾	600 ⁷⁾ 500 ²⁾⁷⁾
Kapalné palivo	1700	450 300 ⁵⁾	50 ⁴⁾	175 100 ⁵⁾	1700	450 300 ⁵⁾	50 ⁴⁾	175 100 ⁵⁾	1700-400 ³⁾ 400 ²⁾	400 300 ⁵⁾
Zkapalněný plyn	5	300	5	100	5	300	5	100	5	300 200 ²⁾
Plynné palivo obecně	35	200 300 ⁵⁾	5	100	35	200 300 ⁵⁾	5	100	35	200 300 ⁵⁾
Zemní plyn	35	200	5	100	35	200	5	100	35	200
Koksárenský plyn	800	300	50	100	800	300	50	100	800	200
Vysokopecní plyn	800	300	10	100	800	300	10	100	800	300 200 ²⁾
Plyn ze zplyňování rafinérských zbytků	800	300	5	100	800	300	5	100	800	200

Výsvětlivky:

- 1) Specifický emisní limit je stanoven v tomto rozmezí lineárním poklesem tak, že emisní limit v mg.m⁻³ se rovná 2400 - 4P, kdy P je celkový jmenovitý tepelný příkon stacionárních zdrojů v MW.
- 2) Vztahuje se pouze na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW.
- 3) Specifický emisní limit je stanoven v tomto rozmezí lineárním poklesem tak, že emisní limit v mg.m⁻³ se rovná 3650 - 6,5P, kdy P je celkový jmenovitý tepelný příkon stacionárních zdrojů v MW.
- 4) Pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu < 500 MW, spalující kapalná paliva s obsahem popela vyšším než 0,06 %, platí specifický emisní limit 100 mg.m⁻³.
- 5) Vztahuje se pouze na plynové turbíny včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem.
- 6) Pro spalovací stacionární zdroje, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon je 400 MW a vyšší a který nebude do 31. prosince 2015 v provozu více než 2 000 provozních hodin ročně, vypočteno jako klouzavý průměr za 5 let, platí specifický emisní limit 800 mg.m⁻³.
- 7) Pro spalovací stacionární zdroj spalující pevná paliva s obsahem prchavé hořlaviny menším než 10 %, který byl v provozu nejméně 12 měsíců do 1. ledna 2001, platí specifický emisní limit 1200 mg.m⁻³.

Tabulka 4 - Specifické emisní limity platné do 31. prosince 2015 pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, mezi 27. listopadem 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ³]													
	50-100 MW					> 100-300 MW					> 300 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO		SO ₂	NO _x	TZL	CO		SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo obecně	850	400	50	250		200	200	30	250		200	200	30	250
Biomasa podle § 2 písm. a)	200	400	50	250		200	300	30	250		200	200	30	250
Rašelina	850	400	50	250		200	200	30	250		200	200	30	250
Kapalné palivo obecně	850	400 120 ¹⁾	50	175	400-200 ²⁾	200 120 ¹⁾	200 120 ¹⁾	30	175		200 120 ¹⁾	200 120 ¹⁾	30	175
Zkapalněný plyn	5	200 50 ¹⁾	5	175		5	200 50 ¹⁾	5	175		5	200 50 ¹⁾	5	175
Plynné palivo obecně	35	200 120 ¹⁾	5	100		35	200 120 ¹⁾	5	100		35	200 120 ¹⁾	5	100
Zemní plyn	35	150 50 ¹⁾	5	100		35	150 50 ¹⁾	5	100		35	100 50 ¹⁾	5	100
Koksárenský plyn	400	200 120 ¹⁾	30	100		400	200 120 ¹⁾	30	100		400	200 120 ¹⁾	30	100
Vysokopecní plyn	200	200 120 ¹⁾	10	100		200	200 120 ¹⁾	10	100		200	200 120 ¹⁾	10	100
Plyn ze zplyňování rafinérských zbytků	35	200 120 ¹⁾	5	100		35	200 120 ¹⁾	5	100		35	200 120 ¹⁾	5	100

Vysvětlivky:

- 1) Pro plynové turbíny využívané pro kombinovanou produkci tepla a elektřiny s celkovou účinností vyšší než 75 %, pro plynové turbíny s kombinovaným cyklem s roční průměrnou celkovou elektrickou účinností vyšší než 55 % a pro plynové turbíny pro mechanický pohon (plynové turbíny pohánějící kompresory rozvodné sítě dodávek plynu veřejnosti) platí specifický emisní limit 75 mg.m⁻³; pro ostatní plynové turbíny, které mají účinnost větší než 35 % (na základě podmínek Mezinárodní organizace pro normalizaci ISO) platí specifický emisní limit 50 mg.m⁻³.
- 2) Specifický emisní limit je stanoven v tomto rozmezí lineárním poklesem tak, že se rovná 500 - P, kdy P je celkový jmenovitý tepelný příkon stacionárních zdrojů v MW.

Část II
50 MW

Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než

Pro kotle jsou specifické emisní limity vztaheny k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 6 % v případě pevných paliv obecně, 11 % v případě biomasy a 3 % v případě kapalných a plyných paliv.

Pro pístové spalovací motory jsou specifické emisní limity vztaheny k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky a suchý plyn (pro TZL vztaheno na vlhký plyn), při referenčním obsahu kyslíku 5 % a nevztahují se na záložní zdroje energie a požární čerpadla provozované méně než 300 provozních hodin ročně. Plynovým motorem se rozumí motor s vnitřním spalováním pracující na principu Ottova cyklu a využívající zážehové zapalování paliva nebo v případě dvoupalivového motoru využívající vznětové zapalování paliva.

Pro plynové turbíny jsou specifické emisní limity vztaheny na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku 15 % a nevztahují se na záložní zdroje energie provozované méně než 300 provozních hodin ročně.

Pro teplovzdušné spalovací stacionární zdroje jsou specifické emisní limity vztaheny na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku 17 %.

1. Specifické emisní limity pro kotle a teplovzdušné přímotopné stacionární zdroje

Tabulka 1.1 - Specifické emisní limity platné od 1. ledna 2018

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]					
	> 0,3-1 MW			> 1-5 MW		
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	CO
Pevné palivo	-	600	100	400	-	500
Kapalné palivo	-	130	-	80	-	80
Plynné palivo a zkapalněný plyn	-	100 ²⁾	-	50	-	50

Vysvětlivky:

- 1) Na spalovací stacionární zdroje spalující hnědé uhlí, provozované nejvýše 3200 provozních hodin ročně, se vztahuje specifický emisní limit 2000 mg.m⁻³.
- 2) Pokud nelze této hodnoty z technických důvodů dosáhnout použitím nízkoemisních hořáků, platí specifický emisní limit 200 mg.m⁻³.
- 3) Platí v případě spalování biomasy pro spalování ve stacionárních zdrojích s výjimkou spalování výlisků z takové biomasy.
- 4) Vztahuje se na spalování těžkého topného oleje a jemu podobných kapalných paliv.

Tabulka 1.2 - Specifické emisní limity platné do 31. prosince 2017

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]											
	> 0,3 – 1 MW				> 1 – 5 MW				> 5 – 50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO
Pevné palivo obecně	-	650 1100 ²⁾	250	650	-	650 1100 ²⁾	250	650	2500 1500 ¹⁾	650 ¹⁾ 500 ¹⁾ 1100 ²⁾	150 100 ¹⁾ 250 ⁵⁾	400 300 ¹⁾ 650 ⁵⁾
Paliva dle § 15 odst. 5	-	650	150	300	-	650	150	300	-	650	150	300
Kapalné palivo	-	500	-	175	-	500	100	175	1700	450	100	175
Plynné palivo a zkapalněný plyn	-	200 300 ³⁾	-	100	-	200 300 ³⁾	-	100	900 ⁴⁾	200 300 ³⁾	50 ⁴⁾	100

Vysvětlivky:

- 1) Vztahuje se na spalovací stacionární zdroje s fluidním ložem.
- 2) Vztahuje se na spalování pevných paliv ve výtavném topeništi.
- 3) Vztahuje se na spalování propan butanu.
- 4) Vztahuje se na spalování paliv mimo veřejné distribuční síť.
- 5) Vztahuje se na spalování biomasy pro spalování ve stacionárních zdrojích.

2. Specifické emisní limity pro pístové spalovací motory

Tabulka 2.1 - Specifické emisní limity platné od 1. ledna 2018

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]									
	> 0,3-1 MW			> 1-5 MW			> 5-50 MW			
	NO _x	TZL	CO	NO _x	TZL	CO	NO _x	TZL	CO	CO
Kapalné palivo	400	-	450	400	50	450	400	20	450	450
Plynné palivo a zkapalněný plyn	500	-	650	500	-	650	500	-	650	650

Tabulka 2.2 - Specifické emisní limity platné do 31. prosince 2017

Druh pístového spalovacího motoru	Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]							
		> 0,3 – 1 MW				> 1 – 5 MW			
		NO _x	TZL	CO	NO _x	TZL	CO	NO _x	TZL
Plynový motor	Kapalné palivo	500	-	650	500	130	650	500	130
	Zemní plyn a degazační plyn	500	-	650	500	-	650	500	-
	Plynné palivo obecně	1000	-	1300	500	130	1300	500	130
Dieselový motor	Kapalné palivo	4000	-	650	500	130	650	500	130
	Zemní plyn a degazační plyn ¹⁾				600 ²⁾			600 ²⁾	
	Plynné palivo obecně	4000	-	650	500	-	650	500	-
		4000	-	1300	500	130	1300	500	130

Vysvětlivky: 1) Se vsířikovacím zapalováním.
2) Platí pro těžký topný olej.
3) Platí pouze pro pístové spalovací motory, jejichž stavba či přestavba byla zahájena před 17. květnem 2006.

3. Specifické emisní limity pro plynové turbíny

Tabulka 3.1 - Specifické emisní limity platné od 1. ledna 2018

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]					
	> 0,3-1 MW		> 1-5 MW		> 5-50 MW	
	NO _x	CO	NO _x	CO	NO _x	CO
Kapalné palivo	300	100	300	100	300	100
Plynné palivo a zkapalněný plyn	250	100	50	100	50	100

Tabulka 3.2 - Specifické emisní limity platné do 31. prosince 2017

Celkový jmenovitý tepelný příkon	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]	
	NO _x	CO
> 0,3-5 MW	350	100
> 5 MW	300	100

Část III

Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje ke spalování více druhů paliv

1. U spalovacího stacionárního zdroje používajícího současně dva nebo více druhů paliv se stanoví hodnoty specifických emisních limitů následujícím postupem:
 - a) přiřadí se hodnota specifického emisního limitu odpovídající každému jednotlivému palivu a znečišťující látce v závislosti na celkovém jmenovitém tepelném příkonu spalovacích stacionárních zdrojů,
 - b) následně se určí vážené hodnoty specifických emisních limitů podle jednotlivých druhů paliv, a to tak, že jednotlivé hodnoty specifických emisních limitů se vynásobí tepelným příkonem každého paliva a tento součin se vydělí součtem tepelných příkonů dodaných všemi palivy, a
 - c) sečtou se vážené hodnoty specifických emisních limitů pro jednotlivá paliva.
2. U spalovacího stacionárního zdroje spalujícího více druhů paliv, ve kterém se používají zbytky z destilace a zpracování ropy samostatně nebo s jinými druhy paliv pro vlastní spotřebu, platí bez ohledu na ustanovení bodu 1 požadavky na spalování paliva s nejvyšším specifickým emisním limitem, pokud během provozu stacionárního zdroje činí podíl, jímž přispívá toto palivo k souhrnu tepelných příkonů dodaných všemi palivy, alespoň 50 %. Je-li podíl tohoto paliva nižší než 50 %, stanoví se hodnota specifického emisního limitu na základě poměrného podílu tepelného příkonu zabezpečeného jednotlivými palivy na součtu tepelných příkonů všech paliv následujícím postupem:
 - a) přiřadí se hodnota specifického emisního limitu odpovídající každému jednotlivému palivu a odpovídající znečišťující látce v závislosti na celkovém jmenovitém tepelném příkonu spalovacích stacionárních zdrojů,
 - b) následně se vypočte hodnota specifického emisního limitu pro palivo s nejvyšší hodnotou specifického emisního limitu a v případě dvou druhů paliv se stejnou hodnotou specifického emisního limitu, palivo s vyšším tepelným příkonem (dále jen „směrodatné palivo“); tato hodnota se získá vynásobením hodnoty specifického emisního limitu příslušného paliva dvěma a od tohoto součinu se odečte hodnota specifického emisního limitu paliva s nejnižší hodnotou specifického emisního limitu,
 - c) následně se určí vážené hodnoty specifických emisních limitů pro jednotlivá paliva, které se získají vynásobením vypočtené hodnoty specifického emisního limitu paliva tepelným příkonem směrodatného paliva, a další jednotlivé hodnoty specifických emisních limitů se vynásobí tepelným příkonem dodaným každým palivem a výsledek násobení se podělí součtem tepelných příkonů dodaných všemi palivy, a
 - d) sečtou se vážené hodnoty specifických emisních limitů pro jednotlivá paliva.
3. Jako alternativu k bodu 2 lze použít následující průměrné hodnoty specifických emisních limitů pro oxid siřičitý (bez ohledu na použitou kombinaci paliv)
 - a) pro spalovací stacionární zdroje uvedené do provozu před 27. listopadem 2003 včetně v průměru 1000 mg/m^3 pro všechny takové spalovací stacionární zdroje v rámci rafinerie nebo
 - b) pro spalovací stacionární zdroje uvedené do provozu po 27. listopadu 2003 v průměru 600 mg/m^3 pro všechny takové spalovací stacionární zdroje v rámci rafinerie s výjimkou plynových turbín a pístových spalovacích motorů.

Část IV**Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším**

Tabulka 1 - Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003

Celkový jmenovitý tepelný příkon	Stupeň odsíření [%]
50-100 MW	80
> 100-300 MW	90
> 300 MW	96

Tabulka 2 - Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, mezi 27. listopadu 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014

Celkový jmenovitý tepelný příkon	Stupeň odsíření [%]
50-100 MW	92
> 100-300 MW	92
> 300 MW	96

Tabulka 3 - Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014

Celkový jmenovitý tepelný příkon	Stupeň odsíření [%]
50-100 MW	93
> 100-300 MW	93
> 300 MW	97

Tabulka 4 - Minimální stupně odsíření platné do 31. prosince 2015 pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003

Celkový jmenovitý tepelný příkon	Stupeň odsíření [%]
50-100 MW	60
> 100-300 MW	75
> 300-500 MW	90
> 500 MW	94

Tabulka 5 - Minimální stupně odsíření platné do 31. prosince 2015 pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, mezi 27. listopadu 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014

Celkový jmenovitý tepelný příkon	Stupeň odsíření [%]
50-300 MW	92
> 300 MW	95 ¹⁾

Vysvětlivka: 1) Současně platí specifický emisní limit 400 mg.m^{-3} vztaženo na referenční obsah kyslíku 6 %, normální stavové podmínky a suchý plyn.

POŽADAVKY NA KVALITU PALIV A HLÁŠENÍ O KVALITĚ PALIVA

Část I Požadavky na kvalitu paliv

1. Požadavky na kvalitu paliv platné do 31. prosince 2013

1.1. Požadavky na kvalitu pevných paliv pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně

Kvalitativní ukazatel v bezvodém stavu	Jednotka	Limitní hodnoty dle celkového jmenovitého tepelného příkonu určeného spalovacího stacionárního zdroje	
		$\leq 0,3$ MW	$> 0,3-5$ MW
Výhřevnost	MJ·kg ⁻¹	> 12	> 10
Měrná sirnatost uhlí ¹⁾	g·MJ ⁻¹	$< 0,9$ $< 0,5^{2)}$	$< 0,9$ $< 0,5^{2)}$

Vysvětlivky:

1) Měrnou sirnatostí se rozumí celkový obsah síry v původním stavu, vztažený k výhřevnosti spalovaného paliva v původním stavu, vyjádřený v g·MJ⁻¹

2) Vztahuje se pouze na výlisky z uhlí.

1.2. Požadavky na kvalitu kapalných paliv

Kvalitativní ukazatel v bezvodém stavu	Jednotka	Limitní hodnoty dle určeného stacionárního zdroje		
		Spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu		Ostatní stacionární zdroje
		≤ 5 MW	> 5 MW	
Výhřevnost	MJ·kg ⁻¹	$> 32^{1)}$	-	-
Obsah síry a jejích sloučenin	% hm.	$< 0,1^{1)}$	$< 0,1^{2)}$	$< 0,1^{2)}$
Obsah polychlorovaných bifenylů a jejích sloučenin	g·MJ ⁻¹	< 5	< 5	< 5

Vysvětlivky:

1) Vztahuje se pouze na paliva pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW.

2) Nevztahuje se na těžký topný olej, u něž nesmí maximální obsah síry a jejích sloučenin překročit 1 % hm. Tento požadavek se nevztahuje na těžký topný olej spalovaný

a) ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším,

b) v rafineriích, pokud měsíční průměr emisí oxidu siřičitého ze všech spalovacích stacionárních zdrojů v rafinerii s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů spadajících pod písmeno a), bez ohledu na druh paliva nebo kombinace používaných paliv, nepřekročí 1700 mg/m³ a tato podmínka je stanovena v povolení provozu

c) v ostatních stacionárních zdrojích, pokud emisní limit pro oxid siřičitý stanovený pro ně v povolení provozu nepřekročí 1700 mg·m⁻³ při obsahu kyslíku ve spalinách 3 % objemová, vztaženo na suchý plyn.

2. Požadavky na kvalitu paliv platné od 1. ledna 2014

2.1. Požadavky na kvalitu pevných paliv

2.1.1. Požadavky na kvalitu uhlí a výlisky z uhlí pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně

Kvalitativní ukazatel	Jednotka	Limitní hodnoty dle celkového jmenovitého tepelného příkonu určeného spalovacího stacionárního zdroje	
		$\leq 0,3 \text{ MW}$	$> 0,3\text{-}5 \text{ MW}$
Voda	% hm.	< 33	< 35
Kvalitativní ukazatel v bezvodém stavu			
Výhřevnost	$\text{MJ}\cdot\text{kg}^{-1}$	> 15	> 15
Obsah popela	% hm.	< 13	< 20
Měrná sirnatost ¹⁾	$\text{g}\cdot\text{MJ}^{-1}$	$< 0,65$ $< 0,5^{2)}$	$< 0,75$ $< 0,5^{2)}$

Vysvětlivky:

1) Měrnou sirnatostí se rozumí celkový obsah síry v původním stavu, vztažený k výhřevnosti spalovaného paliva v původním stavu, vyjádřený v $\text{g}\cdot\text{MJ}^{-1}$

2) Vztahuje se pouze na výlisky z uhlí.

2.1.2. Požadavky na kvalitu výlisků z biomasy podle § 2 písm. a) pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně

Kvalitativní ukazatel	Jednotka	Limitní hodnoty dle celkového jmenovitého příkonu určeného spalovacího stacionárního zdroje	
		$\leq 0,3 \text{ MW}$	$> 0,3\text{-}5 \text{ MW}$
Voda	% hm.	< 15	< 20
Kvalitativní ukazatel v bezvodém stavu			
Výhřevnost	$\text{MJ}\cdot\text{kg}^{-1}$	> 15	> 13
Obsah popela	% hm.	< 10	< 25
Obsah chlóru a jeho sloučenin	$\text{mg}\cdot\text{kg}^{-1}$	$< 10\,000$	$< 10\,000$
Obsah arsenu a jeho sloučenin	$\text{mg}\cdot\text{kg}^{-1}$	< 5	< 10
Obsah kadmia a jeho sloučenin	$\text{mg}\cdot\text{kg}^{-1}$	$< 1,05$	$< 1,5$
Obsah rtuti a jejích sloučenin	$\text{mg}\cdot\text{kg}^{-1}$	$< 0,05$	$< 0,05$
Obsah olova a jeho sloučenin	$\text{mg}\cdot\text{kg}^{-1}$	< 10	< 10

2.2. Požadavky na kvalitu kapalných paliv

Kvalitativní ukazatel	Jednotka	Limitní hodnoty
Voda	% hm.	< 2 ¹⁾
Kvalitativní ukazatel v bezvodém stavu		
Výhřevnost	MJ·kg ⁻¹	> 32 ¹⁾
Obsah síry a jejích sloučenin	% hm.	< 0,1 ²⁾
Obsah chlóru a jeho sloučenin	mg·kg ⁻¹	< 300
Obsah arsenu a jeho sloučenin	mg·kg ⁻¹	< 10
Obsah kadmia a jeho sloučenin	mg·kg ⁻¹	< 0,3
Obsah rtuti a jejích sloučenin	mg·kg ⁻¹	< 0,05
Obsah olova a jeho sloučenin	mg·kg ⁻¹	< 25
Obsah polychlorovaných bifenylyů a jejích sloučenin	mg·kg ⁻¹	< 5

Vysvětlivky:

- 1) Vztahuje se pouze na paliva pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW.
- 2) Nevztahuje se na těžký topný olej, u něž nesmí maximální obsah síry a jejích sloučenin překročit 1 % hm. Tento požadavek se nevztahuje na těžký topný olej spalovaný
 - a) ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším,
 - b) v rafineriích, pokud měsíční průměr emisí oxidu siřičitého ze všech spalovacích stacionárních zdrojů v rafinerii s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů spadajících pod písmeno a), bez ohledu na druh paliva nebo kombinace používaných paliv, nepřekročí 1700 mg/m³ a tato podmínka je stanovena v povolení provozu
 - c) v ostatních stacionárních zdrojích, pokud emisní limit pro oxid siřičitý stanovený pro ně v povolení provozu nepřekročí 1700 mg·m⁻³ při obsahu kyslíku ve spalínách 3 % objemová, vztaženo na suchý plyn.

2.3. Požadavky na kvalitu plyných paliv pro stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně s výjimkou zemního a degazačního plynu

Kvalitativní ukazatel v bezvodém stavu	Jednotka	Limitní hodnoty
Obsah síry a jejích sloučenin	mg·m ⁻³	< 1 000 ¹⁾
Obsah chlóru a jeho sloučenin	mg·m ⁻³	< 50

Vysvětlivky:

- 1) Vyjádřeno jako čtvrtletní průměr z minimálně 3 v čase rovnoměrně odebraných vzorků.

Část II

Náležitosti hlášení o kvalitě paliva

HLÁŠENÍ O KVALITĚ PALIVA ZA ROK

Označení osoby¹⁾ uvedené v § 16 odst. 1 zákona		
Adresa²⁾		
IČ/datum narození³⁾		
Druh paliva⁴⁾		
Údaje o množství paliva		
Výroba		
Dovoz ⁵⁾		
Distribuce ⁶⁾		
Údaje o výsledcích analýz paliva		
Počet analyzovaných vzorků		
Kvalitativní ukazatel ⁷⁾	Výhřevnost [MJ.kg⁻¹]	Obsah síry [% hm.] [mg.MJ⁻¹]
Průměrná roční hodnota		
Minimální hodnota		
Maximální hodnota		

Vysvětlivky:

- 1) Jde-li o právnickou osobu název a právní formu; jde-li o fyzickou osobu jméno a příjmení.
- 2) Jde-li právnickou osobu, adresa sídla; jde-li o fyzickou osobu, adresa bydliště; jde-li o zahraniční osobu, u fyzických osob adresa místa pobytu nebo adresa místa bydliště a u právnických osob adresa sídla mimo území České republiky.
- 3) Identifikační číslo se uvede v případě, že bylo přiděleno; jde-li o fyzickou osobu, které identifikační číslo přiděleno nebylo, uvede se datum narození.
- 4) V případě biomasy podle § 2 písm. a) se také uvede, zda se jedná o dřevní pelety, dřevní brikety, pelety z bylinné biomasy, brikety z bylinné biomasy či jiné. U těžkého topného oleje se uvede také rozmezí obsahu síry ≤1 % hm., 1-3 % hm., a > 3 % hm., a podle toho se vykazují jednotlivé parametry. V případě směsných paliv se uvede jejich obchodní název.
- 5) Dodávky z dovozu ze zemí mimo území Evropské unie.
- 6) Dodávky z přeshraniční přepravy ze zemí Evropské unie za účelem distribuce na trhu v České republice.
- 7) Dle parametrů, za podmínek a v jednotkách stanovených v části I této přílohy. V případě uhlí a výlisků z uhlí se obsah síry uvede v mg.MJ⁻¹.

PODMÍNKY PROVOZU PRO STACIONÁRNÍ ZDROJE TEPELNĚ ZPRACOVÁVAJÍCÍ ODPAD

Část I Specifické emisní limity

1. Specifické emisní limity pro spalovny odpadu

Emisní limity pro spalovny odpadu jsou vztaženy k celkové jmenovité kapacitě a na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 11 %. Pro spalování odpadních olejů jsou emisní limity vztaženy k referenčnímu obsahu kyslíku v odpadním plynu 3 %.

1.1. Emisní limity pro znečišťující látky zjišťované primárně kontinuálním měřením

Znečišťující látka	Emisní limit ¹⁾ [mg.m ⁻³]			
	Denní průměr	Půlhodinové průměry		10 minutový průměr
		97 %	100 %	95 %
TZL	10	10	30	
NO _x	400 ²⁾ 200	200	400	
SO ₂	50	50	200	
TOC	10	10	20	
HCl	10	10	60	
HF	1	2	4	
CO	50		100 ³⁾	150 ³⁾

Vysvětlivky:

- 1) V případě poruchy nesmí být za žádných okolností překročeny specifické emisní limity pro celkový organický uhlík a oxid uhelnatý stanovené podle této tabulky a koncentrace tuhých znečišťujících látek 150 mg.m⁻³, vyjádřené jako průměrné půlhodinové hodnoty.
- 2) Vztahuje se pouze na stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad o celkové jmenovité kapacitě nižší než 6 t.h⁻¹ povolené pro tepelné zpracování odpadu před 28. listopadem 2002 a uvedené do provozu nejpozději 28. prosince 2003 nebo pokud provozovatel podal úplnou žádost o povolení před 28. prosincem 2002 za podmínky že stacionární zdroj byl uveden do provozu nejpozději 28. prosince 2004. Na tyto stacionární zdroje se nevztahuje povinnost plnit půlhodinové průměry koncentrací NO_x.
- 3) Pro spalovny odpadu s fluidním ložem může příslušný orgán povolit výjimky z emisních limitů pro CO, pokud v povolení provozu současně stanoví emisní limit vyjádřený jako průměrná hodinová hodnota nejvýše 100 mg.m⁻³.

1.2. Emisní limity pro znečišťující látky zjišťované primárně jednorázovým měřením

Znečišťující látky	Emisní limit
Cd+Tl a jejich sloučeniny	0,05 mg.m ⁻³
Hg a její sloučeniny	0,05 mg.m ⁻³
Sb+As+Pb+Cr+Co+Cu+Mn+Ni+V a jejich sloučeniny	0,5 mg.m ⁻³
PCDD/F	0,1 ng TEQ.m ⁻³

2. Specifické emisní limity pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad společně s palivem, jiné než spalovny odpadu

2.1. Specifické emisní limity pro cementářské pece tepelně zpracovávající odpad společně s palivem

Emisní limity se vztahují na normální stavové podmínky, suchý plyn a referenční obsah kyslíku 10 % a představují v případě kontinuálního měření průměrnou denní hodnotu. Dále jsou uplatněny emisní limity pro těžké kovy a PCDD/F jako v bodu 1.2 části I této přílohy.

Znečišťující látka	Emisní limit [mg.m ⁻³]
TZL	30
NO _x	800 ¹⁾ 500
SO ₂	50 ²⁾
TOC	10 ²⁾
HCl	10
HF	1

Vysvětlivky:

- 1) Vztahuje se na zařízení, která jsou v provozu a byla povolena do 28. prosince 2002 podle právních předpisů platných před 1. červencem 2002, nebo které není v provozu, bylo ale povoleno pro tepelné zpracování odpadu do 28. prosince 2002 podle právních předpisů platných před 1. červencem 2002 a bylo uvedeno do provozu do 28. prosince 2003, nebo které není v provozu, avšak byla pro ně podána žádost o povolení provozu podle právních předpisů platných před 1. červencem 2002.
- 2) V případě, že při spalování odpadu prokazatelně nevznikají emise oxidu siřičitého nebo celkového organického uhlíku spalováním odpadu, může krajský úřad stanovit emisní limity pro tyto znečišťující látky podle přílohy č. 8.

2.2. Specifické emisní limity pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad společně s palivem jiné než spalovny odpadu a cementářské rotační pece

Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje jsou vztaženy k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky, suchý plyn, pro pevná paliva jsou vztaženy k vypočtenému referenčnímu obsahu kyslíku.

Emisní limity stanovené jako denní průměry pro TZL, NO_x, SO₂, TOC, HCl a HF pro tepelné zpracování odpadu společně s palivem se vypočtou podle následujícího vzorce:

$$\frac{(V_{\text{odpad}} \times C_{\text{odpad}}) + (V_{\text{proc}} \times C_{\text{proc}})}{V_{\text{odpad}} + V_{\text{proc}}} = C$$

V_{odpad}	Objem odpadního plynu vzniklého tepelným zpracováním pouze odpadu, stanovený podle odpadu s nejnižší výhřevností specifikovaného v povolení a přepočtený na příslušné podmínky stanovené v této vyhlášce. Jestliže je teplo uvolňované při tepelném zpracování nebezpečného odpadu nižší než 10 % celkového tepla uvolňovaného v tomto zařízení, vypočte se hodnota V_{odpad} z (teoretického) množství odpadu, jehož spálením by se dosáhlo 10 % uvolněného tepla při stanovené hodnotě celkového uvolňovaného tepla.
C_{odpad}	Emisní limity stanovené v části I této přílohy.
V_{proc}	Objem odpadního plynu vznikajícího ve stacionárním zdroji spalováním povolených paliv, stanovený na základě referenčního obsahu kyslíku, na který musí být emise přepočteny v souladu s touto vyhláškou. Pokud pro daný druh stacionárního zdroje není referenční obsah kyslíku stanoven, použije se skutečný obsah kyslíku v odpadním plynu nezředěný přídavkem vzduchu, který je pro vlastní proces nadbytečný.
C_{proc}	Emisní limity stanovené v této části, nebo pokud tyto hodnoty neexistují, emisní limity stanovené touto vyhláškou pro spalování paliv, případně stanovených v povolení provozu. Jestliže pro některé průmyslové činnosti tyto emisní limity nejsou stanoveny, použijí se skutečné hmotnostní koncentrace.
C	Emisní limity vztažené k referenčnímu obsahu kyslíku stanovenému v části II této přílohy, nebo pokud takové hodnoty neexistují, emisní limity, kterými se nahradí emisní limity stanovené ve specifických přílohách této vyhlášky. Celkový obsah kyslíku, kterým se nahradí obsah kyslíku pro přepočtení, se vypočte na základě výše uvedeného obsahu kyslíku s respektováním parciálních objemů.

U spalovacích stacionárních zdrojů se dále uplatní emisní limity pro těžké kovy a PCDD/F jako v bodu 1.2. části I této přílohy, vztažené na normální stavové podmínky, suchý plyn a referenční obsah kyslíku 6 % v případě spalování pevných paliv a 3 % v případě spalování kapalných paliv.

2.2.1. Hodnoty C_{proc} vyjádřené jako denní průměrné hodnoty, pro spalovací stacionární zdroje s výjimkou plynových turbín a plynových motorů platné do 31. prosince 2015

Druh paliva	Emisní limity [mg.m^{-3}]											
	< 50 MW			50-100 MW			> 100-300 MW			> 300 MW		
	SO ₂	NO _x	TZL	SO ₂	NO _x	TZL	SO ₂	NO _x	TZL	SO ₂	NO _x	TZL
Pevné palivo obecně	-	-	50	850	400	50	200	200	30	200	200	30
Biomasa podle § 2 písm. a)	-	-	50	200	350	50	200	300	30	200	200	30
Kapalné palivo	-	-	50	850	400	50	400-200 ¹⁾	200	30	200	200	30

Vysvětlivka: 1) Hodnota C_{proc} je stanovena v tomto rozmezí lineárním poklesem tak, že se rovná 500 - P, kdy P je celkový jmenovitý tepelný příkon spalovacích stacionárních zdrojů v MW.

Hodnota C_{proc} pro HCl je stanovena v případě spalovacích stacionárních zdrojů ve výši 50 mg.m^{-3} .

Hodnoty C_{proc} jsou vztaženy na normální stavové podmínky, suchý plyn a referenční obsah kyslíku 6 % v případě spalování pevných paliv a 3 % v případě spalování kapalných paliv.

2.2.2. Hodnoty C_{proc} pro spalovací stacionární zdroje s výjimkou plynových turbín a plynových motorů platné od 1. ledna 2016

Hodnoty C_{proc} jsou vztaženy na normální stavové podmínky, suchý plyn a referenční obsah kyslíku 6 % v případě spalování pevných paliv a 3 % v případě spalování kapalných paliv.

Hodnota C_{proc} pro HCl je stanovena v případě spalovacích stacionárních zdrojů ve výši 50 mg.m^{-3} .

2.2.2.1. Hodnoty C_{proc} , vyjádřené jako denní průměrné hodnoty, pro spalovací stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před 7. lednem 2013 a byly uvedeny do provozu nejpozději 7. ledna 2014

Druh paliva	Hodnoty C_{proc} [mg.m^{-3}]											
	< 50 MW			50-100 MW			> 100-300 MW			> 300 MW		
	SO ₂	NO _x	TZL	SO ₂	NO _x	TZL	SO ₂	NO _x	TZL	SO ₂	NO _x	TZL
Pevné palivo obecně	-	-	50	400	300 400 ¹⁾	30	200	200	25	200	200	20
Rašelina	-	-	50	300	400	30	200	200	20	200	200	20
Biomasa podle § 2 písm. a)	-	-	50	200	300	30	200	250	20	200	200	20
Kapalné palivo	-	-	50	350	400	30	250	200	25	200	150	20

Vysvětlivka: 1) Platí pro práškové hnědé uhlí

2.2.2.2. Hodnoty C_{proc} pro spalovací stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014

Druh paliva	Hodnoty C_{proc} [mg.m^{-3}]											
	< 50 MW			50-100 MW			> 100-300 MW			> 300 MW		
	SO ₂	NO _x	TZL	SO ₂	NO _x	TZL	SO ₂	NO _x	TZL	SO ₂	NO _x	TZL
Pevné palivo obecně	-	-	50	400	300	20	200	200	20	150 200 ¹⁾	150 200 ²⁾	10
Rašelina	-	-	50	300	250	20	300 250 ³⁾	200	20	150 200 ³⁾	150	20
Biomasa podle § 2 písm. a)	-	-	50	200	250	20	200	200	20	150	150	20
Kapalné palivo	-	-	50	350	300	20	200	150	20	150	100	10

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro cirkulační nebo tlakové spalování ve fluidním loži
- 2) Platí pro spalování práškového hnědého uhlí
- 3) Platí pro spalování ve fluidním loži

2.3. Specifické emisní limity pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad jiné než spalovny odpadu, cementářské pece a spalovací stacionární zdroje

Na tyto stacionární zdroje se vztahují emisní limity pro PCDD/F, rtuť, kadmium a thalium uvedené v části I. 1.2 vyjádřené jako průměrná hodnota bez přepočtu na referenční obsah kyslíku.

Část II

Technické podmínky provozu

(1) V zásobníku odpadu stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících komunální odpad je trvale udržován podtlak a odsávaný vzduch přiváděn do ohniště. Pokud neprobíhá spalování, vzduch odsávaný ze zásobníku odpadu se odvádí do výduchu schváleného v rámci povolení provozu.

(2) Stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad se konstruují a provozují způsobem, který zaručuje, že

- a) u spalovny odpadu je zajištěna dostatečná doba setrvání tepelně zpracovávaného odpadu v prostoru, kde dochází k tepelnému zpracování, za účelem dokonalého vyhoření nebo tepelného rozkladu tak, aby struska a popel obsahovaly méně než 3 % celkového organického uhlíku, nebo aby ztráta žíháním byla menší než 5 % hmotnosti suchého materiálu,
- b) odpadní plyn je za posledním přívodem spalovacího vzduchu řízeným způsobem ohřát ve všech místech profilu toku odpadního plynu, a to i za nejméně příznivých podmínek, na teplotu nejméně 850°C po dobu nejméně dvou sekund, měreno v blízkosti vnitřní stěny nebo v jiném reprezentativním místě spalovací komory schváleném v rámci povolení provozu; pokud se spaluje nebezpečný odpad s obsahem organických sloučenin chloru vyjádřených jako chlor vyšším než 1 %, musí tato teplota dosáhnout nejméně 1100°C po dobu nejméně dvou sekund,
- c) ve spalovně odpadu se automaticky zapne nejméně jeden pomocný hořák v každé spalovací komoře, který nesmí spalovat palivo, jehož spálením by vznikly vyšší emise než ze spalování plynového oleje, zkapalněného plynu nebo zemního plynu, v těchto případech:
 1. během uvádění stacionárního zdroje tepelně zpracovávajícího odpad do provozu a jeho odstavování s cílem zajistit, že stanovená teplota bude v prostoru, v němž dochází k tepelnému zpracování odpadu, udržena po celou tuto dobu, dokud je v prostoru, kde dochází k tepelnému zpracování odpadu, nějaký nespálený odpad,
 2. pokud teplota odpadního plynu po posledním vstřiku spalovacího vzduchu poklesne pod stanovenou teplotu 850°C nebo 1100°C podle tepelně zpracovávaného odpadu nebo
 3. pokud kontinuální měření emisí prokáže překročení některého ze specifických emisních limitů podle bodu 1.1 části I této přílohy,
- d) při uvádění stacionárního zdroje do provozu a při jeho odstavování, v případě poklesu teploty pod stanovenou minimální mez podle písm. b) nebo v případě překročení některého ze specifických emisních limitů bude automaticky zabráněno přívodu odpadu do prostoru, kde dochází k tepelnému zpracování odpadu přímou oxidací.

(3) Na žádost provozovatele a za předpokladu, že jsou splněny ostatní požadavky stanovené touto vyhláškou a specifické emisní limity pro celkový organický uhlík a oxid uhelnatý, lze v povolení provozu uvést provozní podmínky pro určité kategorie a druhy odpadu a určité technologické postupy odlišně od podmínek stanovených v bodu 2 písm. a) až d), pokud tyto změny nepovedou k produkci většího množství pevných zbytků nebo k vyššímu obsahu

organických látek v pevných zbytcích než při dodržení podmínek podle bodu 1 a pokud bude v povolení stanoveno kontinuální měření těchto parametrů.

(4) Odpady ze zdravotnické a veterinární péče, na jejichž sběr a odstraňování jsou kladeny zvláštní požadavky, se dávkuje přímo bez toho, aby byly nejdříve smíšeny s jinými druhy odpadu nebo s nimi bylo jinak manipulováno.

(5) Nejméně jednou při prvním uvádění stacionárního zdroje, v němž je povoleno tepelné zpracování odpadu, do provozu a za předpokládaných nejméně příznivých provozních podmínek se ověří doba setrvání odpadního plynu při stanovené nejvyšší teplotě za posledním přívodem spalovacího vzduchu podle bodu 2. Současně se zjišťuje obsah kyslíku v odpadním plynu.

(6) Aniž je dotčeno ustanovení bodu 2 písm. d), nesmí být doba trvání provozu stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad při překročení specifických emisních limitů delší než 4 hodiny nepřetržitě a současně celková doba trvání provozu při překročení specifických emisních limitů v jednom kalendářním roce nesmí překročit 60 hodin. To platí pro všechny stacionární zdroje, jejichž odpadní plyny jsou svedeny do stejné technologie ke snižování emisí.

**SPECIFICKÉ EMISNÍ LIMITY, EMISNÍ STROPY A TECHNICKÉ PODMÍNKY
PROVOZU STACIONÁRNÍCH ZDROJŮ, VE KTERÝCH DOCHÁZÍ K POUŽÍVÁNÍ
ORGANICKÝCH ROZPOUŠTĚDEL, ZPŮSOB PROVEDENÍ ROČNÍ HMOTNOSTNÍ
BILANCE TĚKAVÝCH ORGANICKÝCH LÁTEK**

Část I

Obecná ustanovení a pojmy

1. Pro účely této přílohy jsou použita tato označení a pojmy:

- a) fugitivní emise těkavých organických látek, kterými se rozumí jakékoli emise těkavých organických látek, které nejsou odváděny do ovzduší komínem nebo výduchem
- b) pojem činnost používaný v této příloze zahrnuje rovněž čištění procesního zařízení a čištění pracovních prostorů, avšak nezahrnuje čištění výrobků, pokud není dále uvedeno jinak
- c) spotřeba organických rozpouštědel/VOC/práškových plastů, kterou se rozumí celkové vstupní množství organických rozpouštědel/VOC/práškových plastů do zdroje za kalendářní nebo běžný rok snížené o všechna organická rozpouštědla/VOC/práškové plasty, které byly regenerovány v rámci daného zdroje pro opakované použití jako vstup v daném zdroji
- d) emisní limit TOC stanovený v této příloze znamená hmotnostní koncentraci těkavých organických látek vyjádřených jako celkový organický uhlík.

2. Požadavky na plnění specifických emisních limitů pro zdroje uvedené v části II této přílohy

- a) u stacionárního zdroje emitujícího těkavé organické látky podle § 21 písm. a) nesmí být při celkovém hmotnostním toku těchto znečišťujících látek větším nebo rovném 10 g/h, překročen emisní limit pro těkavé organické látky 2 mg/m³, vyjádřený jako celková hmotnostní koncentrace,
- b) u stacionárního zdroje emitujícího těkavé organické látky podle § 21 písm. b) nesmí být při celkovém hmotnostním toku těchto znečišťujících látek větším nebo rovném 100 g/h, překročen emisní limit pro těkavé organické látky 20 mg/m³, vyjádřený jako celková hmotnostní koncentrace; tento emisní limit se nevztahuje na chemické čištění uvedené pod bodem 3. části II této přílohy,
- c) emisní limit stanovený v této příloze se neuplatní, pokud u stacionárního zdroje i přes použití nejlepší dostupné techniky není technicky a ekonomicky možné dosáhnout stanoveného emisního limitu VOC, vyjádřeného jako podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel, a zároveň tím nemohou vzniknout významná rizika pro lidské zdraví nebo životní prostředí,
- d) emisní limity se uplatňují za normálních podmínek ve vlhkém plynu.

3. Technické podmínky provozu stacionárních zdrojů

Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v této příloze používající těkavé organické látky podle § 21 písm. a) nebo směsi s obsahem těchto látek nahrazuje tyto látky nebo směsi s obsahem těchto látek co nejdříve a v nejvyšší možné míře méně škodlivými látkami nebo směsmi.

Část II

Specifické emisní limity a technické podmínky provozu

1. Polygrafie (kódy 9.1. až 9.4. přílohy č. 2 k zákonu)

Polygrafické činnosti v podbodech 1.1. – 1.4. zahrnují procesy a operace reprodukování textu či obrazu, ve kterých se využívá tisková forma obrazu či textu a kde jsou tiskařské barvy přenášeny na jakýkoliv typ povrchů. Tyto činnosti zahrnují rovněž související postupy, výrobu tiskové formy a její přenos, laminování, natírání a lakování.

Tiskařskou barvou se rozumí směs, včetně všech organických rozpouštědel nebo směsí obsahujících organická rozpouštědla nezbytných pro její správné použití, která se používá k tisku textu nebo obrazu na určitý povrch.

1.1. Ofset s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok

Projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit	
	TOC [mg/m ³]	VOC ¹⁾ [%]
0,6 – 15	50	-
> 15	20	30

Vysvětlivka: 1) Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel, přičemž zbytky organických rozpouštědel v konečných výrobcích se nepovažují za součást fugitivních emisí.

1.2. Publikační hlubotisk s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok

Projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit	
	TOC [mg/m ³]	VOC ¹⁾ [%]
0,6 – 15	50	-
> 15	50	10

Vysvětlivka: 1) Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel.

1.3. Jiné tiskařské činnosti s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok

Činnost	Projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit	
		TOC [mg/m ³]	VOC ¹⁾ [%]
rotační síťotisk na textil a lepenku	0,6 – 15	50	-
	> 15 – 30	50	25
	> 30	50	20

rotační válcový sítotisk, jiné hlubotisky, gumotisk, laminování, natírání, lakování	0,6 – 15	50	-
	> 15 – 25	50	25
	> 25	50	20

Vysvětlivka: 1) Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel.

1.4. Knihtisk s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok

Projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit	
	TOC [mg/m ³]	VOC ¹⁾ [%]
0,6 – 15	50	-
> 15	50	15

Vysvětlivka: 1) Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel.

2. Odmašťování a čištění povrchů (kód 9.5. – 9.6. přílohy č. 2 k zákonu)

Pod činnostmi v podbodech 2.1. a 2.2. jsou zahrnuty jakékoli procesy, při nichž jsou organická rozpouštědla používána k odstranění znečištění z povrchu materiálů, odmaštění, snímání povlaků, odlakování a další povrchové úpravy výrobních polotovarů a výrobků.

Tyto činnosti se nevztahují na chemické čištění, které je vyjmenované jako samostatná činnost v bodu 3. Dále se tyto činnosti nevztahují na čištění pracovních prostorů a čištění procesního zařízení.

2.1. Odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek podle § 21 písm. a) s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,01 t/rok; odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek podle § 21 písm. b) s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,1 t/rok

Tyto činnosti nesmí být prováděny mimo zařízení, která jsou vybavena systémem zachytu par s recyklací organických rozpouštědel.

Projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit		
	VOC [mg/m ³]	hmotnostní tok [g/h]	VOC ²⁾ [%]
>1 - 5	20 2 ¹⁾	100 10 ¹⁾	15
> 5	20 2 ¹⁾	100 10 ¹⁾	10

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro stacionární zdroje používající organická rozpouštědla s obsahem těkavých organických látek podle § 21 písm. a).
- 2) Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel.

2.2. Odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které nejsou uvedeny pod kódem 2.1., s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok

Projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit	
	TOC [mg/m ³]	VOC ²⁾ [%]
> 2 - 10	75 ¹⁾	20 ¹⁾
>10	50 ¹⁾	15 ¹⁾

Vysvětlivky:

- 1) Emisní limit se neuplatňuje v případě, že jsou při provozu zdroje používány výhradně čisticí prostředky, jejichž průměrný obsah organických rozpouštědel nepřesahuje 30 % hmotnostních.
- 2) Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel.

Odmašťování a čištění povrchů smí být provozováno ve vymezených prostorách především s využitím odmašťovacích stolů nebo podobných zařízení tam, kde je to technicky možné. Použitá organická rozpouštědla jsou shromažďována, uchovávána a předávána k dalšímu využití či k odstranění.

2.2.1. Jednorázové činnosti odmašťování a čištění, které se z důvodu nadměrných rozměrů odmašťovaných povrchů uskutečňují mimo prostory odmašťoven nebo lakoven, a jejichž spotřeba organických rozpouštědel je vyšší než 0,1 tun

Při těchto činnostech musí být dodržovány následující technické podmínky provozu: průměrný obsah organických rozpouštědel ve všech užívaných čisticích prostředcích nepřesahuje 30 % hmotnostních tam, kde je to technicky možné, a nejsou používána organická rozpouštědla s obsahem těkavých organických látek podle § 21 písm. a) nebo b). Použitá organická rozpouštědla jsou shromažďována, uchovávána a předávána k dalšímu využití či k odstranění.

3. Chemické čištění (kód 9.7. přílohy č. 2 k zákonu)

Chemické čištění zahrnuje činnosti využívající organická rozpouštědla v zařízení k čištění oděvů, vybavení bytů a malých spotřebních předmětů s výjimkou ručního odstraňování skvrn a znečištěných míst v textilním a oděvním průmyslu, které jsou zařazeny pod činnosti uvedené v podbodech 2.1. a 2.2. této přílohy.

Tato zařízení musí být vybavena systémem zachytu par s úplnou recyklací organických rozpouštědel.

Projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit
	VOC ¹⁾ [g/kg]
> 0	20

Vysvětlivka:

- 1) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a celkové hmotnosti vyčištěného a vysušeného výrobku.

4. Aplikace nátěrových hmot (kód 9.8 – 9.14. přílohy č. 2 k zákonu)

Aplikací nátěrových hmot se rozumí jakákoliv činnost zahrnující jednoduchou nebo vícenásobnou aplikaci spojitého filmu nátěrových hmot na různé typy povrchů včetně souvisejících procesů vytěkání, sušení a vypalování.

Pokud aplikace nátěrových hmot zahrnuje operaci, při které je tentýž výrobek potiskován jakoukoli tiskařskou technologií, je tato tiskařská operace považována za součást natírání. Samostatné tiskařské činnosti však do těchto činností zahrnuty nejsou.

Nátěrovou hmotou se rozumí jakákoliv směs, včetně transparentních laků a všech organických rozpouštědel nebo směsí obsahujících organická rozpouštědla nezbytných pro její správné použití, k vytváření filmu s dekorativním, ochranným nebo jiným funkčním účinkem na určitém povrchu.

4.1. Aplikace nátěrových hmot, včetně kataforetického nanášení, nespádají-li pod činnosti uvedené v podbodech 4.2. až 4.7., s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok

Činnost	Projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit	
		TOC ^{1), 2)} [g/m ²]	VOC ³⁾ [%]
nanášení nátěrových hmot	0,6 – 5	90	-
	> 5	60	20
nanášení nátěrových hmot – hromadné či kontinuální	> 5	45	20

Vysvětlivky:

- 1) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek vyjádřených jako TOC a celkové velikosti plochy finálního výrobku opatřeného nátěrem bez ohledu na počet aplikovaných nátěrů.
- 2) Nelze-li technicky a ekonomicky dosáhnout stanoveného hodnoty emisního limitu v g/m², nebo pokud technicky nelze stanovit velikost upravovaného povrchu, nesmí být překročen emisní limit TOC 50 mg/m³ v žádném z výdechů pro odpadní plyn z jednotlivých prostorů - nanášení, vytěkání, sušení, vypalování.
- 3) Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel.

4.1.1. Jednorázové aplikace nátěrových hmot, které se z důvodu nadměrných rozměrů natíraných povrchů uskutečňují mimo prostory lakoven, a jejichž spotřeba organických rozpouštědel je vyšší než 0,1 tun

Tyto činnosti zahrnují jednorázové aplikace nátěrových hmot, jako je natírání rozměrných dílů mimo prostory lakoven v areálu provozovny, nebo natírání na vnitřních nebo venkovních plochách, zejména na budovách, konstrukcích, stožárech atp.

Technická podmínka provozu:

Přijmout vhodná opatření k minimalizaci emisí těkavých organických látek, např. použitím nátěrových hmot se sníženým obsahem organických rozpouštědel, zvolením vhodné aplikační techniky (aplikace nátěrových hmot válečkováním či štětcem), omezením přestřiků.

4.2. Nátěry dřevěných povrchů s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok

Projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit	
	TOC [mg/m ³]	VOC ³⁾ [%]
0,6 - 5	100	-
> 5	50 ¹⁾ 75 ²⁾	20

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro sušící procesy.
- 2) Platí pro proces nanášení nátěrových hmot.
- 3) Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel.

4.3. Přestříkávání vozidel – opravárenství s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,5 t/rok a nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 15 tun/rok

Jakákoli činnost zahrnující jednoduchou nebo vícenásobnou aplikaci spojitého nátěrového filmu a související operace odmašťování, kterými se provádí

- a) nanášení nátěrů na silniční a kolejová vozidla nebo na jejich části prováděné jako součást oprav, konzervace nebo dekorace vozidla mimo původní výrobní zařízení,
- b) nanášení originálních nátěrů na silniční a kolejová vozidla nebo na jejich části za použití výrobků určených k přestříkávání vozidel, které je prováděno mimo původní výrobní zařízení,
- c) nanášení nátěrů na přívěsy (včetně polopřívěsů),
- d) nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 15 tun za rok.

Projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit	
	TOC [mg/m ³]	VOC ¹⁾ [%]
> 0,5	50 ²⁾	25 ²⁾

Vysvětlivky:

- 1) Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel.
- 2) Emisní limit se neuplatňuje v případě zdroje uvedeného v písm. a), jsou-li při provozu zdroje používány výhradně vybrané výrobky uvedené v části I kategorií B přílohy č. 7, splňující limitní hodnoty obsahu VOC stanovené pro tyto výrobky v bodu 2. části II přílohy č. 7.

S účinností od 1. ledna 2014 se pro zdroje spadající pod činnost uvedenou pod písm. a) uplatňuje namísto výše uvedených emisních limitů TOC a VOC tato technická podmínka provozu: V uvedených zdrojích jsou používány výhradně vybrané výrobky uvedené v části I kategorií B přílohy č. 7, splňující limitní hodnoty obsahu VOC stanovené pro tyto výrobky v bodu 2. části II přílohy č. 7.

4.4. Nanášení práškových plastů

Projektovaná spotřeba práškových plastů [t/rok]	Emisní limit
	TOC ¹⁾ [mg/m ³]
≥ 1	50

Vysvětlivka: 1) Týká se vypalování a chlazení výrobků.

4.5. Nátěry kůže s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 5 t/rok

Projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit
	VOC ¹⁾ [g/m ²]
> 5	75 150 ²⁾

Vysvětlivky:

- 1) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a celkové plochy výrobku.
- 2) Platí pro nátěry bytových doplňků a malých kožených předmětů jako jsou tašky, peněženky, opasky a jiné.

4.6. Nátěry pásů a svitků

Jakákoli činnost, při níž je nanášen souvislý film nátěrových hmot na pásové svitky kovových a jiných materiálů.

Projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit	
	TOC [mg/m ³]	VOC ²⁾ [%]
> 5	50 150 ¹⁾	5

Vysvětlivky:

1) Platí pro stacionární zdroje, které opětovně využívají regenerovaná organická rozpouštědla.

2) Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel.

4.7. Nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 15 t/rok

Velikost povrchu opatřeného nátěrem je v případech výrobků uvedených v této části definována jako

- plocha povrchu vypočtená jako součet celkové velikosti povrchu opatřeného elektroforeticky nanášenou vrstvou nátěrové hmoty a velikosti povrchů všech částí připojených k výrobku v dalších fázích výroby, které jsou natírány stejným nátěrovým systémem, nebo
- celková velikost povrchu výrobku opatřeného nátěrovými hmotami v daném zařízení.

Velikost povrchu opatřeného elektroforeticky nanášenou vrstvou nátěrové hmoty se vypočítává ze vztahu:

$$[2 \times \text{hmotnost karosérie}] / [\text{průměrná tloušťka plechu} \times \text{hustota materiálu plechu}]$$

Tuto metodu lze rovněž použít pro jiné výrobky z plechu. K výpočtu celkové velikosti povrchu výrobku opatřovaného v daném zařízení vrstvou nátěrové hmoty lze rovněž využít softwarové systémy nebo jiné ekvivalentní metody. Jednotkou pro výpočet velikosti povrchu je m².

Pro nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 15 t/rok platí údaje v následující tabulce.

Pro nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 15 t/rok platí požadavky stanovené v podbodě 4.3. této přílohy - Přestříkávání vozidel - opravárenství.

Činnost	Roční produkce [ks]	Emisní limit
		VOC ^{1), 2)} [g/m ²]
nátěry nových osobních automobilů	> 5000	45
	≤ 5000 samonosných karosérií nebo > 3500 karosérií upevněných na podvozek	90
nátěry nových kabin	≤ 5000	65

nákladních automobilů a dodávek	> 5000	55
nátěry nových nákladních automobilů	≤ 2500	90
	> 2500	70
nátěry nových autobusů, trolejbusů a kolejových vozidel	≤ 2000	90
	> 2000	70

Vysvětlivky:

- 1) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a celkové plochy výrobku. Hodnota podílu je vztažena na všechny fáze procesu provozovaného ve stejném zařízení elektroforetickým nanášením nebo jakýmkoli jiným typem procesu aplikace nátěrových hmot, včetně konečné konzervace voskem a leštění vrchního nátěru, včetně použití organických rozpouštědel k čištění provozního zařízení.
- 2) Nelze-li této hodnoty dosáhnout, potom nesmí být překročen emisní limit TOC 50 mg/m³.

5. Navalování navíjených drátů s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 tun ročně (kód 9.15. přílohy č. 2 k zákonu)

Jakákoli činnost natírání kovových vodičů používaných k navíjení cívek v transformátorech, motorech atd.

Projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit
	VOC ¹⁾ [g/kg]
> 5	10 ²⁾ 5 ³⁾

Vysvětlivky:

- 1) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a celkové hmotnosti výrobku.
- 2) Platí pro nátěry drátu o průměru menším než 0,1 mm.
- 3) Platí v ostatních případech.

6. Nanášení adhesivních materiálů s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 tun ročně (kód 9.16. přílohy č. 2 k zákonu)

Jakákoli činnost zahrnující aplikaci adhesivních materiálů na povrchy včetně následného lisování těchto materiálů, s výjimkou adhesivních nátěrů a laminování v polygrafii.

Pokud aplikace adhesivních materiálů zahrnuje operaci, při které je tentýž výrobek potiskován jakoukoli tiskařskou technologií, je tato tiskařská operace považována za součást nanášení adhesivních materiálů. Samostatné tiskařské činnosti však do těchto činností zahrnuty nejsou.

Adhesivním materiálem se rozumí jakákoliv směs, včetně organických rozpouštědel a včetně složek nezbytných pro její správnou aplikaci, která je použita ke spojování oddělených částí vyráběných výrobků.

Projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit	
	TOC [mg/m ³]	VOC ²⁾ [%]
> 5 - 15	50 150 ¹⁾	25
> 15	50 150 ¹⁾	20

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro stacionární zdroje, které opětovně využívají regenerovaná organická rozpouštědla.
- 2) Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel.

7. Impregnace dřeva s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 tun ročně (kód 9.17. přílohy č. 2 k zákonu)

Jakákoliv činnost zavádějící ochranné prostředky do dřeva.

Projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit		
	VOC ¹⁾ [kg/m ³]	TOC ²⁾ [mg/m ³]	VOC ³⁾ [%]
0,6 - 5	11	100	-
> 5	11	100	45

Vysvětlivky:

- 1) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a celkového objemu impregnovaného dřeva. Tento emisní limit se neuplatňuje zároveň s ostatními emisními limity TOC a VOC.
- 2) Uvedený emisní limit TOC neplatí pro zařízení využívající k impregnaci dřeva kreosot.
- 3) Podíl hmotnosti emisí VOC a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel.

8. Laminování dřeva a plastů s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 tun ročně (kód 9.18. přílohy č. 2 k zákonu)

Jakákoli činnost spojování vrstev dřeva a/nebo plastů k výrobě laminátů.

Projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit	
	VOC ¹⁾ [g/m ²]	TZL ²⁾ [mg/m ³]
> 5	30	3

Vysvětlivky:

- 1) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a celkové velikosti povrchu finální nalaminované plochy, ze které dochází k uvolňování těkavých organických látek do ovzduší.
- 2) Platí v případech broušení a řezání laminátů v rámci daného zdroje.

9. Výroba kompozitů za použití kapalných nenasyčených polyesterových pryskyřic s obsahem styrenu s projektovanou spotřebou těkavých organických látek od 0,6 tun ročně (kód 9.19. přílohy č. 2 k zákonu)

Jakákoli činnost, při které jsou používány kapalně nenasyčené polyesterové pryskyřice s obsahem styrenu k výrobě kompozitů.

Projektovaná spotřeba VOC ¹⁾ [t/rok]	Emisní limit		
	VOC ²⁾ [kg/t]	TOC [mg/m ³]	TZL ³⁾ [mg/m ³]
0,6 – 5	180 ⁴⁾	85 ⁴⁾	3 ⁴⁾
> 5 – 20	160 140 ⁴⁾	85	3 ⁴⁾
> 20 – 200	120 100 ⁴⁾	85	3 ⁴⁾
> 200	100 80 ⁴⁾	85	3 ⁴⁾

Vysvětlivky:

- 1) Do projektované spotřeby VOC se započítává také celkové množství styrenu obsaženého ve vstupních surovinách.
- 2) Podíl hmotnosti emisí VOC a celkového množství spotřebovaných vstupních surovin s obsahem VOC (pryskyřice, gelcoaty, aceton a další).
- 3) Platí v případech broušení a řezání kompozitových výrobků v rámci daného zdroje.
- 4) Platí od 1. ledna 2013.

10. Výroba nátěrových hmot, adhesivních materiálů a tiskařských barev s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 10 t/rok (kód 9.20. přílohy č. 2 k zákonu)

Výroba konečných výrobků nebo meziproduktů nátěrových hmot, adhesivních materiálů a tiskařských barev vyráběných ve stejném místě mísením pigmentů, pryskyřic nebo adhesivních materiálů s organickými rozpouštědly nebo s jinými nosiči, včetně procesu dispergování a přípravných predispergačních aktivit, včetně úprav viskozity nebo odstínu a operací plnění konečného výrobku do jeho obalů.

Projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit		
	TOC[mg/m ³]	VOC ¹⁾ [%]	VOC ²⁾ [%]
>100 – 1000	150	5	5
> 1000	150	3	3

Vysvětlivky:

- 1) Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel, přičemž hmotnost organických rozpouštědel, která jsou součástí nátěrových hmot prodaných v hermeticky uzavřených nádobách, se nepovažuje za součást fugitivních emisí.
- 2) Podíl hmotnosti emisí VOC a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel. Tento emisní limit se neuplatňuje zároveň s ostatními emisními limity TOC a VOC.

11. Výroba obuvi s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok (kód 9.21. přílohy č. 2 k zákonu)

Jakákoli činnost výroby obuvi nebo jejích částí.

Projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	VOC ¹⁾ [g/pár]
> 5	25

Vysvětlivka: 1) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a počtu vyrobených párů.

12. Výroba farmaceutických směsí (kód 9.22. přílohy č. 2 k zákonu)

Chemická syntéza, fermentace, extrakce, skladba a dokončení farmaceutických směsí a v případech, kdy jsou vyráběny ve stejném místě, i výroba meziproduktů.

Projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit		
	TOC [mg/m ³]	VOC ²⁾ [%]	VOC ³⁾ [%]
> 50	20 150 ¹⁾	5	5

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro stacionární zdroje, které opětovně využívají regenerovaná organická rozpouštědla.

- 2) Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel, přičemž hmotnost organických rozpouštědel, která jsou součástí výrobků prodaných v hermeticky uzavřených nádobách, se nepovažuje za součást fugitivních emisí.
- 3) Podíl hmotnosti emisí VOC a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel. Tento emisní limit se neuplatňuje zároveň s ostatními emisními limity TOC a VOC.

13. Zpracování kaučuku, výroba pryže s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 5 t/rok (kód 9.23. přílohy č. 2 k zákonu)

Operace plastikace kaučuku a sestavování kaučukových směsí mísením, hnětením, kalandrováním, drcením, mletím, barvením, operace zpracování kaučukových směsí vytlačováním (extruzí), lisováním, vstřikovacím lisováním, operace vulkanizace a jakékoliv další pomocné operace, které jsou součástí procesu přeměny přírodního či syntetického kaučuku do konečného pryžového výrobku.

Projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit		
	TOC [mg/m ³]	VOC ²⁾ [%]	VOC ³⁾ [%]
> 15	20 150 ¹⁾	25	25

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro stacionární zdroje, které opětovně využívají regenerovaná organická rozpouštědla.
- 2) Podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel, přičemž hmotnost organických rozpouštědel, která jsou součástí výrobků prodaných v hermeticky uzavřených nádobách, se nepovažuje za součást fugitivních emisí.
- 3) Podíl hmotnosti emisí VOC a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel. Tento emisní limit se neuplatňuje zároveň s ostatními emisními limity TOC a VOC.

14. Extrakce a rafinace rostlinných olejů a živočišných tuků (kód 9.24. přílohy č. 2 k zákonu)

Extrakce rostlinných olejů ze semen nebo z jiných rostlinných materiálů, zpracování suchých (vyextrahovaných) zbytků rostlin na krmivo pro zvířata, přečišťování tuků a olejů získaných ze semen, z rostlinných nebo z živočišných materiálů.

Činnost - extrakce a rafinace z následujících materiálů	Projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	VOC ¹⁾ [kg/t]
živočišný tuk	> 10	1,5
ricin	> 10	3
řepková nebo slunečnicová semena	> 10	1
sojové boby – normální drť	> 10	0,8
sojové boby – bílé vločky	> 10	1,2
ostatní semena a jiný rostlinný materiál	> 10	3
ostatní semena a jiný rostlinný materiál - procesy frakcionace vyjma odstraňování klovatiny či pryskyřic z olejů	> 10	1,5
ostatní semena a jiný rostlinný materiál - odstraňování klovatiny či pryskyřice z olejů	> 10	4

Vysvětlivky: 1) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a celkové hmotnosti zpracované suroviny.

Část III

Emisní strop a způsob jeho výpočtu

- 1) Emisní strop nepřesáhne maximální množství emisí těkavých organických látek za období jednoho roku, jaké by byly zdrojem vyprodukovány v případě uplatnění emisních limitů uvedených v části I této přílohy.
- 2) Odchylně od odstavce 1 se postupuje v případě stacionárního zdroje uvedeného v části I této přílohy bodu 4.1. jehož emise těkavých organických látek nelze shromažďovat a kontrolovaným způsobem odvádět prostřednictvím výduchu, komínu nebo výpusti ze zařízení pro snižování emisí těkavých organických látek, a jehož emise jsou tudíž zcela fugitivní (např. nátěry lodí nebo letadel), a u kterého splnění požadavku na plnění emisního stropu dle odst. 1 není technicky a ekonomicky dosažitelné. V takovém případě se považuje emisní strop za plněný, jestliže je vzhledem k emisím těkavých organických látek používána nejlepší dostupná technika.
- 3) Emisní strop nemůže nahrazovat emisní limit stanovený v části I bodu 2 písm. a) a b).
- 4) V případě aplikace nátěrových hmot, adhesivních materiálů nebo tiskařských barev lze využít následujícího způsobu stanovení emisního stropu.

Emisní strop = celková hmotnost netěkavých látek ve spotřebovaných materiálech $\times K_1 \times K_2$

Činnost	faktor K_1
publikační hlubotisk	4
rotační válcový sítotisk	1,5
ostatní polygrafické činnosti (s výjimkou publikačního hlubotisku a rotačního válcového sítotisku)	2,5
aplikace nátěrových hmot na dřevo, textil, tkaniny, filmy, fólie a papír	4
nanášení adhesivních materiálů	3
nátěry a lakování pásových a svitkových materiálů	2,5
přestříkávání vozidel – opravárenství	2,5
nátěry pro styk s potravinami; nátěry v leteckém průmyslu	2,33
aplikace nátěrových hmot na ostatní materiály	1,5

V případě, že je při provozu zdroje dosahováno vyšší účinnosti využití netěkavých látek obsažených v nátěrových hmotách, adhesivních materiálech a tiskařských barvách, může být velikost faktoru K_1 pro jednotlivé zdroje upravena.

Hodnota faktoru K_2 se určuje z hodnoty emisního limitu pro fugitivní emise uvedeného pro jednotlivé činnosti v části I této přílohy takto:

$$K_2 = [\text{emisní limit pro fugitivní emise} + 15] / 100$$

pro činnosti uvedené v bodu 4.3. části I této přílohy, dále pro činnosti uvedené v bodu 4.1. části II této přílohy s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel < 15 t/rok a pro činnosti uvedené v bodu 4.2. části I této přílohy s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel < 25 t/rok

nebo

$$K_2 = [\text{emisní limit pro fugitivní emise} + 5] / 100 \text{ pro všechny ostatní činnosti.}$$

Část IV

Způsob provedení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

1. Veličiny roční hmotnostní bilance

Bilance se provádí pro organická rozpouštědla vyjádřená jako VOC. V případě veličiny O1 změřené jako TOC se provede přepočet na VOC. Přepočet se provede na základě znalosti složení měřených emisí. V případě, že složení měřených emisí není známé, provede se přepočet na základě vztahu: $VOC = TOC / 0,8$.

vstupy (I)	
I1	celková hmotnost organických rozpouštědel v čisté formě nebo ve směsích, která byla zakoupena a využita jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance
I2	celková hmotnost organických rozpouštědel, v čisté formě nebo ve směsích, která byla interně regenerována a znovu (recyklovaně) využita jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance (recyklovaná rozpouštědla se započítávají pokaždé, kdy jsou využita v rámci provozu daného zdroje)
výstupy (O)	
O1	emise těkavých organických látek v odpadním plynu, který je odváděn do ovzduší komínem nebo výduchem
O2	hmotnost organických rozpouštědel obsažených v odpadní vodě; v některých případech je vhodné při výpočtu veličiny O5 brát v úvahu i způsob zpracování odpadních vod
O3	hmotnost organických rozpouštědel obsažených jako nečistoty nebo rezidua v konečných výrobcích
O4	hmotnost nezachycených těkavých organických látek uvolněných do ovzduší vlivem větrání místností, kdy jsou tyto emise z pracovního prostředí vypouštěny do ovzduší okny, dveřmi, ventilačními otvory apod.
O5	hmotnost organických rozpouštědel spotřebovaných v průběhu chemických a fyzikálních procesů, například spalováním, sorpcí apod., pokud tato hmotnost nebyla započtena do veličin O6, O7 a O8
O6	hmotnost organických rozpouštědel obsažených ve shromážděných odpadech
O7	hmotnost organických rozpouštědel v čisté formě nebo ve směsích prodaných nebo určených k prodeji jako komerční výrobek
O8	hmotnost organických rozpouštědel, která byla interně regenerována ze směsí k opětovnému využití v rámci provozu daného zdroje, a která nebyla v časovém rámci, pro který je zpracovávána tato bilance, opětovně využita jako vstup I2
O9	hmotnost organických rozpouštědel uvolněných do životního prostředí jiným způsobem

2. Základní bilanční výpočty

a) Spotřeba organických rozpouštědel C se vypočítá ze vztahu:

$C = I1 - O8$ (uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)

b) Fugitivní emise F se vypočtou podle některé z následujících rovnic:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8 \quad \text{nebo} \quad F = O2 + O3 + O4 + O9$$

(uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)

Fugitivní emise lze stanovit též omezeným, leč reprezentativním souborem měření, a dokud nedojde ke změně vybavení, není nutné tato měření opakovat.

c) Emise E se vypočtou ze vztahu:

$$E = F + O1 \quad (\text{uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny})$$

d) Měrná výrobní emise se vypočte jako podíl množství emisí těkavých organických látek a množství nebo velikosti produkce (uvádí se v g/kg, g/m², kg/m³, g/pár nebo v kg/t).

e) Emisní podíl fugitivních emisí se vypočte jako podíl množství fugitivních emisí a vstupního množství organických rozpouštědel I, kde $I = I1 + I2$ (uvádí se v %).

f) Emisní podíl emisí se vypočte jako podíl množství emisí a vstupního množství organických rozpouštědel (uvádí se v %).

g) V případě plnění emisního stropu stanoveného výpočtem podle části III bodu 4 této přílohy se určuje celkové množství netěkavých látek N obsažených ve spotřebovaných nátěrových hmotách, adhesivních materiálech nebo tiskařských barvách, které se vypočítá ze vztahu:

$$N = \text{celková roční spotřeba materiálu} \times \text{obsah netěkavých látek v materiálu}$$

(uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)

Vyplněný bilanční list provozovatelé uloží do své provozní evidence a na požádání jej poskytují příslušným orgánům ochrany ovzduší současně se všemi podklady potřebnými pro ověření správnosti vstupních dat použitých pro výpočty.

SPECIFICKÉ EMISNÍ LIMITY A TECHNICKÉ PODMÍNKY PROVOZU PRO STACIONÁRNÍ ZDROJE, VE KTERÝCH DOCHÁZÍ K NAKLÁDÁNÍ S BENZINEM

1. Pojmy

Pro účely této přílohy se rozumí

- a) benzinem - jakýkoliv ropný výrobek, s aditivy nebo bez aditiv, který je určen pro použití jako palivo motorových vozidel, vyjma kapalného propanbutanu, a jehož nasycené páry mají při teplotě 20 °C tlak roven nebo větší než 1,32 kPa,
- b) benzinovými parami - všechny plynné sloučeniny, které se odpařují z benzínu,
- c) čerpací stanicí – zařízení pro vydávání benzínu ze stacionárních skladovacích nádrží do palivových nádrží motorových vozidel,
- d) meziskladem par - prostor v nádrži s pevnou střechou, v němž jsou shromažďovány páry benzínu pro účely pozdější přepravy k jednotce omezování emisí par v jiném terminálu. Přeprava těchto par mezi jednotlivými skladovacími zařízeními v terminálu se nepovažuje za meziskladování par ve smyslu této přílohy,
- e) mobilním kontejnerem - cisterna pro přepravu benzínu po silnici, železnici nebo vodních cestách z jednoho terminálu do druhého nebo z terminálu do čerpací stanice,
- f) plnicí lávkou - každá konstrukce v terminálu, ze které lze kdykoliv plnit benzin do jednotlivých silničních cisteren,
- g) plnicím zařízením – jakékoli zařízení v terminálu pro plnění benzínu do mobilních kontejnerů,
- h) ročním obratem benzínu - největší celkové množství benzínu odebrané ze skladovacího zařízení terminálu do mobilních kontejnerů v průběhu předchozích 3 let,
- i) systémem rekuperace benzinových par etapy I - zařízení pro zpětné získávání benzínu z par skladovacích zařízení terminálů včetně všech vyrovnávacích zásobníkových systémů v terminálu,
- j) systémem rekuperace benzinových par etapy II - zařízení zajišťující rekuperaci benzinových par vytěsněných z palivové nádrže motorového vozidla při čerpání pohonných hmot na čerpací stanici a přenášející benzinové páry do skladovací nádrže na čerpací stanici nebo zpět do benzinového čerpacího automatu k opětovnému prodeji,
- k) terminálem - zařízení pro skladování a k plnění benzínu do mobilních kontejnerů, včetně technologického příslušenství na místě tohoto zařízení,
- l) účinností zachycení benzinových par – množství benzinových par zachycených systémem rekuperace benzinových par etapy II ve srovnání s množstvím benzinových par, které by bylo jinak vypouštěno do ovzduší, pokud by takový systém neexistoval, a které je vyjádřeno jako procentní podíl.

2. Požadavky na skladovací zařízení terminálů

- a) Pro terminál, jehož skladovací zařízení je vybaveno systémem rekuperace benzinových par etapy I, je na výduchu z tohoto systému stanoven emisní limit 150 mg/m³, vyjádřený jako

hmotnostní koncentrace celkového organického uhlíku s výjimkou methanu, vztažený na normální stavové podmínky a vlhký plyn.

- b) Střecha a vnější stěny nádrží nad úrovní terénu musí být opatřeny vhodnou izolací a reflexním nátěrem s celkovou odrazivostí sálavé tepelné energie nejméně 70 %. Toto ustanovení se nevztahuje na nádrže napojené na systém rekuperace benzinových par etapy I, který splňuje požadavky uvedené v písmenu a).
- c) Nádrže s vnějšími nebo vnitřními plovoucími střechami musí být vybaveny primárním těsněním pro zakrytí prstencového prostoru mezi stěnou nádrže a vnějším obvodem plovoucí střechy a sekundárním těsněním umístěným nad primárním těsněním. Tato těsnění jsou provedena tak, aby účinnost záchyty par benzinu činila nejméně 95 % ve srovnání s podobnou nádrží s pevnou střechou bez řízeného záchyty par benzinu (tzn. nádrž s pevnou střechou s pojistným ventilem).
- d) Nádrže s pevnou střechou musí být napojeny na systém rekuperace benzinových par etapy I, který splňuje požadavky uvedené v písmenu a).
- e) Požadavky na omezení úniku benzinových par uvedené v písmenu d) se nevztahují na nádrže s pevnou střechou v terminálech, kde je povoleno meziskladování par podle bodu 3 této přílohy.

3. Požadavky na zařízení pro plnění a stáčení

- a) Páry vytěsněné z plněných mobilních kontejnerů musí být vedeny parotěsným potrubím do systému rekuperace benzinových par etapy I terminálu. Toto ustanovení se nevztahuje na mobilní kontejnery s horním plněním po dobu platnosti povolení tohoto plnicího systému.
- b) V terminálech, kde se plní benzin do plavidel, může být systém rekuperace benzinových par etapy I nahrazen jednotkou pro spalování par, pokud zpětné získávání par není bezpečné nebo technicky není možné vzhledem k objemu vytěsněných par. Požadavky na emise do ovzduší z jednotek omezování par benzinu, které jsou uvedené v písm. a) bodu 2. této přílohy, se vztahují také na jednotku spalování par.
- c) V terminálech s ročním obratem benzinu do 25 000 tun může být systém rekuperace benzinových par etapy I nahrazen meziskladem par.
- d) V terminálech, kde je systém rekuperace benzinových par etapy I nahrazen meziskladem par, musí být vytěsněné páry vedeny plynotěsným potrubím do meziskladu par s účinností nejméně 99 %. Plnění mobilního kontejneru benzinem nesmí být zahájeno, dokud nejsou obě nádrže řádně propojeny potrubím pro odvod par a dokud není zajištěna řádná funkce systému přečerpání par.
- e) V případě úniku par benzinu musí být stáčení neprodleně zastaveno. Na plnicí lávce terminálu je umístěn ovladač, kterým lze stáčení kdykoli zastavit.
- f) Při plnění mobilních kontejnerů s horním plněním musí být plnicí rameno zajištěno tak, aby jeho ústí bylo u dna kontejneru a zamezilo se rozstříku benzinu.

4. Požadavky na zařízení pro spodní plnění, sběr par a ochranu před přeplněním silničních cisternových vozidel

4.1 Potrubní spojky

- a) Rychlospojky pro stáčení benzínu na plnicím rameni a na vozidle musí odpovídat ustanovení směrnice API Recommended Practice 1004, sedmé vydání, listopad 1988: „Spodní plnění a zpětné získávání par u cisternových silničních vozidel MC-306“, část 2.1.1.1 - Typ potrubní spojky pro spodní plnění.
- b) Rychlospojky potrubí pro sběr par benzínu na plnicí lávce a na vozidle odpovídají ustanovení směrnice API Recommended Practice 1004, sedmé vydání, listopad 1988: "Spodní plnění a zpětné získávání par u cisternových silničních vozidel MC-306", část 4.1.1.2 - Přípojka pro odvod par.

4.2. Podmínky plnění

- a) Obvyklý průtok benzínu jedním ramenem při plnění je 2 300 l/min, maximální povolený průtok je 2 500 l/min.
- b) Při nejvyšším zatížení terminálu se připouští v místě přípojky na vozidle maximální přetlak par 5,5 kPa.
- c) Všechna schválená vozidla se spodním plněním jsou opatřena kovovým identifikačním štítkem, na němž je uveden nejvyšší povolený počet plnicích ramen, která mohou být provozována současně tak, aby nedošlo k úniku par pojistnými ventily při maximálním povoleném přetlaku 5,5 kPa. Dále je na štítku uveden typ nainstalovaných čidel pro detekci horní hladiny (tj. dvouvodičové nebo pětivodičové) použitých na vozidle.

4.3. Připojení signalizace uzemnění a přeplnění

Plnicí lávka musí být vybavena řídicí jednotkou pro signalizaci přeplnění. Pokud tato jednotka po připojení k vozidlu neindikuje naplnění cisterny, musí vyslat signál umožňující plnění cisterny.

- a) Vozidlo se k řídicí jednotce na plnicí lávce připojuje standardním desetipólovým elektrickým konektorem. Desetikolíková vidlice (přívodka) je připojena k vozidlu a zásuvka na pohyblivém vedení (nástrčka) je připojena k řídicí jednotce na plnicí lávce.
- b) Hladinové snímače na vozidle musí být buď dvouvodičová termistorová čidla, dvouvodičová optická čidla, pětivodičová optická čidla nebo jiná kompatibilní spolehlivá čidla
- c) Řídicí jednotka na plnicí lávce musí umožňovat propojení jak s dvouvodičovými, tak s pětivodičovými systémy vozidel.
- d) Společný vodič hladinových snímačů musí být připojen ke kolíku 10 na přívodce a dále k podvozku vozidla. Kolík 10 na nástrčce je připojen ke krytu řídicí jednotky, který je připojen k zemnění plnicí lávky.

4.4. Umístění spojek

- a) Konstrukce zařízení pro stáčení benzínu a sběr par na plnicí lávce musí splňovat následující požadavky
 1. výška osy rychlospojky pro stáčení benzínu je maximálně 1,4 m (nenaložené vozidlo) a nejméně 0,5 m (naložené vozidlo); doporučená výška je 0,7 m až 1,0 m,
 2. vodorovná mezera mezi rychlospojkami pro stáčení benzínu nesmí být menší než 0,25 m; doporučená nejmenší velikost mezery je 0,3 m,
 3. všechny rychlospojky pro stáčení benzínu jsou v krytém prostoru, jehož délka nepřesahuje 2,5 m,

4. přípojka pro odvod par je umístěna pokud možno vpravo od rychlospojek pro stáčení benzínu ve výši nepřesahující 1,5 m (pro nenaložené vozidlo) a ne níže než 0,5 m (pro naložené vozidlo),
- a) konektor signalizace uzemnění a přeplnění musí být umístěn vpravo od rychlospojek pro stáčení benzínu a odvod par ve výši nepřesahující 1,5 m (pro nenaložené vozidlo) a ne níže než 0,5 m (pro naložené vozidlo),
- b) veškeré rychlospojky, přípojky a konektory musí být umístěny na jedné straně vozidla.

4.5. Bezpečnostní blokování

- a) Signalizace uzemnění a přeplnění - plnění cisterny musí být zablokováno, dokud řídící jednotka uzemnění a přeplnění nevyšle příslušný signál. V případě přeplnění nebo poruchy uzemnění vozidla je řídící jednotka uzavřena uzavíracím ventilem na plnicí lávce.
- b) Signalizace odvodu par - plnění cisterny musí být zablokováno, dokud není k vozidlu připojena hadice pro odvod par a dokud není zajištěn volný průchod těchto par do sběrného systému terminálu.

5. Požadavky na plnicí a skladovací zařízení v čerpacích stanicích a terminálech, kde se provádí meziskladování par

Páry vytlačované stáčeným benzinem z plněných skladovacích zařízení v čerpacích stanicích a v nádržích s pevnou střechou používaných pro meziskladování par musí být vráceny potrubím s parotěsnými spoji do mobilní cisterny dodávající benzin. Plnění nesmí být zahájeno, dokud tyto systémy nejsou připraveny a dokud není zajištěna jejich správná funkce.

Roční ztráty motorového benzínu vznikající při plnění skladovacích zařízení v čerpacích stanicích musí být nižší než 0,01 % hmotnostních z ročního obrátu motorového benzínu.

6. Podmínky provozu čerpacích stanic

6.1. Podmínky provozu čerpacích stanic

Všechny stojany sloužící k výdeji benzínu musí být vybaveny zřetelným nápisem, upozorňujícím zákazníky na nutnost úplného zasunutí výdejní pistole do plnicího hrdla nádrže motorového vozidla.

Čerpací stanice musí být vybaveny systémem rekuperace benzinových par etapy II, který musí pracovat s minimální účinností zachycení benzinových par rovnou 85 %, což potvrdí výrobce v souladu s příslušnými evropskými technickými normami nebo postupy schvalování, nebo neexistují-li žádné takové normy nebo postupy, v souladu s jakoukoli příslušnou vnitrostátní normou. Poměr objemu odvedených benzinových par při atmosférickém tlaku k celkovému objemu benzínu přečerpaného do palivové nádrže motorového vozidla je v rozmezí 0,95 až 1,05.

Kontrola funkčnosti systému rekuperace benzinových par etapy II u výdejních stojanů musí být prováděna jedenkrát za směnu. U stojanů vybavených optickou signalizací správné funkčnosti systému rekuperace benzinových par etapy II musí být kontrolována funkčnost tohoto systému při výdeji benzínu. Jsou-li stojany vybaveny automatickým monitorovacím systémem, musí tento systém automaticky zjišťovat poruchy řádné funkce systému rekuperace benzinových par etapy II a samotného automatického monitorovacího systému, signalizovat poruchy obsluhy čerpací stanice a automaticky zastavovat průtok benzínu z vadného palivového automatu, pokud by porucha nebyla opravena do sedmi dnů. U výdejních stojanů, které nejsou vybaveny optickou signalizací správné funkčnosti systému nebo automatickým monitorovacím systémem, musí být

správná funkčnost systému rekuperace benzinových par etapy II kontrolována mechanickým testerem rekuperace.

6.2. Kontrola systému rekuperace benzinových par etapy II

Kontrola systému rekuperace benzinových par etapy II je prováděna pracovníkem servisní organizace, která je oprávněna k montážím a opravárenským zásahům výrobcem těchto zařízení. Kontrola je prováděna jedenkrát za kalendářní rok a dále při každém podezření na chybnou funkčnost tohoto zařízení.

Pro kontrolu provozní účinnosti systému rekuperace benzinových par etapy II se používají tyto postupy:

1. Postup pro výdejní stojany, kde je vývěva poháněna elektromotorem čerpadla bez elektronického řízení systému zpětného odvodu par. Zkouška se provádí při čerpání benzinu do vhodné odměrné nádoby při 50 % a při 100 % jmenovitého průtoku benzinu. Měření účinnosti tohoto systému se provádí výhradně plynoměrem k tomuto účelu určeným.
2. Postup pro výdejní stojany s elektronicky řízeným systémem rekuperace benzinových par etapy II, který umožňuje provést zkoušku bez čerpání benzinu. U multiproduktových stojanů se měří a seřizuje vždy jen jedna strana výdejního stojanu. Zkouška se provádí přístrojem k tomuto účelu schváleným.

VYBRANÉ VÝROBKY, LIMITNÍ HODNOTY OBSAHU TĚKAVÝCH ORGANICKÝCH LÁTEK V TĚCHTO VÝROBCÍCH A ANALYTICKÉ METODY PRO STANOVENÍ OBSAHU TĚKAVÝCH ORGANICKÝCH LÁTEK V TĚCHTO VÝROBCÍCH

Část I

Dělení vybraných výrobků

Kategorie A

Nátěrové hmoty určené pro budovy, jejich vybavení a příslušenství a s nimi spojené konstrukce, a sloužící k dekorativním, funkčním a ochranným účelům, s výjimkou aerosolů.

Subkategorie:

- a) matné nátěrové hmoty pro stěny a stropy v interiéru jsou nátěrové hmoty určené k nanášení na vnitřní stěny a stropy, se stupněm lesku $\leq 25@60^\circ$,
- b) lesklé nátěrové hmoty pro stěny a stropy v interiéru jsou nátěrové hmoty určené k nanášení na vnitřní stěny a stropy, se stupněm lesku $> 25@60^\circ$,
- c) nátěrové hmoty pro venkovní stěny z minerálního podkladu jsou nátěrové hmoty určené k nanášení na vnější zdivo a cihlové, betonové nebo sádrové stěny,
- d) vnitřní/venkovní nátěrové hmoty na dřevo, kov nebo plasty pro vybavení a obklady budov jsou nátěrové hmoty vytvářející neprůhledný film a jsou určené pro dřevěné, kovové nebo plastové podklady. Tato podkategorie též zahrnuje podkladové nátěrové hmoty a nátěrové hmoty pro mezivrstvy,
- e) vnitřní/venkovní laky a mořidla jsou nátěrové hmoty určené k nanášení na budovy a jejich vybavení a vytvářející transparentní nebo polotransparentní film pro účely dekorace nebo ochrany dřeva, kovu a plastů. Tato podkategorie zahrnuje též lazurovací hmoty na dřevo, kterými se rozumějí nátěrové hmoty vytvářející silnovrstvý film a sloužící k dekoraci nebo k ochraně dřeva před povětrnostními vlivy podle normy EN 927-1 (kategorie polostabilní),
- f) nefilmotvorná mořidla jsou mořidla, která v souladu s normou EN 927-1:1996 tvoří vrstvu průměrné tloušťky menší než 5 μm , měřeno metodou 5A podle normy ISO 2808:1997,
- g) základní nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty s těsnicím a/nebo izolačním účinkem určené k použití na dřevu nebo stěnách a stropích,
- h) penetrační nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty určené ke stabilizaci volných částic podkladu nebo k dosažení hydrofobních vlastností a/nebo k ochraně dřeva proti zmodrání,
- i) jednosložkové speciální nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty se speciální funkcí na bázi filmotvorných látek. Jsou určeny pro aplikace se zvláštními požadavky, jako jsou základní a vrchní nátěry na plasty, základní nátěry na železné podklady, základní nátěry na lehké kovy jako je zinek a hliník, antikoroziční nátěry, nátěrové hmoty na podlahy, včetně dřevěných a betonových podlah, ochrana proti graffiti, protipožární nátěry a nátěry

odpovídající hygienickým normám v potravinářském průmyslu a ve zdravotnických zařízeních,

- j) vícesložkové speciální nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty ke stejnému použití jako jednosložkové nátěrové hmoty se speciální funkcí, avšak s druhou složkou (např. terciálními aminy) přidávanou před použitím,
- k) vícebarevné nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty, které přímo při prvním nanesení vytvářejí dvoubarevné nebo vícebarevné efekty,
- l) nátěrové hmoty s dekorativními efekty jsou nátěrové hmoty určené k vytváření zvláštních estetických efektů na speciálně upravených, předem natřených podkladech nebo podkladových nátěrech, s následným opracováním různými nástroji během fáze zasychání.

Kategorie B

Výrobky určené pro opravy a přestříkávání silničních vozidel podle směrnice 70/156/EHS nebo jejich částí při jejich opravě, údržbě nebo za účely dekorace prováděné vně výrobních zařízení.

Subkategorie:

- a) výrobky pro přípravné a čisticí operace jsou výrobky určené k mechanickému nebo chemickému odstraňování starých nátěrů a rzi nebo k přípravě na nanášení nových nátěrů:
 - i) přípravné prostředky zahrnují čisticí prostředky na nástroje (výrobky určené k čištění stříkacích pistolí a dalších zařízení), odstraňovače nátěrů, odmašťovadla (včetně antistatických činidel pro plasty) a odstraňovače silikonu,
 - ii) čisticí prostředek je výrobek určený k odstranění povrchových nečistot během příprav na nanášení nátěrových hmot a před jejich nanesením,
- b) karosářské plniče a tmely jsou viskózní látky určené k vyplnění hlubokých nerovností povrchu před nanesením vyrovnávacího nátěru,
- c) základní nátěrové hmoty jsou veškeré nátěrové hmoty určené k nanášení na holý povrch kovu nebo na existující nátěry jako ochrana proti korozi před nanesením vyrovnávací nátěrové hmoty
 - i) vyrovnávací nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty určené k nanášení bezprostředně před nanesením vrchního nátěru ke zvýšení odolnosti proti korozi a přilnavosti vrchního nátěru a k dosažení rovnoměrné jakosti povrchu vyplněním drobných povrchových nerovností,
 - ii) základní nátěrové hmoty na kov jsou nátěrové hmoty určené k nanášení jako základní nátěr, jako jsou promotory přilnavosti, plniče, vyrovnávací nátěrové hmoty, podkladové nátěrové hmoty, základní nátěrové hmoty na plasty, nátěrové hmoty pro nanášení způsobem mokrá do mokrého, plniče neurčené k broušení a stříkací plniče,
 - iii) reaktivní základní nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty obsahující nejméně 0,5 % hmotn. kyseliny fosforečné, určené k přímému nanášení na holý povrch kovu k zajištění odolnosti proti korozi a přilnavosti, nátěrové hmoty používané jako svařitelné základní nátěrové hmoty a mořicí roztoky pro galvanizované a pozinkované povrchy,

- d) vrchní nátěrové hmoty jsou pigmentované nátěrové hmoty určené k nanášení v jedné nebo několika vrstvách k dosažení lesku a trvanlivosti; zahrnují veškeré výrobky užívané k těmto účelům, jako jsou podkladové nátěrové hmoty a laky
- i) podkladové nátěrové hmoty jsou pigmentované nátěrové hmoty určené k dosažení požadovaných barevných odstínů a optických efektů, avšak nikoli lesku nebo odolnosti povrchu nátěrového systému,
 - ii) laky jsou transparentní nátěrové hmoty určené k vytváření konečného lesku a odolnosti nátěrového systému,
- e) speciální vrchní nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty určené k nanášení jako vrchní nátěry se zvláštními vlastnostmi v jediné vrstvě, jako je metalíza a perleťové efekty, dále to jsou vysoce odolné barevné nebo transparentní nátěry (např. nátěry odolné proti poškrábání a fluorované transparentní nátěry), reflexní podkladové nátěry, vrchní nátěry se strukturními efekty (např. tepané efekty), protiskluzové nátěry, plniče na spodky karoserií, ochranné nátěry proti nárazům, nátěry interiérů a aerosoly.

Část II

Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích

1. Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek pro výrobky spadající pod kategorii A

	Subkategorie výrobků	druh	VOC g/l*
a	matné nátěrové hmoty pro stěny a stropy v interiéru (stupeň lesku $\leq 25@60^\circ$)	VŘNH	30
		RNH	30
b	lesklé nátěrové hmoty pro stěny a stropy v interiéru (stupeň lesku $> 25@60^\circ$)	VŘNH	100
		RNH	100
c	nátěrové hmoty pro venkovní stěny z minerálního podkladu	VŘNH	40
		RNH	430
d	vnitřní/venkovní nátěrové hmoty na dřevo, kov nebo plasty pro vybavení a obklady budov	VŘNH	130
		RNH	300
e	vnitřní/venkovní laky a mořidla včetně silnovrstvých lazurovacích hmot na dřevo	VŘNH	130
		RNH	400
f	vnitřní/venkovní nefilmotvorná mořidla	VŘNH	130
		RNH	700
g	základní nátěrové hmoty	VŘNH	30
		RNH	350
h	penetrační nátěrové hmoty	VŘNH	30
		RNH	750

i	jednosložkové nátěrové hmoty se speciální funkcí	VŘNH	140
		RNH	500
j	vícesložkové reaktivní nátěrové hmoty se speciální funkcí pro specifické účely	VŘNH	140
		RNH	500
k	vícebarevné nátěrové hmoty	VŘNH	100
		RNH	100
l	nátěrové hmoty s dekorativními efekty	VŘNH	200
		RNH	200

Vysvětlivky:

*) obsah těkavých organických látek ve výrobku připraveném k použití.

VŘNH - vodou ředitelné nátěrové hmoty

RNH - rozpouštědlové nátěrové hmoty

2. Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek pro výrobky spadající pod kategorii B

	Subkategorie výrobků	Výrobky	VOC g/l*)
a	výrobky pro přípravné a čisticí operace	přípravné prostředky	850
		čisticí prostředky	200
b	karosářské plniče a tmely	všechny druhy	250
c	základní nátěrové hmoty	vyrovnávací nátěrové hmoty a základní nátěrové hmoty (na kov)	540
		reaktivní základní nátěrové hmoty	780
d	vrchní nátěrové hmoty	všechny druhy	420
e	speciální vrchní nátěrové hmoty	všechny druhy	840

Vysvětlivka:

*) obsah těkavých organických látek ve výrobku připraveném k použití. Případný obsah vody ve výrobku připraveném k použití se odečte, s výjimkou výrobků v subkategorii a.

Část III

Analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích

Povolené metody pro výrobky o obsahu VOC nižším než 15 % hmotnostních bez přítomnosti reaktivních ředidel

Parametr	Jednotky	Zkouška	
		Metoda	Datum zveřejnění
Obsah VOC	g/l	ČSN ISO EN ISO 11890-2	2006

Povolené metody pro výrobky o obsahu VOC 15 % hmotnostních a více bez přítomnosti reaktivních ředidel

Parametr	Jednotky	Zkouška	
		Metoda	Datum zveřejnění
Obsah VOC	g/l	ČSN ISO EN ISO 11890-1	2007
Obsah VOC	g/l	ČSN ISO EN ISO 11890-2	2006

Povolené metody pro výrobky obsahující VOC za přítomnosti reaktivních ředidel

Parametr	Jednotky	Zkouška	
		Metoda	Datum zveřejnění
Obsah VOC	g/l	ASTMD 2369	2003

PODMÍNKY PROVOZU PRO OSTATNÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

Část I

Obecná ustanovení a pojmy

1. Pojmy

Pro účely této přílohy se rozumí

- a) vztažnými podmínkami A pro emisní limit - koncentrace příslušné látky při normálních stavových podmínkách v suchém plynu, někdy s udáním referenčního obsahu některé látky v odpadním plynu, obvykle kyslíku,
- b) vztažnými podmínkami B pro emisní limit - koncentrace příslušné látky ve vlhkém plynu za normálních stavových podmínek, někdy s udáním referenčního obsahu některé látky v odpadním plynu, obvykle kyslíku,
- c) vztažnými podmínkami C pro emisní limit - koncentrace příslušné látky v odpadním plynu za obvyklých provozních podmínek,
- d) přímým procesním ohřevem - ohřev, u kterého jsou znečišťující látky vzniklé spalováním paliv odváděny a vnášeny do ovzduší společně se znečišťujícími látkami vzniklými v technologickém procesu,
- e) flérou (pochodní) - zařízení pro snížení úrovně znečišťování, které pracuje jako havarijní výpusť plynů do vnějšího ovzduší, při spojení technologických prostorů s vnějším ovzduším nebo při neustáleném a jinak těžce zpracovatelném přebytku plynů.

2. Technické podmínky provozu pro stacionární zdroje využívající fléry

- a) Všechna, i nouzová, technologická zařízení k likvidaci odpadních plynů jsou konstruována tak, aby při spalování odpadních plynů bylo zabezpečeno optimální vedení spalovacího režimu a snižování úrovně znečišťování.
- b) V případě kolísání výhřevnosti nebo množství odpadního plynu vstupujícího do fléry je odpadní plyn spalován současně s vhodným stabilizačním palivem.
- c) Každá fléra je posuzována individuálně s ohledem na její konstrukci, lokalizaci a na spalované plynné médium. Při posuzování je třeba dávat přednost asistovaným flérám, tedy flérám, které mají konstrukční možnost ovlivňovat množství přiváděného vzduchu a teploty spalování.

Část II

Specifické emisní limity a technické podmínky provozu

1. NAKLÁDÁNÍ S ODPADY A ODPADNÍMI VODAMI

1.1 Kompostárny a zařízení na biologickou úpravu odpadů o projektované kapacitě rovné nebo větší než 10 tun na jednu zakládku nebo větší než 150 tun zpracovaného odpadu ročně (kód 2.3. přílohy č. 2 k zákonu)

Technické podmínky provozu

- a) Násypné bunkry jsou v uzavřeném provedení s komorou pro vozidla, u otevřených hal a při vykládce svozových vozidel s odpady, musí být plyny z bunkrů odsávány a odváděny do zařízení na čištění odpadních plynů.
- b) Zkondenzované výpary a voda vznikající při kompostovacím procesu (zrání kompostů) smí být u stavebně neuzavřených a nezakrytých kompostáren používány k vlhčení kompostu pouze tehdy, nebude-li použití zvyšovat pachovou zátěž okolí.
- c) Odpadní plyny z dozrávání kompostů v uzavřených halách kompostárny jsou odváděny do zařízení na čištění odpadních plynů.

1.2 Biodegradační a solidifikační zařízení (kód 2.4. přílohy č. 2 k zákonu)

Technická podmínka provozu platná od 1. 1. 2013:

V případě zpracovávání materiálů, u nichž může docházet k emisím znečišťujících látek obtěžujících zápachem, musí být zajištěna technicko-organizační opatření ke snížení těchto látek např. zakrytování biodegradačních ploch a odtah odpadních plynů do zařízení na čištění odpadních plynů.

V případě volných zakládek snižovat vnášení tuhých znečišťujících látek do ovzduší, například umístěním zakládek na závětrné straně, jejich skrácením nebo mlžením.

1.3. Sanační zařízení (odstraňování ropných a chlorovaných uhlovodíků z kontaminovaných zemín) s projektovaným ročním výkonem vyšším než 1 t VOC včetně (kód 2.5. přílohy č. 2 k zákonu)

Platí pro sanační zařízení provozovaná ex situ.

Emisní limit [mg/m ³]	Vztažné podmínky
VOC	
50	
	C

1.4. Čistírny odpadních vod; zařízení určená pro provoz technologií produkujících odpadní vody nepřevoditelné na ekvivalentní obyvatele v množství větším než 50 m³/den (kód 2.6. přílohy č. 2 k zákonu)

Technická podmínka provozu platná od 1. 1. 2014:

Za účelem snížení emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem využívat opatření ke snižování emisí těchto látek, např. provedením odsávání odpadních plynů do zařízení k omezování emisí, zakrytáváním jímek a dopravníků, uzavřením objektů, pravidelným odstraňováním usazenin organického původu ze zařízení pro předčištění odpadních vod, dodržování technologické kázně.

1.5. Čistírny odpadních vod s projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel (kód 2.7. přílohy č. 2 k zákonu)

Technická podmínka provozu platná od 1. 1. 2014:

Za účelem snížení emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem využívat opatření ke snižování emisí těchto látek, např. provedením odsávání odpadních plynů do zařízení k omezování emisí, zakrytáváním jímek a dopravníků, uzavřením objektů, pravidelným odstraňováním usazenin organického původu ze zařízení pro předčištění odpadních vod, dodržování technologické kázně.

2. ENERGETIKA – OSTATNÍ

2.1. Rozmrazovny s přímým procesním ohřevem (kód 3.2. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
NO _x	CO	
400	800	A

2.2. Třídění a úprava uhlí, briketárny

2.2.1. Třídění a jiná studená úprava uhlí (kód 3.3. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limit [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TZL	
100 20 ¹⁾	C

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2020.

2.2.2. Tepelná úprava uhlí (briketárny, nízkoteplotní karbonizace, sušení) (kód 3.4. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TZL	VOC	
100 20 ¹⁾	50	C B ¹⁾

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2020.

2.3. Výroba koksu

2.3.1. – 2.3.3. (kódy 3.5.1, 3.5.2, 3.5.4. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m ³]				O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO _x	PAH ²⁾		
2.3.1. Otop koksárenských baterií (kód 3.5.1. přílohy č. 2 k zákonu)					
20 ¹⁾	500	500		5	B
2.3.2. Příprava uhelné vsázky (kód 3.5.2. přílohy č. 2 k zákonu)					
50					C
2.3.3 Vytlačování koksu (kód 3.5.4. přílohy č. 2 k zákonu)					
50			0,2		B

Vysvětlivky: 1) Platí od 1. ledna 2016.

2) Benzo(b)fluoranten, benzo(a)pyren, indeno(1,2,3-c,d)pyren, benzo(k)fluoranten.

Technické podmínky provozu:

- Koksárenský plyn používaný pro otop koksárenských baterií musí být odsířený.
- Plnicí plyny při plnění koksovacích komor jsou odváděny do surového koksárenského plynu nebo do jiné koksovací komory. Podmínky průběhu operačního cyklu stanoví provozní řád.
- Zařízení chemických provozů koksoven jsou zabezpečena proti únikům VOC do vnějšího ovzduší. Voda z přímého chlazení plynu nesmí být v přímém styku s ovzduším.
- Obsah sulfanu v koksárenském plynu na výstupu z chemických provozů nesmí překročit 500 mg/m³. Obsah sulfanu se zjišťuje trvale provozním měřením.
- Vypouštění koksárenského plynu do ovzduší není dovoleno. Podmínky pro jeho případné řízené spalování v souladu s bodem 2 části I této přílohy je třeba stanovit v provozním řádu.
- Těsnost dveří koksovacích komor musí být trvale zajištěna pravidelným čištěním, seřizováním, opravami a náhradním způsobem tak, aby nebyly zjevné emise posuzované ze vzdálenosti cca 30 m u více než 10 % dveří komor na strojové i koksové straně.
- Při vytlačování koksu z koksovacích komor musí být odpadní plyny jímány a zaváděny do odprašovacího zařízení.
- Při poruše na odsávání surového koksárenského plynu z koksárenských baterií a při nutnosti spalovat jej na flérách musí být zastaveno vytlačování a plnění koksovacích komor.

2.3.4. Třídění koksu (kód 3.5.5. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limit [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TZL	
50	C

2.3.5. Chlazení koksu (kód 3.5.6. přílohy č. 2 k zákonu)

Technické podmínky provozu:

Hasicí věže musí být vybaveny přepážkami na snižování emisí tuhých znečišťujících látek. U nových hasicích věží musí být jejich minimální výška alespoň 30 m.

2.4. Úprava uhlí a výroba plynů a olejů**2.4.1. Zplyňování a zkapaňování uhlí, výroba a rafinace plynů a minerálních olejů, výroba energetických plynů (generátorový plyn, svítiplyn) a syntézních plynů (kód 3.6. přílohy č. 2 k zákonu)**

Emisní limity [mg/m ³]						Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO _x	CO	sulfan	amoniak	
150 50 ¹⁾	2500	500	800	10	50	A

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2020.

3. VÝROBA A ZPRACOVÁNÍ KOVŮ A PLASTŮ**3.1. Pražení nebo slinování kovové rudy, včetně siřníkové rudy****3.1.1. Příprava vsázky (kód 4.1.1. přílohy č. 2 k zákonu)**

Emisní limit [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TZL	
50	
	C

3.1.2. Spékací pásy aglomerace (kód 4.1.2. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m ³]					O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO _x	CO	plynné sloučeniny rtuti		
50	400	400	8000	1	19	A

3.1.3. Manipulace se spečencem jako chlazení, drcení, mletí, třídění (kód 4.1.3. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limit [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TZL	

50	C
----	---

3.1.4. Peletizační provozy (drcení, sušení, peletizace) (kód 4.1.4. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	
Drcení, sušení		
25	-	C
Vytvrzovací pás		
40	100 ¹⁾	A

Vysvětlivka: 1) Platí od 1.ledna 2020.

3.2. Výroba železa

Emisní limity [mg/m ³]				O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO _x	CO		
3.2.1. Doprava a manipulace s vysokopecní vsázkou (kód 4.2.1. přílohy č. 2 k zákonu)					
50	-	-	-	-	C
3.2.2. Odlévání (vysoká pec) (kód 4.2.2. přílohy č. 2 k zákonu)					
50	-	-	-	-	A
3.2.3. Ohříváče větru (kód 4.2.3. přílohy č. 2 k zákonu)					
	2500 2000 ¹⁾	400 100 ¹⁾	4000	7	A

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2020.

Technická podmínka provozu platná od 1. ledna 2016:

Vysokopecní plyn je třeba jímat, odprašovat a dále jej využívat; koncentrace zbytkového prachu ve vyčištěném vysokopecním plynu nesmí přesahovat 10 mg/m³ v suchém plynu za normálních podmínek.

3.3. Výroba oceli

3.3.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.3.1. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TZL	
50 ¹⁾	C

Vysvětlivka: 1) Platí i pro mletí a třídění strusky.

Technická podmínka provozu:

Definovat způsob odsávání a odlučování znečišťujících látek při dělení těžkého kovového odpadu řezáním kyslíkem.

3.3.2. Nístějové pece s intenzifikací kyslíkem (kód 4.3.2. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m ³]			Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO _x	
50	400	400	B

3.3.3. Kyslíkové konvertory (kód 4.3.3. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TZL	
50 20 ¹⁾	A

Vysvětlivka: 1) Platí pro sekundární odprašení od 1. 1. 2020.

Technické podmínky provozu:

- Konvertorový plyn je třeba jímat s ohledem na procesní možnosti a dále jej využívat.
- Hala ocelárny musí být odprašena s účinností alespoň 90 %. Tato podmínka platí od 1. ledna 2020.

3.3.4. – 3.3.6. (kód 4.3.4. – 4.3.6. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m ³]						Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO _x	CO			
3.3.4. Elektrické obloukové pece (kód 4.3.4. přílohy č. 2 k zákonu)						
20	-	400	1000			A
3.3.5. Pánvové pece (kód 4.3.5. přílohy č. 2 k zákonu)						
50 20 ¹⁾	400	400	1000		-	A
3.3.6. Elektrické indukční pece s projektovaným výkonem nad 2,5 t/hod (kód 4.3.6. přílohy č. 2 k zákonu)						
50	-	400	1000		-	A

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2020.

3.4. Zpracování železných kovů ve válcovnách a kovárnách

Uvedené emisní limity platí pro pece s přímým procesním ohřevem nebo při použití speciální ochranné atmosféry.

Emisní limit na SO₂ neplatí pro pece používající jako palivo pouze zemní plyn.

3.4.1. Válcovny za tepla a za studena, včetně ohřívacích pecí a pecí na tepelné zpracování

(kód 4.4. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m ³]			Vztažné podmínky
SO ₂	NO _x	CO	
500 400 ¹⁾	400	800	A

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2016.

3.4.2. Kovárny - ohřívací pece a pece na tepelné zpracování s projektovaným tepelným výkonem od 1 MW včetně (kód 4.5. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m ³]			Vztažné podmínky
SO ₂	NO _x	CO	
500 400 ¹⁾	400	800	A

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2016.

3.5. Slévárny železných kovů (slitin železa)**3.5.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.6.1. přílohy č. 2 k zákonu)**

Včetně ostatních technologických uzlů, jako jsou úpravářská zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovací operace.

Emisní limity [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TZL	
100 20 ¹⁾	C

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2020 pro slévárny železných kovů o výrobní kapacitě větší než 20 t za den.

Technické podmínky provozu:

Omezování emisí VOC vznikajících při výrobě forem a jader běžně dostupnými prostředky např. minimalizací spotřeby pojiva, náhradou nátěrů na bázi alkoholu za nátěry na bázi vody, použitím takových rozpouštědel pro výrobu jader cold-box, která nejsou na bázi aromatických uhlovodíků.

3.5.2. Žihací a sušící pece (kód 4.6.2. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity ¹⁾ [mg/m ³]			Vztažné podmínky
SO ₂	NO _x	CO	
400 ²⁾	400	800	A

Vysvětlivka:

- 1) Platí pro jednotky o jmenovitém tepelném výkonu od 0,3 MW včetně
- 2) Neplatí pro pece používající jako palivo pouze zemní plyn.

3.5.3. – 3.5.7. (kód 4.6.3. – 4.6.7. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]					Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO _x	CO	TOC	
3.5.3. Tavení v elektrické obloukové peci (kód 4.6.3. dle přílohy č. 2 zákona)					

20	-	400	1000	-	A
3.5.4. Tavení v elektrické indukční peci (kód 4.6.4. dle přílohy č. 2 zákona)					
20	-	-	-	-	A
3.5.5. Kuplovy (kód 4.6.5. dle přílohy č. 2 zákona)					
20	400	400	1000 ¹⁾	50 ²⁾	A
3.5.6. Tavení v ostatních pecích – kapalná paliva (kód 4.6.6. dle přílohy č. 2 zákona)					
30 20 ³⁾	1700	400	300	-	A
3.5.7. Tavení v ostatních pecích – plynná paliva (kód 4.6.7. dle přílohy č. 2 zákona)					
20		400	200	-	A

Vysvětlivky:

- 1) Platí v komině za rekuperátorem u horkovětrných kuploven.
- 2) Platí pro studenovětrné kuplovy.
- 3) Platí od 1. ledna 2016.

Technická podmínka provozu:

U studenovětrných kuploven omezování emisí CO běžně dostupnými prostředky např. zlepšením tepelné účinnosti kuplovny, řízením jakosti koksu na vstupu, dodatečným spalováním, použitím biofiltru.

3.6. Metalurgie neželezných kovů

3.6.1. Úprava rud neželezných kovů (kód 4.7. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TZL	
50 10 ¹⁾	A

Vysvětlivka: 1) Při zpracování rud na získání olova.

3.7. Výroba nebo tavení neželezných kovů, včetně slévání slitin a přetavování produktů, rafinace a výroby odlitků

3.7.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.8.1. dle přílohy č. 2 zákona)

Včetně ostatních technologických uzlů, jako úpravárenských zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovacích operací apod.

Emisní limity [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TZL	
50 20 ¹⁾	C

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2016 pro provoz sléváren neželezných kovů o kapacitě tavení větší než 4 t za den.

Technická podmínka provozu:

Omezování emisí VOC vznikajících při výrobě forem a jader např. minimalizací spotřeby pojiva, náhradou nátěrů na bázi alkoholu za nátěry na bázi vody, použitím takových rozpouštědel pro výrobu jader cold-box, která nejsou na bázi aromatických uhlovodíků.

3.7.2. Pecní agregáty pro výrobu neželezných kovů (kód 4.8.2. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]			Vztažné podmínky
TZL	NO _x	TOC	
10 ¹⁾ 20 ²⁾ 50 ³⁾ 30 ⁴⁾	400	50	A

Vysvětlivky:

- 1) Platí při výrobě olova
- 2) Platí při výrobě mědi a zinku, včetně pecí Imperial Smelting.
- 3) Platí pro ostatní výroby.
- 4) Platí pro ostatní výroby od 1. ledna 2016.

3.7.3. Elektrolytická výroba hliníku (kód 4.9. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TZL	HF	
30 20 ¹⁾	2	A
Emisní limity [kg/t hliníku] zjištěné z denních průměrů		
TZL	HF	
5	0,5	

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2016.

3.7.4. Tavení a odlévání neželezných kovů a jejich slitin (kód 4.10. dle přílohy č. 2 zákona)

Technická podmínka provozu:

Při roztavování hliníku se nesmí používat organické sloučeniny obsahující chlor.

Emisní limity ¹⁾ [mg/m ³]			Vztažné podmínky
TZL	NO _x	Zn	
50 20 ²⁾	400	10 ³⁾	A

Vysvětlivky:

- 1) Emisní limity platí pouze pro tavení a odlévání o projektované kapacitě 200 kg slitiny/den a vyšší.
- 2) Platí od 1. ledna 2016.
- 3) Platí pro tavení a odlévání zinku a jeho slitin.

3.8. Povrchová úprava kovů a plastů a jiných nekovových předmětů

3.8.1. Povrchová úpravu kovů a plastů a jiných nekovových předmětů a jejich zpracování s projektovaným objemem lázně do 30 m³ včetně (vyjma oplachu), procesy bez použití lázní (kód 4.12. dle přílohy č. 2 zákona)

Platí pro pokovování i nekovových předmětů, ale nevztahuje se na nanášení nátěrových hmot. Platí pro procesy moření, galvanické pokovování, fosfatizace, fosfátování a leštění s použitím elektrolytických nebo chemických postupů a dále smaltování, tryskání, metalizaci a související operace.

Emisní limity [mg/m ³]			Vztažné podmínky
TZL	NO _x ¹⁾	HCl ¹⁾	
50 ²⁾	1500 ³⁾	10 ⁴⁾	C

Vysvětlivky:

- 1) Emisní limity platné pro lázně s objemem od 3 m³ do 30 m³ včetně, vyjma oplachu.
- 2) Neplatí pro procesy s použitím lázní a ve vodném prostředí.
- 3) Platí pro použití kyseliny dusičné při kontinuálně pracujícím zařízení.
- 4) Platí při použití HCl u povrchových úprav.

Technická podmínka provozu platná pro povrchovou úpravu tryskáním:

Prostor tryskání je zajištěn proti emisím tuhých znečišťujících látek, např. těsněním, pod tlakem.

3.8.2. Povrchová úpravu kovů a plastů a jiných nekovových předmětů a jejich zpracování s projektovaným objemem lázně nad 30 m³ (vyjma oplachu) (kód 4.12. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]						Vztažné podmínky
	SO ₂	NO _x	H ₂ SO ₄	HCl	HF	
Moření pomocí HCl						
	-	-	-	10	-	B
Moření pomocí H ₂ SO ₄						
-	20	-	2	-	-	B
Moření pomocí kyseliny HNO ₃ +HF						
	-	650	-	-	5	B

3.8.3. Obrábění kovů (brusírny a obrobny) a plastů, jejichž celkový projektovaný elektrický příkon je vyšší než 100 kW (kód 4.13. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limit [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TZL	
50 ¹⁾	C

Vysvětlivka: 1) Emisní limit platí pouze pro obrábění za sucha a neplatí pro třískové obrábění.

3.8.4. Svařování kovových materiálů, jejichž celkový projektovaný elektrický příkon je roven nebo vyšší 1000 kVA (kód 4.14. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limit [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TZL	
50 ¹⁾	C

Vysvětlivka: 1) Neplatí pro odporové sváření.

3.8.5. Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů s projektovaným výkonem menším než 1 tuna pokovené oceli za hodinu včetně (kód 4.15. dle přílohy č. 2 zákona)

Uvedené emisní limity platí pro pece s přímým procesním ohřevem nebo při použití speciální ochranné atmosféry.

Technologický ohřev procesních van

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TZL	NO ₂	
50	400	A

3.8.6. Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů – procesní vany s projektovaným výkonem větším než 1 tuna pokovené oceli za hodinu (kód 4.16. dle přílohy č. 2 zákona)

Uvedené emisní limity platí pro pece s přímým procesním ohřevem nebo při použití speciální ochranné atmosféry.

Technologický ohřev procesních van

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TZL	NO ₂	
50 20 ¹⁾	400	A

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2016.

3.8.7. Žárové pokovování zinkem (kód 4.17. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TZL	zinek	
10 ¹⁾	10 5 ¹⁾	A

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2016

4. ZPRACOVÁNÍ NEROSTNÝCH SUROVIN (kód 5. dle přílohy č. 2 zákona)

4.1. Výroba cementářského slínku, vápna, úprava žárovzdorných jílovců a zpracování produktů odsíření

4.1.1. Manipulace se surovinou a výrobkem, včetně skladování a expedice (kód 5.1.1. dle přílohy č. 2 zákona)

Včetně drcení, třídění a mletí vápenců; chlazení, mletí a hydratace páleného vápna.

Emisní limity [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TZL	
50 30 ¹⁾	C

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2016. Nevztahuje se pro hydrataci páleného vápna.

4.1.2. Výroba cementářského slínku v rotačních pecích (kód 5.1.2. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]			O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO _x		
30	400	800 500 ¹⁾	10	A

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2016.

4.1.3. Ostatní technologická zařízení pro výrobu cementu (kód 5.1.3. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limit [mg/m ³]	Vztažné podmínky
30	C

4.1.4. Výroba vápna v rotačních pecích (kód 5.1.4. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TZL	NO _x	
30	1200	A

4.1.5. Výroba vápna v šachtových a jiných pecích (kód 5.1.5. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]		Emisní limit [% obj.]	Vztažné podmínky
TZL	NO _x	CO	
50 30 ¹⁾	1200	3 ²⁾	A

Vysvětlivky:

1) Platí od 1. ledna 2016.

2) Platí pouze pro výrobu vápna v šachtových koksových pecích.

4.1.6. Pece pro zpracování produktů odsíření (kód 5.1.6. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity ¹⁾ [mg/m ³]				Vztažné podmínky
TZL	NO _x	SO ₂	CO	
50	200	100	100	A

Vysvětlivka: 1) Platí pro pece pracující samostatně, nezávisle na provozu vlastního odsíření.

4.1.7. Úprava a zušlechťování žáruvzdorných jílovců a kaolínů v rotačních pecích (kód 5.1.7. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TZL	NO _x	
75	500	B

4.2. Výroba skla, včetně skleněných vláken

Emisní limity [mg/m ³]					O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO _x	CO	jiné		
4.2.1. Výroby skla, vláken, sklářských výrobků, smaltovacích a glazurovacích frit a skla pro bižuterní zpracování o projektované kapacitě tavení vyšší než 150 t/rok (kód 5.3. dle přílohy č. 2 zákona)						
100 ¹⁾ 50 ^{2), 21)}	500 ³⁾ 1600 ^{4), 21)}	2000 ⁵⁾ 1000 ⁶⁾ 1200 ^{7), 8)}	800 ⁹⁾	5 ^{10), 11)} 2 ¹²⁾ 50 ¹³⁾ 30 ¹⁴⁾	8 ¹⁵⁾ 13 ^{6), 16)}	A
4.2.2. Výroby skla, vláken, sklářských výrobků, smaltovacích a glazurovacích frit a skla pro bižuterní zpracování o projektované kapacitě tavení nižší než 150 t/rok včetně (kód 5.3. dle přílohy č. 2 zákona)						
100 ¹⁾ 50 ²⁾	500 ³⁾ 1600 ⁴⁾	2000			13 ¹⁶⁾	A
4.2.3. Výroba kompozitních skleněných vláken s použitím organických pojiv (kód 5.4. dle přílohy č. 2 zákona)						
50 ¹⁷⁾ 75 ¹⁸⁾	800 ³⁾ 1600 ⁴⁾	2000		50 ¹⁹⁾		C
4.2.4. Zpracování a zušlechťování skla (tavení z polotovarů nebo střepů, výroba bižuterie, aj.) (kód 5.5. dle přílohy č. 2 zákona)						
100 ²⁰⁾		500 ²⁰⁾	800 ²⁰⁾			A

Vysvětlivky:

- 1) Platí při hmotnostním toku nižším než 2,5 kg/h
- 2) Platí při hmotnostním toku vyšším a rovném 2,5 kg/h
- 3) Platí při spalování zemního plynu.
- 4) Platí pro ostatní paliva.
- 5) Platí pro regenerační kontinuální tavicí agregáty.
- 6) Platí pro diskontinuální tavicí agregáty.
- 7) Platí pro rekuperační kontinuální tavicí agregáty.
- 8) Při nitrátovém čerání nesmí příslušná hmotnostní koncentrace oxidů dusíku překročit dvojnásobek uvedených hodnot.
- 9) Platí při hmotnostním toku rovném nebo větším než 5 kg/h.
- 10) Platí pro olovo, antimon, mangan, vanad, cín, měď (při hmotnostním toku všech těchto látek rovném nebo větším než 0,05kg/h.)
- 11) Platí pro kobalt, nikl, chrom, arsen, kadmium, selen (při hmotnostním toku všech těchto látek rovném nebo větším než 0,01kg/h.) do 31. prosince 2015.
- 12) Platí pro kobalt, nikl, chrom, arsen, kadmium, selen (při hmotnostním toku všech těchto látek rovném nebo větším než 0,01kg/h.) od 1. ledna 2016.
- 13) Platí pro HF (při hmotnostním toku rovném nebo větším než 0,05kg/h.)

- 14) Platí pro HC1 (při hmotnostním toku rovném nebo větším než 0,05kg/h.)
- 15) Platí pro kontinuální tavicí agregáty.
- 16) Přepočet na O2R se neprovádí u diskontinuálních agregátů v době, kdy u nich nedochází ke spalovacímu procesu, a neprovádí se vždy při kyslíkovém tavení, a u pecí s elektrickým otopem.
Dále pak se přepočet na O2R neprovádí pro ty znečišťující látky, jejichž koncentrace je snižována instalovaným odlučovačem, u kterého je pro chlazení použito mísení spalín se vzduchem.
- 17) V odpadních plynech z odsávání, dopravy, manipulace se vsázkou a ostatních zařízení, která emitují TZL.
- 18) V odpadních plynech z usazování, vytvrzování a sušení vláken s organickými pojivy.
- 19) Platí pro VOC.
- 20) Platí pro tavení z polotovarů nebo střepů, při kterém je zdrojem tepla spalování paliv. Emisní limit na tuhé znečišťující látky platí pouze tehdy, je-li spalováno jiné palivo než zemní plyn.
- 21) Platí pro zdroje, které mají termíny generálních oprav uvedeny v rozhodnutích podle jiného právního předpisu³⁾, platí pro provedení generálních oprav.

4.2.5. Chemické leštění skla (kód 5.6. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limit [mg/m ³]	Vztažné podmínky
HF	
5	C

4.3. Tavení nerostných materiálů, včetně výroby nerostných vláken

4.3.1. Zpracování magnezitu a výroba bazických žáruvzdorných materiálů, křemence apod. (kód 5.7. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]			Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO _x	
20 ¹⁾ 10 ²⁾	400 ¹⁾	1000 ³⁾ 1500 ^{4,5)}	A

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro výpal a sušení hmoty.
- 2) Platí pro ostatní operace (manipulace se surovinou, manipulace s výrobkem, atd.)
- 3) Platí od 1. ledna 2016 při teplotě nižší než 1300°C včetně.
- 4) Platí od 1. ledna 2016 při teplotě vyšší než 1300°C.
- 5) Platí do 31. prosince 2015 pro výpal z hmoty.

4.3.2. Tavení nerostných materiálů v kupolových pecích (kód 5.8. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]				Vztažné Podmínky
TZL	SO ₂	HF	HCl	
20	2500	10	50	A

³⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění pozdějších předpisů.

4.3.3. Výroba kompozitních nerostných vláken s použitím organických pojiv (kód 5.9. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TZL	VOC	
20	50	A

4.4. Výroba keramických výrobků

4.4.1. Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o projektovaném výkonu vyšším než 75 t/den (kód 5.10. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]					Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO _x	CO	VOC	
150 75 ¹⁾	2500 1500 ¹⁾	500	800	50	B

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2020.

4.5. Výroba stavebních hmot, těžba a zpracování kamene, nerostů a paliv z povrchových dolů

4.5.1. Kamenolomy a zpracování kamene, ušlechtilá kamenická výroba, těžba, úprava a zpracování kameniva - přírodního i umělého, o projektovaném výkonu vyšším než 25 m³/den (kód 5.11. dle přílohy č. 2 zákona)

Technické podmínky provozu:

Snížit emise tuhých znečišťujících látek na všech místech a při všech operacích, kde dochází k emisím tuhých znečišťujících látek do ovzduší, a to v závislosti na povahu procesu, například:

- zakrytíváním třídících a drtících zařízení a všech dopravních cest,
- instalací zařízení k omezování emisí - odprašovací, mlžící, pěnové, skrápěcí zařízení,
- opatřeními pro skladování prашných materiálů - uzavřené skladovací prostory, umístování venkovních skládek na závětrnou stranu, jejich skrápění a budování zástěn,
- opatřeními pro přepravu materiálů - pravidelná očista a skrápění komunikací a manipulačních ploch, omezení rychlosti pohybu vozidel v areálu zdroje, zakrývání nákladních prostorů expedujících dopravních prostředků.

Provozovatel stacionárního zdroje zjišťuje úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona výpočtem.

4.5.2. Příprava stavebních hmot a betonu, recyklační linky stavebních hmot o projektovaném výkonu vyšším než 25 m³/den (kód 5.12. dle přílohy č. 2 zákona)

Technické podmínky provozu:

Snížit emise tuhých znečišťujících látek na všech místech a při všech operacích, kde dochází k emisím tuhých znečišťujících látek do ovzduší, a to v závislosti na povahu procesu, například:

- zakrytíváním třídících a drtících zařízení a všech dopravních cest,

- b) instalací zařízení k omezování emisí - odprašovací, mlžící, pěnové, skrápěcí zařízení,
- c) opatřeními pro skladování prašných materiálů - uzavřené skladovací prostory, umísťování venkovních skládek na závětrnou stranu, jejich skrápění a budování zástěn,
- d) opatřeními pro přepravu materiálů - pravidelná očista a skrápění komunikací a manipulačních ploch, omezení rychlosti pohybu vozidel v areálu zdroje, zakrývání nákladních prostorů expedujících dopravních prostředků.

4.5.3. Povrchové doly paliv, rud, nerudných surovin a jejich zpracování, především těžba, vrtání, odstřel, bagrování, třídění drcení a doprava, o projektované kapacitě vyšší než 25 m³/den (kód 5.13. dle přílohy č. 2 zákona)

Technické podmínky provozu:

Snížit emise tuhých znečišťujících látek na všech místech a při všech operacích, kde dochází k emisím tuhých znečišťujících látek do ovzduší, a to v závislosti na povahu procesu, například:

- a) zakrytáváním třídících a drtících zařízení a všech dopravních cest,
- b) instalací zařízení k omezování emisí - odprašovací, mlžící, pěnové, skrápěcí zařízení,
- c) opatřeními pro skladování prašných materiálů - uzavřené skladovací prostory, umísťování venkovních skládek na závětrnou stranu, jejich skrápění a budování zástěn,
- d) opatřeními pro přepravu materiálů - pravidelná očista a skrápění komunikací a manipulačních ploch, omezení rychlosti pohybu vozidel v areálu zdroje, zakrývání nákladních prostorů expedujících dopravních prostředků.

4.6. Obalovny živichných směsí a mísírny živíc, recyklace živichných povrchů (kód 5.14. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]			O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	NO _x	CO		
20	500	800	17	A

Technická podmínka provozu platná od 1. ledna 2014:

Za účelem předcházení emisím znečišťujících látek obtěžujících zápachem využívat opatření ke snižování emisí těchto látek např. zakrytování všech přepravních cest a dopravníků horké směsi, odsávání odpadních plynů ze zásobníků asfaltu a z míchačky směsi do zařízení k omezování emisí pachových látek, zaplachtování přepravních vozidel.

5. CHEMICKÝ PRŮMYSL

5.1. Výroba a zpracování organických látek a výrobků s jejich obsahem

5.1.1. Výroba 1,2-dichlorethanu a vinylchloridu (kód 6.1. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m³]			Vztažné podmínky
	1,2-dichlorethan	vinylchlorid	
Výroba 1,2-dichlorethanu			
	5		C
Výroba vinylchloridu			
	5	5	C

5.1.2. Výroba a zpracování polymerů na bázi polyakrylonitrilu (kód 6.3. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limit pro akrylonitril [mg/m ³]		Vztažné podmínky
za zařízením na snižování emisí	ze sušáren	
0,2 ^{1), 2)} 5 ^{2), 3)}		C
10 ⁴⁾	20 ⁴⁾	
10 ^{5), 6)} 35 ^{7), 5)}	25 ⁸⁾	

Vysvětlivky:

- 1) Platí ze zařízení na snižování emisí spalováním.
- 2) Platí pro výrobu vláken.
- 3) Platí na výstupu z ostatních zařízení na snižování emisí.
- 4) Platí pro výrobu a zpracování ACN polymerů.
- 5) Platí u spřádání vláken.
- 6) Platí při mokřém procesu zvlákňování.
- 7) Platí při suchém procesu zvlákňování.
- 8) Platí pro výrobu ABS polymerů (hmot).

Technická podmínka provozu:

Odvádění všech plynů s obsahem akrylonitrilu při spřádání vláken, plynů z reaktorů, sběrných nádob na suspenze a propíracích filtrů, které obsahují akrylonitril a butadien do zařízení k omezování emisí

5.1.3. Výroba polyvinylchloridu (kód 6.4. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]	Emisní limit [g/t]	Vztažné podmínky
Vinylchlorid		
5	10 ¹⁾ 100 ²⁾	C

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro vinylchlorid u hotového výrobku na jednotku PVC.
- 2) Platí pro zbytkový obsah vinylchloridu v místě přechodu z uzavřeného systému na úpravu nebo na sušení v otevřeném systému v měsíčním průměru, v suspenzi polymeru na jednotku PVC.

5.1.4. Výroba a zpracování ostatních syntetických polymerů a výroba kompozitů, s výjimkou kompozitů vyjmenovaných jinde (kód 6.5. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity ¹⁾ [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TOC	NH ₃	
85 ²⁾ 50 ³⁾	50 ⁴⁾	C

Vysvětlivky:

- 1) Platí od 1. ledna 2016. Neplatí pro zpracování kapalných epoxidových pryskyřic přímo v místě jejich konečného použití (např. během stavby budov).
- 2) Platí pro zpracování kapalných epoxidových pryskyřic s aminy.

- 3) Platí pro zařízení na výrobu polyuretanových dílců, stavebnin s použitím polyuretanu, nevztahuje se na polyuretan nadouvaný uhlovodíkem (např. pentan).
- 4) Platí pro zařízení na výrobu předmětů tepelnou úpravou s použitím aminoplastů nebo fenoplastů jako např. furanových, močovinoformaldehydových, fenolových nebo xylenových pryskyřic.

Technická podmínka provozu platná od 1. ledna 2016:

Za účelem předcházení emisím znečišťujících látek obtěžujících zápachem využívat opatření ke snižování emisí těchto látek, např. svedením emisí organických látek na jednotku termického spalování.

5.1.5. Výroba a zpracování viskózy (kód 6.6. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]			Vztažné podmínky
H ₂ S	CS ₂	H ₂ S a CS ₂ celkem	
10 50 ¹⁾	100 400 ¹⁾	200 ²⁾	C

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro výrobu kordového hedvábí.
- 2) Platí pro výrobu stříže a textilního hedvábí.

Technické podmínky provozu:

- a) Měrná výrobní emise sirouhlíku ve výrobě stříže a textilního hedvábí je 200 000 g/t.
- b) Odvádění odpadních plynů z výroby viskózy, přípravy zvláknovacích lázní a podle technických možností i z ostatních operací do zařízení k omezování emisí, uzavření zvláknovacích strojů při kontinuálním způsobu zvláknování, odsávání vznikajících plynů a jejich odvedení do zařízení k omezování emisí, např. do katalytické spalovací jednotky.

5.1.6. Výroba gumárenských pomocných přípravků (kód 6.7. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]		O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	NO _x		
20	700 ^{1),2)}	11 ²⁾	B

Vysvětlivky:

- 1) Platí, pokud jsou odpadní plyny spalovány jiným způsobem než na fléře.
- 2) Neplatí pro technologická zařízení výroby sazí.

Technická podmínka provozu:

Výroba sazí musí být vybavena kontinuálně provozovaným zařízením dodatečného spalování odpadních plynů.

5.1.7. Výroba a zpracování expandovaného polystyrenu (kód 6.9. dle přílohy č. 2 zákona)

Technická podmínka provozu:

Při výrobě expandovaného polystyrenu používat minimálně 50 % podílu surovin obsahujících nejvýše 5 % pentanu.

5.1.8. Výroba acetylenu mokrou metodou (kód 6.10. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limit [mg/m ³]	Vztažné podmínky
VOC	
200	B

5.2. Výroba anorganických látek**5.2.1. Výroba chloru (kód 6.11. dle přílohy č. 2 zákona)**

Odpadní plyn z elektrolýzy a katalytické oxidace

Emisní limit [mg/m ³]	Emisní limit ¹⁾ [g/t]	Vztažné podmínky
Cl	rtuť	
3	1 0,01 ²⁾	A

Vysvětlivky:

1) Vztaženo na roční projektovanou kapacitu výroby chloru.

2) Platí pro zdroje, na které bylo vydáno pravomocné stavební povolení nebo jiné obdobné rozhodnutí po 14. srpnu 2002.

5.2.2. Výroba kyseliny chlorovodíkové (kód 6.12. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limit [mg/m ³]	Emisní limit ¹⁾ [g/t]	Vztažné podmínky
HCl		
25	50	

Vysvětlivka: 1) Zjištěno z měsíčního průměru výroby, přepočteno na 36% kyselinu chlorovodíkovou.

5.2.3. Výroba síry (Clausův proces) (kód 6.13. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limit [mg/m ³]	Emisní limit [%]	Vztažné podmínky
H ₂ S	Sloučeniny síry vyjádřené jako elementární síra	
10	4 ¹⁾ 2 ²⁾ 1,5 ³⁾ 0,5 ⁴⁾	A

Vysvětlivky:

1) Platí u zařízení s projektovaným výkonem do 20 t/den síry včetně.

2) Platí u zařízení s projektovaným výkonem vyšším než 20 t/den až 50 t/den síry včetně.

3) Platí u zařízení s projektovaným výkonem vyšším než 50 t/den síry.

4) Platí u zařízení s projektovaným výkonem vyšším než 50 t/den síry povolených po 1. lednu 2007.

Technická podmínka provozu:

Odpadní plyny obsahující sulfan musí být spalovány.

5.2.4. Výroba kapalného oxidu siřičitého (kód 6.14. dle přílohy č. 2 zákona)

Technická podmínka provozu:

Odpadní plyn z výroby kapalného oxidu siřičitého je zaváděn ke zpracování do zařízení na výrobu kyseliny sírové nebo jiného zpracovatelského či odsiřovacího zařízení.

5.2.5. Výroba kyseliny sírové (kód 6.15. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limit ¹⁾ [kg/t]	Vztažné podmínky
SO ₂	
2,2	C

Vysvětlivka: 1) Zjištěno z měsíčního průměru výroby, přepočteno na 100% kyselinu sírovou.

5.2.6. Výroba amoniaku (kód 6.16. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limit ¹⁾ [kg/t]	Vztažné podmínky
NH ₃	
0,2	C

Vysvětlivka: 1) Zjištěno z měsíčního průměru výroby amoniaku.

5.2.7. Výroba kyseliny dusičné a jejích solí (kód 6.17. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]		Emisní limit ¹⁾ [kg/t]	Vztažné podmínky
NO ₂	amoniak	NO ₂	
350 ²⁾	300 ³⁾	1,6	A ⁴⁾ C ⁴⁾

Vysvětlivky:

1) Přepočteno na 65% kyselinu dusičnou.

2) Neplatí pro jednotky na úpravu koncentrace kyseliny dusičné,

3) V případě použití selektivní redukce oxidů dusíku amoniakem,

4) Vztažné podmínky A platí pro NO₂, vztažné podmínky C platí pro amoniak.

5.2.8. Výroba hnojiv (kód 6.18. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]						Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO _x	amoniak	HCl	HF	

50 20 ¹⁾	2 500 ²⁾	500	50	50 ³⁾	10 ⁴⁾	B
------------------------	---------------------	-----	----	------------------	------------------	---

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro drcení fosfátové horniny od 1. ledna 2016.
- 2) Platí při použití kyseliny sírové.
- 3) Platí pro výrobu NPK hnojiv (vícesložková průmyslová hnojiva obsahující dusík, fosfor a draslík).
- 4) Platí pro výrobu hnojiv z fosfátové horniny.

5.2.9. Sulfátový proces při výrobě oxidu titaničitého (kód 6.21. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]		Emisní limit [kg/t]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂ ¹⁾	SO ₂ ¹⁾	
50 ²⁾ 150 ³⁾	500 ⁴⁾	6	B

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro oxid siřičitý a oxid sírový vypuštěný ve fázi rozkladu a kalcinace, včetně kapiček kyseliny v přepočtu na ekvivalent SO₂.
- 2) Platí pro hlavní výpusti.
- 3) Platí pro vedlejší výpusti.
- 4) Platí pro zařízení na koncentraci kyselého odpadu.

Technická podmínka provozu od 1. ledna 2014:

Proces musí být vybaven zařízením k předcházení emisí kapek kyseliny sírové.

5.2.10. Chloridový proces při výrobě oxidu titaničitého (kód 6.22. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TZL	chlor	
50 ¹⁾ 150 ²⁾	5	B

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro hlavní výpusti.
- 2) Platí pro vedlejší výpusti.

5.2.11. Výroba ostatních pigmentů (kód 6.23. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limit [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TZL	
50 100 ¹⁾	C

Vysvětlivka:

- 1) Platí pro výrobu litoponu, stálé běloby (blanc fix) a výrobu železitých pigmentů.

Technická podmínka provozu:

U kalcinace, kde je odtah zaveden do odlučovače jiné technologie, smí být kalcinace v provozu pouze za součinnosti tohoto odlučovacího zařízení.

5.3. Ropná rafinerie, výroba, zpracování a skladování petrochemických výrobků a jiných těkavých kapalných organických látek

5.3.1. Ropná rafinerie, výroba a zpracování petrochemických výrobků (kód 6.24. dle přílohy č. 2 zákona)

Platí pro zpracování ropy a jejích ropných frakcí jako jsou těžké a lehké benziny, plyny, plynové oleje, petrolej, mazut apod. a pro výrobu alkenů a dienů, aromatických sloučenin a syntetického plynu.

Technická podmínka provozu platná od 1. ledna 2016:

Za účelem předcházení emisím znečišťujících látek obtěžujících zápachem využívat opatření ke snižování emisí znečišťujících látek, např. svedením emisí organických látek na jednotku termické spalování (teplota spalování nejméně 720°C) apod.

5.3.2. Skladování petrochemických výrobků a jiných těkavých kapalných organických látek o objemu nad 1000 m³ nebo skladovací nádrže s ročním objemem výtoče nad 10000 m³ a manipulační (není určeno pro automobilové benziny) (kód 6.25. dle přílohy č. 2 zákona)

Technické podmínky provozu:

- a) Uspořádání a vybavení skladovacích nádrží o objemu rovném nebo větším než 1000 m³ nebo skladovacích nádrží s ročním obratem rovném nebo větším než 10 000 m³ při skladování surovin, meziproduktů a výrobků, které mají tlak par větší než 1,32 kPa při teplotě 293,15 K:
 1. Skladovací nádrže s vnější plovoucí střechou musí být opatřeny účinným primárním a sekundárním těsněním okrajů střechy.
 2. Nádrže s pevnou střechou
 - 2.1 musí být vybaveny vnitřní plovoucí střechou s těsněním, které zajistí snížení emisí nejméně o 90 % ve srovnání s emisemi z nádrže s pevnou střechou bez jakýchkoli opatření, nebo
 - 2.2 musí být zajištěno zachycování, zpětné vracení a odstraňování par uvedených kapalin s účinností nejméně 99 %; k dosažení této účinnosti nesmí být použito spalování mimo případy, kdy je zpětné zkapalňování par nebezpečné nebo technicky neproveditelné; spalování smí být použito jako druhý stupeň čištění.
 3. Nádrže je třeba opatřit vhodnou izolací. V případě, že povrch izolace nádrže nedostatečně odráží sálavé teplo, nebo izolace nebyla provedena, pak i reflexním nátěrem světlého odstínu za účelem snížení objemových změn kapalin v nádržích v důsledku výkyvů venkovní teploty. Pro skladovací nádrže zdrojů o objemu menším než 1 000 m³ nebo pro zdroje s ročním obratem menším než 10 000 m³ platí tato opatření v přiměřeném rozsahu.
- b) Podmínky provozu při přečerpávání látek, které mají tlak par větší než 1,32 kPa při teplotě 293,15 K, zejména při jejich stáčení z mobilních zásobníků nebo při plnění mobilních zásobníků ze skladovacích nádrží:

1. Musí být zajištěno zachycování, zpětné vracení a odstraňování par těchto látek s účinností nejméně 99 %.
2. Musí být používána čerpadla bez úniku přečerpávaných látek, například s mechanickou ucpávkou.
3. Manipulační zařízení pro plnění mobilních zásobníků vrchem musí být zajištěno tak, aby konec plnicího potrubí byl během plnění udržován u dna mobilního zásobníku.

6. POTRAVINÁŘSKÝ, DŘOVEZPRACUJÍCÍ A OSTATNÍ PRŮMYSL

6.1 Jatka o kapacitě porážky větší než 50 t denně (kód 7.1. dle přílohy č. 2 zákona)

Technická podmínka provozu platná od 1. ledna 2013:

Za účelem snížení emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem využívat opatření ke snižování emisí znečišťujících látek, např.: provozovat zařízení k úpravě vedlejších produktů a odpadů, porážkovou linku, vykládku a nahánění v uzavřených prostorách, při vyprazdňování nádrží s krví používat odsávání plynů, zajistit pravidelné čištění zásobníků krve, jímat a odvádět do zařízení na čištění odpadních plynů odpadní plyn ze skladování jatečního odpadu a vedlejších produktů v uzavřených zásobnících, odpadní plyn z výrobních zařízení a ze zařízení k úpravě a skladování vedlejších jatečních produktů a odpadů.

6.2 Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin z rostlinných surovin o projektované kapacitě 75 t hotových výrobků denně a vyšší (kód 7.2. dle přílohy č. 2 zákona)

Technické podmínky provozu:

- a) V případě, že dochází k emisi tuhých znečišťujících látek např. při úpravě semen, na úseku sušení, u sila na šrot peletizace a u překládek šrotu, odvádět odpadní plyn a využívat zařízení na snižování TZL s účinností alespoň 80%.
- b) Při výrobě olejů a tuků využívat opatření ke snižování emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem.
- c) Pro zařízení o projektované kapacitě 100 t hotových výrobků denně a vyšší platí tyto podmínky od 1. ledna 2013.
- d) Pro zařízení o projektované kapacitě od 75 t hotových výrobků denně včetně do 100 t platí tyto podmínky od 1. ledna 2014.

6.3 Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin z živočišných surovin (jiných než mléka) o projektované kapacitě 50 t hotových výrobků denně a vyšší (kód 7.3. dle přílohy č. 2 zákona)

Technická podmínka provozu:

Za účelem snížení emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem využívat opatření ke snižování emisí těchto látek, např. surové produkty a meziprodukty skladovat v uzavřených zásobnících a prostorách (popřípadě prostory chladit), jímat a odvádět odpadní plyn z technologických zařízení do zařízení na čištění odpadních plynů.

Pro zařízení o projektované kapacitě 75 t hotových výrobků denně a vyšší platí tyto podmínky od 1. ledna 2013.

Pro zařízení o projektované kapacitě od 50 t hotových výrobků denně včetně do 75 t platí tyto podmínky od 1. ledna 2014.

6.4 Pražírny kávy o projektovaném výkonu větším než 1 t/den (kód 7.5. dle přílohy č. 2 zákona)

Technická podmínka provozu platná od 1. ledna 2013:

Snižovat emise tuhých znečišťujících látek a s ohledem na technické možnosti a povahu procesu provádět např.: vykládku materiálu v uzavřených prostorách hal, jímání odpadních plynů v místě vzniku do zařízení ke snižování emisí (u pražicích zařízení včetně chladícího vzduchu, vakuových zařízení, sil) apod.

6.5 Udírny s projektovaným výkonem na zpracování více než 1000 kg výrobků denně (kód 7.6. dle přílohy č. 2 zákona)

Technická podmínka provozu platná od 1. ledna 2013:

Za účelem předcházení vzniku emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem a emisí TZL jímat odpadní plyn v místě vzniku a odvádět do zařízení ke snižování emisí, zajistit technicko-organizační opatření ke snížení emisí, např. výrobní odpad skladovat v uzavřených zásobnících, případně prostory chladit atd.

6.6. Průmyslové zpracování dřeva o projektované roční spotřebě materiálu větší než 150 m³ včetně (kód 7.7. dle přílohy č. 2 zákona)

Neplatí pro pilařské provozy v tzv. manipulačních či expedičních skladech (krácení kmenů).

Emisní limity [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TZL	
50 30 ¹⁾ 10 ²⁾	C

Vysvětlivky:

1) Platí od 1. ledna 2018

2) Platí pro broušení.

6.7. Výroba dřevotřískových, dřevovláknitých a OSB desek, sušení třísek a dřevních vláken při zpracování dřeva o projektované roční kapacitě větší než 150 m³ včetně (kód 7.7 a 7.8. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]			Vztažné podmínky
TZL	TOC ³⁾	Formaldehyd ⁴⁾	
50 30 ¹⁾ 10 ²⁾	300 250 ¹⁾	15	C B ^{1),3)}

Vysvětlivky:

1) Platí od 1. ledna 2018.

2) Platí pro broušení.

3) Platí pro sušení třísek a dřevních vláken.

4) Platí od 1. ledna 2018 pro lisování dřevotřískových, dřevovláknitých a OSB desek, kde je využíváno pryskyřic na bázi formaldehydu.

Technická podmínka provozu:

Teplota při sušení třísek a pilin musí být omezena tak, aby nedocházelo k jejich doutnání.

6.8. Výroba buničiny ze dřeva a papíru z panenské buničiny (kód 7.9. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]	Emisní limity [g/t]	O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	síra a její sloučeniny ¹⁾		
50 ²⁾	2000 ³⁾ 350 ⁴⁾	5 ²⁾	A

Vysvětlivky:

- 1) Vyjádřené jako síra na hmotnostní jednotku vyrobené absolutně suché vařákové buničiny.
- 2) Platí od 1. ledna 2016 pro regenerační kotle a vápenné pece.
- 3) Platí při sulfitovém způsobu výroby včetně emisí ze spalování sulfitových výluhů.
- 4) Platí u sulfátového způsobu výroby při centrálním odstraňování zápachajících látek.

Technická podmínka provozu:

Za účelem předcházení emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem využívat opatření ke snižování emisí znečišťujících látek, např. provedením místního nebo centrálního odsávání odpadních plynů z varny, z odparky, vyvařovací kolony do zařízení ke snižování emisí.

6.9. Výroby papíru a lepenky, které nespadají pod bod 6.8. (kód 7.10. dle přílohy č. 2 zákona)

Platí pro výroby papíru a lepenky papírenskou technologií, které přímo nenavazují na výrobu buničiny nebo výroby lepenky z papíru.

Emisní limity [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TOC ¹⁾	B
40	

Vysvětlivka:

- 1) Platí při impregnaci s použitím těkavých organických látek a při výrobě speciálních papírů s použitím těkavých organických látek ve výrobním procesu.

6.10. Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken či textilií (kód 7.11. dle přílohy č. 2 zákona)

Technická podmínka provozu platná od 1. 1. 2014:

Za účelem předcházení emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem využívat opatření ke snižování emisí znečišťujících látek, například odsávání odpadních plynů do zařízení ke snižování emisí.

6.11. Vydělávání kůží a kožešin (kód 7.12. dle přílohy č. 2 zákona)

Technická podmínka provozu platná od 1. 1. 2013:

Za účelem předcházení emisím znečišťujících látek obtěžujících zápachem zajistit např. pravidelnou údržbu a čištění výrobních zařízení a skladovacích prostor, surové kůže a odpady skladovat v uzavřených prostorech, popřípadě prostory chladit, řízené odsávání emisí těchto látek do zařízení ke snižování emisí (např. mokrá pračka, biofiltr).

Technická podmínka provozu neplatí pro provozy s projektovanou kapacitou nižší než 12 t hotových výrobků ročně.

6.12. Zařízení na výrobu uhlíku (vysokoteplotní karbonizací uhlí) nebo elektrografitu vypalováním či grafitací a zpracování uhlíkatých materiálů (kód 7.14. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]			Vztažné podmínky
TZL	TOC	PAH ⁴⁾	
50	100 ¹⁾ 200 ²⁾ 50 ³⁾	0,2	C

Vysvětlivky:

- 1) Platí z formovacích a mísicích zařízení, v nichž se zpracovávají smola, dehet nebo jiná kapalná pojiva při zvýšené teplotě.
- 2) Platí z kruhových pecí pro grafitové elektrody, uhlíkové elektrody a uhlíkové cihly.
- 3) Platí z jednotlivých komorových pecí, spojených komorových a tunelových pecí z impregnačních zařízení, v nichž se používají impregnační prostředky na bázi dehtu.
- 4) Benzo(b)fluoranten, benzo(a)pyren, indeno(1,2,3-c,d)pyren, benzo(k)fluoranten.

Technická podmínka provozu:

Odvádění emisí VOC z tepelných procesů při výrobě uhlíkatých materiálů do zařízení ke snižování emisí.

6.13. Krematoria (kód 7.15. dle přílohy č. 2 zákona)

Platí i pro veterinární spalovny v případě výhradního spalování těl zvířat a živočišných zbytků.

Emisní limity [mg/m ³]				O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	NO _x	CO	VOC		
50	350	100	15	17	A

Technická podmínka provozu:

Udržování takové teploty ve spalovacím prostoru za posledním přívodem vzduchu, která zajišťuje termickou a oxidační destrukci všech odcházejících znečišťujících látek (nejméně 850°C) s dobou setrvání spalin nejméně 2 s.

6.14. Veterinární asanační zařízení (kód 7.16. dle přílohy č. 2 zákona)

Platí i pro sběr a zpracování zvířecích těl a výrobu krmiv nebo technických tuků z vedlejších produktů porážky, například kostí, chlupů, peří, paroží, drápů, krve apod.

Technická podmínka provozu platná od 1. ledna 2013:

Za účelem předcházení emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem zajistit např. odsávání odpadních plynů do zařízení k omezování emisí, skladování v uzavřených zásobnících a čištění přepravních zásobníků v uzavřených prostorech.

6.15. Regenerace a aktivace katalyzátorů pro katalytické štěpení ve fluidní vrstvě (kód 7.17. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]			O _{2R} [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO _x		
50	1700	700	17	A

7. CHOVY HOSPODÁŘSKÝCH ZVÍŘAT

7.1. Chovy hospodářských zvířat s celkovou roční emisí amoniaku nad 5 t včetně (kód 8. přílohy č. 2 zákona)

Technická podmínka provozu:

Za účelem předcházení emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem zajistit technicko-organizační opatření ke snížení těchto emisí např. využitím snižujících technologií, jejichž seznam je uveden ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.

Příloha č. 9 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

OBECNÉ EMISNÍ LIMITY

Název znečišťující látky	Hmotnostní tok [g/h]	Hmotnostní koncentrace [mg/m ³]
tuhé znečišťující látky	≤2500	200
	>2500	150
oxidy síry vyjádřené jako oxid siřičitý	>20000	2500
oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý	>10000	500
oxid uhelnatý	>5000	500
organické látky vyjádřené jako celkový organický uhlík (TOC)	>3000	150
amoniak a soli amonné vyjádřené jako amoniak	>500	50
Sulfan	>100	10
Sírouhlík	>100	20
chlor a jeho plynné anorganické sloučeniny vyjádřené jako HCl	>500	50
fluor a jeho plynné anorganické sloučeniny vyjádřené jako HF	>100	10

NÁLEŽITOSTI PROVOZNÍ EVIDENCE

1.1. Identifikace provozovatele a provozovny

Stálé údaje

Údaje o provozovateli

Identifikační číslo provozovatele (IČ), bylo-li přiděleno, obchodní firma, sídlo a statutární zástupce nebo jméno, příjmení a adresa místa trvalého pobytu.

Údaje o provozovně

Identifikační číslo provozovny (IČP), bylo-li přiděleno, název, počet stacionárních zdrojů v provozovně, adresa provozovny, kód územně technické jednotky, odpovědná osoba.

1.2. Údaje o stacionárním zdroji

Stálé údaje

Pořadové (příp. také evidenční) číslo každého stacionárního zdroje v rámci provozovny, název stacionárního zdroje dle provozního řádu nebo povolení k provozu nebo technické dokumentace, typ stacionárního zdroje, zařazení stacionárního zdroje podle zákona, výrobce, datum uvedení do provozu, směnnost, denní, týdenní a roční rytmus, jmenovitý tepelný výkon a příkon, projektovaná kapacita spalovny odpadu nebo výroby, účinnost spalovacího stacionárního zdroje podle výrobce, druh topeniště, instalovaný elektrický výkon, druh výrobku, měrná jednotka množství výrobku, pořadová příp. evidenční čísla technologií ke snižování emisí a komínů nebo výduchů do nichž je stacionární zdroj zaústěn.

Proměnné údaje

Provozní hodiny (rok, měsíc, den), využití kapacity v %, množství vyrobené elektrické energie a množství vyrobeného tepla, včetně podílu množství tepla dodaného do veřejné sítě dálkového vytápění ve formě páry či horké vody, množství výrobku.

1.3. Údaje o palivech, surovinách nebo odpadech

Proměnné údaje

Druh a spotřeba paliv, suroviny, tepelně zpracovávaného odpadu (den^{*)}, měsíc rok), výhřevnost paliva, hmotnostní toky jednotlivých druhů nebezpečných odpadů, jejich spalné teplo a obsah znečišťujících látek v nebezpečných odpadech (zejména polychlorovaných bifenyly, pentachlorfenolu, chloridů, fluoridů, síry a těžkých kovů), doklady o výsledcích analýz provedených podle § 17 odst. 2.

^{*)} neplatí pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 5 MW a nižším, spalující výhradně zemní plyn

1.4. Údaje o technologiích ke snižování emisí

Stálé údaje

Evidenční čísla a druh a počet technologií ke snižování emisí, výrobce, datum uvedení do provozu, odlučované znečišťující látky, garantovaná účinnost technologie ke snižování emisí případně účinnost odpovídající garantované výstupní koncentraci.

Proměnné údaje

Provozní doba (pokud je odlišná od provozních hodin stacionárního zdroje), provozní účinnost (je-li sledována), objemový tok odpadního plynu, provozní parametr stanovený v provozním řádu dokladující plnění emisního limitu.

1.5. Údaje o komínech a výduších

Stálé údaje

Pořadové, případně také evidenční číslo komínu nebo jiného výduchu, výška komínu od paty komínu, výška výduchu, převýšení ústí komínu nebo jiného výduchu nad okolním terénem, průřez v koruně komínu, zeměpisné souřadnice paty komínu nebo výduchu, materiál a tepelně-izolační vlastnosti komínu, vypouštěné znečišťující látky.

Proměnné údaje

Průměrná teplota a rychlost plynů protékajících komínem nebo výduchem z technologie ke snižování emisí v místě měření emisí, v případě vypouštění emisí chladicí věží obsah vodní páry v odpadním plynu v %, časový režim vypouštění emisí z komína, výduchu nebo výpusti a provozní hodiny komína (výduchu nebo výpusti, pokud jsou odlišné od provozních hodin stacionárního zdroje).

1.6. Údaje o emisích

Stálé údaje

Seznam znečišťujících látek, které má stacionární zdroj povinnost zjišťovat, na které látky se vztahuje jednorázové a na které kontinuální měření emisí.

Proměnné údaje

Naměřená koncentrace znečišťující látky při referenčních podmínkách, hmotnostní tok znečišťující látky, vypočtená nebo odvozená měrná výrobní emise, emisní faktor použitý pro výpočet množství emisí, datum jednorázového měření emisí, datum ověření správnosti údajů kontinuálního měření, datum kalibrace systému kontinuálního měření, roční hmotnostní bilance těkavých organických látek u stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, s výjimkou činnosti nanášení práškových plastů uvedené v části II bodu 4.4. přílohy č. 5.

Jednotlivé údaje provozní evidence lze vést i samostatně v rámci provozní dokumentace, jako jsou např. operační listy, provozní deníky, záznamy v řídicím systému apod. Za součást provozní evidence jsou považovány protokoly z jednorázových měření emisí, protokoly z vyhodnocení a ověření kontinuálních měření emisí a doklady o kalibraci měřicích přístrojů.

NÁLEŽITOSTI SOUHRNNÉ PROVOZNÍ EVIDENCE

Obecné pokyny k vyplňování formulářů souhrnné provozní evidence:

1. Spalovací stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu pod kódem 1.1. o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalující kapalná nebo plynná paliva, na něž se vztahuje osvobození od poplatku podle § 15 odst. 3 zákona, vykazují údaje uvedené v bodu 1.1. a v bodu 1.2. v položkách 17. a 19. způsobem určeným datovým standardem podle jiného právního předpisu⁴⁾. Ostatní údaje uvedené v bodech 1.2., 1.4. a 1.5. neohlašují.
2. Stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu pod kódem 10.2., na něž se vztahuje osvobození od poplatku podle § 15 odst. 3 zákona, vykazují údaje uvedené v bodu 1.1. a v bodu 1.3. v položce 13 způsobem určeným datovým standardem podle jiného právního předpisu⁴⁾. Ostatní údaje uvedené v bodech 1.3., 1.4. a 1.5. neohlašují.

1.1. Identifikace provozovatele a provozovny

1. Údaje o provozovateli	
Identifikační číslo (IČ) ¹⁾ :	
Název provozovatele (obchodní firma nebo příjmení a jméno):	
Adresa (ulice, číslo popisné/orientační):	
Adresa (obec, město - městská část):	
PSČ:	
2. Údaje o provozovně	
Identifikační číslo provozovny (IČP) ²⁾ :	
Územně technická jednotka (ÚTJ) ³⁾ :	
Název provozovny:	
Adresa (ulice, číslo popisné/orientační):	
Adresa (obec, město - městská část):	
PSČ:	
Souhrnná provozní evidence za rok:	

Vysvětlivky k tabulce:

- 1) Identifikační číslo (IČ), bylo-li přiděleno. Fyzické osoby bez IČ vyplní datum narození.
- 2) Identifikační číslo provozovny (IČP) - označení provozovny, ve které je provozován jeden nebo více stacionárních zdrojů. IČP je přidělováno prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí.
- 3) Územně technickou jednotkou se rozumí jednotka, která je vymezena jako katastrální území nebo jeho část. Názvy a kódy ÚTJ jsou součástí METIS, vedeného ČSÚ, který je garantem vedení číselníku územně technických jednotek.

⁴⁾ Zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

1.2. Souhrnná provozní evidence spalovacích stacionárních zdrojů a spaloven odpadů

1	Pořadové číslo stacionárního zdroje	
2	Zařazení stacionárního zdroje podle zákona	
3	Datum vydání povolení provozu	
4	Název stacionárního zdroje	
5	Účinnost [%]	
6	Jmenovitý tepelný výkon [MW]	
7	Instalovaný elektrický výkon [MW]	
8	Jmenovitý tepelný příkon [MW]	
9	Celkový jmenovitý tepelný příkon [MW]	
10	Projektovaná kapacita spalovny odpadu [t/rok]	
11	Druh topeniště	
12	Provozní hodiny [h/rok]	
13	Celkové provozní hodiny (h/rok)	
14	Využití kapacity [%]	
15	Celková výroba tepla [GJ/rok]	
16	Celkové množství dodaného tepla [%]	
17	Druh paliva nebo odpadu	
18	Výhřevnost paliva [kJ/kg, kJ/m ³]	
19	Spotřeba paliva nebo odpadů [t/rok, tis. m ³ /rok]	
20	Emise znečišťujících látek [t/rok]	

Vysvětlivky a návod pro vyplnění údajů podle čísla řádku:

V případě spalovacích stacionárních zdrojů označených stejným kódem podle přílohy č. 2 k zákonu o jmenovitém tepelném příkonu do 1 MW včetně, spalujících plynná paliva, se níže uvedené údaje vyplňují souhrnně.

- Pořadové číslo stacionárního zdroje v rámci provozovny, přidělené ISPOP.
- Zařazení stacionárního zdroje do kategorie podle přílohy č. 2 zákona (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP).
- Uvede se datum vydání povolení provozu nebo jiného obdobného povolení vydaného podle dřívějších právních předpisů pro daný stacionární zdroj.
- Uvede se název stacionárního zdroje dle provozního řádu nebo povolení provozu nebo technické dokumentace.
- Vyplní se tepelná účinnost stacionárního zdroje.
- Vyplní se jmenovitý tepelný výkon spalovacího stacionárního zdroje dle technické dokumentace spalovacího stacionárního zdroje.
- Vyplní se údaj o instalovaném elektrickém výkonu dle technické dokumentace stacionárního zdroje znečišťování.
- Vyplní se jmenovitý tepelný příkon spalovacího stacionárního zdroje dle technické dokumentace spalovacího stacionárního zdroje.
- Vyplní se celkový jmenovitý tepelný příkon podle § 4 odst. 7 a 8 zákona.
- Vyplní se údaj o projektované kapacitě spalovny odpadů dle technické dokumentace.

- 11 Vyplní se druh topeniště (např. roštové, fluidní, plynový hořák, atd.) dle číselníku uvedeném ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.
- 12 Počet provozních hodin, po které byl spalovací stacionární zdroj ve vykazovaném kalendářním roce v provozu.
- 13 Celkový počet provozních hodin, po které byly spalovací stacionární zdroje, u nichž se jmenovité tepelné příkony podle § 4 odst. 7 a 8 zákona sčítají, ve vykazovaném roce provozovány. Je-li současně v provozu více spalovacích stacionárních zdrojů, u nichž se jmenovité tepelné příkony podle § 4 odst. 7 a 8 zákona sčítají, každá hodina jejich společného provozu se započítává pouze jednou. Tento údaj se vyplňuje pouze u spalovacích stacionárních zdrojů s celkovým jmenovitým tepelným příkonem 50 MW a vyšším a u záložních zdrojů energie.
- 14 Počet provozních hodin stacionárního zdroje za rok po přepočtu na stupeň využití instalované kapacity.
- 15 Celkové množství vyrobeného užitého tepla.
- 16 Celkové množství tepla dodaného do veřejné sítě dálkového vytápění ve formě páry či horké vody, vyjádřeno jako procenta (%) z celkového množství vyrobeného užitého tepla (procenta z údaje uvedeného na řádku č. 13). Tento údaj se vyplňuje se pouze u spalovacích stacionárních zdrojů s celkovým jmenovitým tepelným příkonem 20 MW a vyšším.
- 17 Uvede se druh (druhy) spalovaného paliva (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP), u spaloven odpadů nebo u spalovacích stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad společně s palivem se uvede rovněž jako samostatná položka odpad (bez bližšího určení).
- 18 Uvede se hodnota roční průměrné výhřevnosti paliva podle údajů dodavatele paliva.
- 19 Uvede se celková spotřeba paliva využívaného spalovacím stacionárním zdrojem ve vykazovaném roce; v případě, že je tepelně zpracováván odpad, uvede se k údajům odpovídajícímu položce odpadu celkové množství tepelně zpracovaných odpadů.
- 20 Celkové množství emisí znečišťujících látek (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP), vypuštěných do ovzduší ze stacionárního zdroje za vykazovaný kalendářní rok, pro které má provozovatel stacionárního zdroje podle § 6 odst. 1 zákona stanovenou povinnost zjišťovat emise.

1.3. Souhrnná provozní evidence jiných stacionárních zdrojů

1	Pořadové číslo stacionárního zdroje	
2	Zařazení stacionárního zdroje podle zákona	
3	Označení sektoru	
4	Název stacionárního zdroje	
5	Provozní hodiny [h/rok]	
6	Druh spalovaného paliva nebo odpadu	
7	Výhřevnost paliva v [kJ/kg, kJ/m ³]	
8	Spotřeba spáleného paliva a odpadů [t/rok, tis m ³ /rok]	
9		dle § 21 písm. a)
10	Spotřeba VOC (t/rok)	dle § 21 písm. b)
11		dle § 21 písm. c)
12	Druh výrobku	
13	Množství výrobku [t/rok]	

14	Emise znečišťujících látek [t/rok]		

Vysvětlivky a návod pro vyplnění údajů podle čísla řádku:

V případě jiného stacionárního zdroje, pro nějž je tato možnost uvedena v číselníku uveřejněném ve Věstníku MŽP, se níže uvedené údaje vyplňují souhrnně.

- 1 Pořadové číslo jiného stacionárního zdroje v rámci provozovny, přidělené ISPOP.
- 2 Zařazení stacionárního zdroje do kategorie podle přílohy č. 2 zákona (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP).
- 3 Označení sektoru v souladu s nomenklaturou pro reporting (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP).
- 4 Název jiného stacionárního zdroje dle provozního řádu nebo povolení k provozu nebo technické dokumentace (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP).
- 5 Počet provozních hodin, po které byl stacionární zdroj ve vykazovaném kalendářním roce v provozu.
- 6 Uvede se druh (druhy) spalovaného paliva (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP); v případě, že je tepelně zpracováván odpad nebo odpady, uvede se jako samostatná položka odpad (bez bližšího určení).
- 7 Uvede se hodnota roční průměrné výhřevnosti paliva podle údajů dodavatele paliva.
- 8 Uvede se celková spotřeba paliva využívaného stacionárním zdrojem ve vykazovaném kalendářním roce; v případě, že je tepelně zpracováván odpad nebo odpady, uvede se k údajům odpovídajícímu položce odpadu celkové množství spálených odpadů.
- 9 - 11 Spotřeba těkavých organických látek podle kategorií používaných těkavých organických látek podle § 21 písm. a), b) a c) této vyhlášky.
- 12 Druh výrobku u vybraných technologií (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP).
- 13 Množství výrobku v jednotkách uveřejněných ve Věstníku MŽP.
- 14 Celkové množství emisí znečišťujících látek (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP), vypuštěných do ovzduší za stacionární zdroj a vykazovaný kalendářní rok, pro které má provozovatel stacionárního zdroje podle § 6 odst. 1 zákona stanovenou povinnost zjišťovat emise.

1.4. Údaje o komínech a výduších

1	Pořadové číslo výduchu/komínu		
2	Pořadové číslo každého jednotlivého stacionárního zdroje zaústěného do komína/výduchu		
3	Výška komínu/výduchu [m]		
4	Průřez v koruně komínu, průřez výduchu [m ²]		
5	Zeměpisné souřadnice paty komínu/výduchu	N	
6		E	
7	Průměrná rychlost plynů v [m/s]		
8	Průměrná teplota plynů [°C]		
9	Časový režim vypouštění emisí		

10	Provozní hodiny komína/výduchu [h/rok]	
11	Druh technologie ke snižování emisí	
12	Účinnost technologie ke snižování emisí	
13	Emise znečišťujících látek [t/rok]	

Vysvětlivky a návod pro vyplnění údajů podle čísla řádku:

- 1 Pořadové číslo komínu/výduchu v rámci provozovny, přidělené ISPOP.
- 2 Pořadové číslo stacionárního zdroje uvedeného v položce č. 1 bodu 1.2. a 1.3.
- 3 Stavební výška komínu nebo převýšení výduchu/komínu nad okolním terénem.
- 4 Plocha průřezu ústí komínu (vnitřní plocha v koruně komínu), plocha průřezu výduchu.
- 5,6 Zeměpisná šířka a délka umístění komínu/výduchu, uvedená v souřadnicovém systému WGS 84 (World Geodetic System) používaná běžně přístroji GPS.
- 7 Zjištěná nebo odborně odhadnutá průměrná rychlost vzdušiny v ústí komínu/výduchu.
- 8 Zjištěná nebo odborně odhadnutá průměrná teplota vzdušiny v ústí komínu/výduchu.
- 9 Časový režim charakterizující denní, týdenní a roční období, v němž dochází k vypouštění podstatného množství škodlivin z komínu/výduchu dle schématu uveřejněného ve Věstníku MŽP (1 = znečišťující látky jsou v daném časovém úseku vypouštěny; 0 = je vypouštěno malé množství znečišťujících látek nebo nejsou v daném časovém úseku vůbec vypouštěny).
- 10 Provozní doba komínu/výduchu (doba, po kterou docházelo k vypouštění škodlivin z některého ze zaústěných stacionárních zdrojů do komínu/výduchu).
- 11 Uvede se druh každé technologie ke snižování emisí každé znečišťující látky (dle číselníku uveřejněného ve věstníku MŽP); v případě tuhých znečišťujících látek se uvede druh posledního stupně odlučovacího zařízení, v němž dochází ke snižování množství tuhých znečišťujících látek.
- 12 Průměrná roční provozní účinnost každé technologie ke snižování emisí vyjádřená v % snížení koncentrace znečišťující látky vstupující do technologie ke snižování emisí. Není-li provozní účinnost sledována, uvede se garantovaná účinnost případně účinnost odpovídající garantované výstupní koncentraci.
- 13 Celkové množství emisí znečišťujících látek (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP) vypuštěných do ovzduší za vykazovaný kalendářní rok daným komínem/výduchem, pro které má provozovatel stacionárního zdroje stanovenou povinnost zjišťovat emise podle § 6 odst. 1 zákona. V případě, že dochází k vypouštění/úniku veškerých emisí ze stacionárních zdrojů pouze jedním komínem/výduchem, tento údaj se nevyplňuje.

1.5. Údaje o měření emisí

1	Pořadové číslo stacionárního zdroje/zdrojů	
2	Označení místa měření emisí	
3	Datum měření	
4	Emise znečišťujících látek	specifický emisní limit
5		jednotka emisního limitu
6		emisní koncentrace BAT
7		jednotka emisní koncentrace BAT

8		hmotnostní koncentrace	
9		jednotka hmotnostní koncentrace	
10		hmotnostní tok [kg/h]	
11		měrná výrobní emise	
12		jednotka měrné výrobní emise	

Vysvětlivky a návod pro vyplnění údajů podle čísla řádku:

- 1 Pořadové číslo stacionárního zdroje uvedeného v položce č. 1 bodu 1.2. a 1.3.
- 2 Uvede se označení místa měření emisí dle provozního řádu nebo povolení k provozu nebo technické dokumentace.
- 3 Datum posledního platného autorizovaného měření emisí; nevyplňuje se v případě, že se zjišťování emisí provádí kontinuálním měřením.
- 4 Uvede se specifický emisní limit pro jednotlivé znečišťující látky (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP) stanovený v povolení provozu, a pokud v povolení provozu specifický emisní limit stanoven není, emisní limit platný pro daný stacionární zdroj podle této vyhlášky.
- 5 Jednotka specifického emisního limitu (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP).
- 6 Emisní koncentrace odpovídající horní hranici úrovně emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami (BAT) podle informací zveřejňovaných Evropskou komisí odpovídající příslušnému stacionárnímu zdroji. Vyplní se v údajích za r. 2016 a v dalším období v případě uplatnění § 15, odst. 5 a odst. 6, písm. b) zákona.
- 7 Jednotka emisní koncentrace BAT (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP).
- 8 Hmotnostní koncentrace emisí jednotlivých znečišťujících látek přepočtená na podmínky stanovené pro emisní limit stacionárního zdroje v právním předpisu v mg.m^{-3} , případně v jiných jednotkách uvedených v řádku č. 7; v případě kontinuálního měření se uvede hodnota vypočtená jako aritmetický průměr všech platných denních hodnot za kalendářní rok.
- 9 Jednotka hmotnostní koncentrace, ve které je stanoven emisní limit.
- 10 Podíl hmotnosti emisí jednotlivých znečišťujících látek za hodinu.
- 11 Podíl hmotnosti emisí znečišťujících látek a vztažné veličiny, která je stanovena pro emisní limit stacionárního zdroje v právním předpisu.
- 12 Jednotka měrné výrobní emise (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP).

NÁLEŽITOSTI PROVOZNÍHO ŘÁDU

1. Identifikace stacionárního zdroje (stacionárních zdrojů) a provozovny, ve které je stacionární zdroj umístěn, provozovatele, případně majitele stacionárního zdroje.
2. Podrobný popis stacionárního zdroje a dále popis technologií ke snižování emisí a jejich funkce. Číslování stacionárního zdroje je shodné s provozní evidencí stacionárního zdroje a v jednoznačné návaznosti na platné provozní a technologické předpisy provozovatele.
3. Údaj o funkci spalovacího stacionárního zdroje v přenosové soustavě nebo v soustavě zásobování tepelnou energií a údaj o tom, zda se jedná o záložní zdroj energie.
4. Vstupy do technologie - zpracovávané suroviny, paliva a odpady tepelně zpracovávané ve stacionárním zdroji.
5. Popis technologických operací prováděných ve stacionárních zdrojích se vstupními surovinami a s palivy, mechanismus reakcí včetně známých vedlejších reakcí, způsoby řízení a kontroly prováděných operací (detailní podmínky zpracování surovin a podmínky spalování paliv, podmínky provozu technologií ke snižování emisí nebo dalších operací sloužících ke snižování emisí).*)
6. Výstupy z technologie - znečišťující látky a jejich vlastnosti, množství a způsob zacházení s nimi, místa výstupu znečišťujících látek ze stacionárního zdroje do vnějšího ovzduší.
7. Popis zařízení pro kontinuální měření emisí (pokud je instalováno) a popis měřicího místa, včetně postupu sledování provozu stacionárního zdroje a stanovení emisí pro případ výpadku kontinuálního měření emisí (např. sledováním teploty, tlaku, obsahu kyslíku, viskozity, pH). V případě stacionárního zdroje, u něž je emisní limit dosahován úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím technologie ke snižování emisí, popis provozního parametru a jeho číselné vyjádření, dokladující plnění emisního limitu, způsob jeho měření včetně způsobu a frekvence kalibrace měřidla (v souladu s příslušnými technickými normami, jsou-li k dispozici) a popis způsobu nepřetržitého zaznamenávání naměřených hodnot.
8. Popis měřicího místa pro jednorázové měření emisí.
9. Druh, odhadované množství a vlastnosti znečišťujících látek, u kterých může dojít, v případě poruchy nebo havárie stacionárního zdroje nebo jeho části, k vyšším emisím než při obvyklém provozu.
10. Vymezení stavů uvádění stacionárního zdroje do provozu a jeho odstavování.
11. Aktuální spojení**) na příslušný orgán ochrany ovzduší, způsob podávání hlášení o havárii nebo poruše orgánům ochrany ovzduší a veřejnosti, odpovědné osoby a způsob interního předávání informací o poruchách a haváriích.
12. Způsob předcházení haváriím a poruchám; opatření, která jsou nebo budou provozovatelem přijata ke zmírnění důsledků havárií a poruch a uvedení postupů provozovatele při zmáhání havárií a odstraňování poruch včetně režimů omezování nebo zastavování provozu stacionárního zdroje.***) U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad nejvýše přípustné doby pro jakékoli technicky nezamezitelné odstávky, poruchy nebo závady technologického zařízení sloužícího ke snižování emisí nebo měřících přístrojů, během kterých může koncentrace znečišťujících látek překročit stanovené hodnoty emisních limitů.
13. Způsob zajištění spolehlivosti a řádné funkce kontinuálního měřicího systému při výpadku kontinuálního měření emisí, z důvodů poruchy nebo údržby systému, překračujícím 10

dní v kalendářním roce. Neplatným dnem z hlediska kontinuálního měření emisí se rozumí den, ve kterém jsou více než 3 průměrné hodinové hodnoty z důvodu poruchy nebo údržby kontinuálního měření neplatné. V případě vyhodnocování půlhodinových intervalů tvoří neplatnou hodinovou hodnotu dvě neplatné půlhodinové průměrné hodnoty v rámci jedné hodiny.

14. Vymezení doby uvádění spalovacích stacionárních zdrojů do provozu a jejich odstavování z provozu.

15. Termíny kontrol, revizí a údržby technologických zařízení sloužících ke snižování emisí. Uvedení způsobu proškolení obsluh a odpovědných osob.*)

16. Definice poruch a havárií s dopadem na vnější ovzduší a jejich odstraňování, termíny odstraňování poruch pro konkrétní technologii stacionárního zdroje a podmínky odstavení stacionárního zdroje z provozu.*)

17. Způsob a četnost seřizování spalovacích stacionárních zdrojů.

18. Výjimečné situace - odůvodnění neplnění stanovených emisních limitů v případech definovaných poruch, definovaných havárií, při najíždění technologií do provozu nebo při odstavování technologií z provozu po stanovenou dobu, při seřizování technologií. Uvedou se pracovní a kontrolní postupy pro zamezení úniků znečišťujících látek při opravách, najíždění nebo odstavování stacionárního zdroje.*)

19. Provozovatel chovu hospodářských zvířat dále uvede

- a) způsob ustájení a projektovanou kapacitu ustájení hospodářských zvířat,
- b) způsob odvádění amoniaku do ovzduší,
- c) referenční nebo snižující technologie podle Metodického pokynu Ministerstva životního prostředí „Stanovení kategorie a uplatnění snižujících technologií u zemědělských zdrojů“ pro chovy hospodářských zvířat, skládky chlévského hnoje a kejdy a způsoby zapravení na pozemek, u kterých je deklarován emisní hmotnostní tok amoniaku do ovzduší, a které budou v rámci plánu u stacionárního zdroje instalovány, nebo jiné technologie snižující emise amoniaku,
- d) další související technickoorganizační opatření.

20. Provozovatel stacionárního zdroje vypouštějící fugitivní emise tuhých znečišťujících látek, nebo provozovatel stacionárního zdroje, jehož součástí je výroba, zpracování, úprava, doprava, nakládka, vykládka a skladování prašných materiálů uvede v provozním řádu technická a provozní opatření k omezení tuhých znečišťujících látek a resuspenze prachu.

21. Provozovatel stacionárního zdroje emitujícího znečišťující látky obtěžující zápachem, zejména kategorie 2.3, 2.4, 2.6, 7.8, 7.9, 7.10, 7.11, 7.12, 7.16 a 8 přílohy č. 2 k zákonu, uvede v provozním řádu technická a provozní opatření k omezení emisí těchto látek

22. Podpis provozovatele nebo v případě právnické osoby jejího statutárního zástupce nebo jím pověřené osoby.

Vysvětlivky:

*) Přípustný je odkaz na jinou dokumentaci provozovatele, která bude požadované údaje obsahovat.

**) Takto označené údaje mohou být zpracovány společně pro všechny stacionární zdroje jediné provozovny.

OBSAHOVÉ NÁLEŽITOSTI ODBORNÉHO POSUDKU

1. Určení posudku, základní identifikační údaje: Pro koho byl odborný posudek zpracován, kdo jej zpracoval (včetně kopie rozhodnutí o vydání autorizace, razítka autorizované osoby a podpisu osoby oprávněné jednat za autorizovanou osobu), kdy jej zpracoval a za jakým účelem byl odborný posudek zpracován.
2. Obecné údaje: Podklady (popis šetření na místě, popis projektové dokumentace, atd.), Identifikační údaje (název stacionárního zdroje, adresa, provozovatel, IČ provozovatele). Návrh zařazení stacionárního zdroje dle přílohy č. 2 zákona.
3. Popis stacionárního zdroje a jeho provozu: Popis používané technologie, technický popis všech technologických zařízení, název jeho výrobce, údaje o vzduchotechnice (samostatný či společný odvod odpadních plynů do atmosféry, množství, stavové podmínky, výška komína), systém řízení, regulace a měření procesů (manuální/kontinuální/automatika). Dále pak údaje o referenčních stavbách, schémata, nákresy (jsou-li k dispozici). U stacionárních zdrojů nespádajících do působnosti referenčních dokumentů o nejlepších dostupných technikách porovnání navrženého technického řešení a emisních parametrů s nejlepším běžně dostupným technickým řešením, případně také s obdobnými již provozovanými technologiemi. Popis výrobního programu, jmenovité (projektované) výrobní kapacity, údaj o provozu stacionárního zdroje. Návrh zařazení uvedené technologie podle přílohy č. 2 k zákonu.
4. Emisní charakteristika stacionárního zdroje: Umístění měřicího místa. Specifikace znečišťujících látek emitovaných ze stacionárního zdroje. Naměřené hodnoty emisí na stacionárním zdroji (přílohou kopie měřicího protokolu), případně na referenčním stacionárním zdroji obdobné technologie (jsou-li k dispozici), vypočtené hodnoty emisí. Porovnání s požadavky stanovenými zákonem nebo prováděcími právními předpisy. V případě stacionárního zdroje, u něž je emisní limit dosahován úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím technologie ke snižování emisí, návrh vhodného provozního parametru a jeho číselné vyjádření, dokladující za všech okolností plnění emisního limitu, způsob jeho měření včetně způsobu a frekvence kalibrace měřidla (v souladu s příslušnými technickými normami, jsou-li k dispozici) a popis způsobu nepřetržitého zaznamenávání naměřených hodnot.
5. Zhodnocení úrovně znečištění ovzduší v lokalitě, kde má být stacionární zdroj umístěn: Komentář vývoje úrovně znečištění ovzduší relevantními znečišťujícími látkami a popis aktuálního stavu. Popis vlivu stacionárního zdroje na úroveň znečištění ovzduší, porovnání s ostatními stacionárními zdroji, které mají vliv na předmětnou lokalitu a posouzení splnění požadavků vyplývajících z programů ke zlepšení kvality ovzduší a návrh opatření k jejich naplnění.
6. Závěr a doporučení podmínek provozu: Stanovení základních podmínek provozu a doporučení dodatečných podmínek provozu s ohledem na konkrétní umístění stacionárního zdroje, shrnutí případných rizik s ohledem na kvalitu ovzduší.

OBSAHOVÉ NÁLEŽITOSTI PROTOKOLU O JEDNORÁZOVÉM MĚŘENÍ EMISÍ

1. Datum provedení jednorázového měření emisí, datum vystavení protokolu
2. Jména osob provádějících jednorázové měření emisí
3. Jméno a podpis osoby odpovědné za správnost provedení měření a zpracování protokolu (odpovědný zástupce pro výkon autorizované činnosti)
4. Identifikace provozovatele stacionárního zdroje
5. Účel jednorázového měření emisí
6. Předmět jednorázového měření emisí (pořadové číslo měřeného stacionárního zdroje přidělené systémem ISPOP, základní technická data stacionárního zdroje a instalovaných technologií ke snižování emisí), další související údaje (technologické vstupy a výstupy), hodnoty proměnných parametrů zařízení ke snižování emisí
7. Umístění měřicího místa, porovnání s požadavky určených norem, zhodnocení dopadu odchylky od normy, v případě nejednoznačnosti nákres s vyznačením odběrových míst
8. Rozsah jednorázového měření emisí (měřené veličiny včetně doprovodných veličin), metody stanovení jednotlivých znečišťujících látek a jejich skupin včetně odkazů na normy a standardní operační postupy
9. Použitá přístrojová technika (odběrová zařízení, analyzátory a jejich rozsahy, měřidla dalších souvisejících veličin), kalibrační materiály, způsoby sběru a vyhodnocování dat
10. Oblast spolupráce (identifikace spolupracujícího akreditovaného subjektu, předmět spolupráce – stanovované veličiny, metody stanovení)
11. Údaje o průběhu jednorázového měření emisí (odběry vzorků, slepé pokusy, měření souvisejících veličin, hodnoty provozních parametrů včetně hodnot parametrů zařízení ke snižování emisí)
12. Soubory výsledků naměřených veličin včetně stavových a dalších doprovodných veličin
13. Seznam dokumentů použitých pro jednorázové měření emisí a jeho vyhodnocení (právní předpisy, normy, standardní operační postupy), seznam značek
14. Vyhodnocení jednorázového měření emisí, které obsahuje: emisní limit a podmínky za jakých je stanoven, výsledky naměřených hodnot koncentrací znečišťujících látek a souvisejících doprovodných veličin z jednotlivých měření, hodnoty hmotnostních koncentrací znečišťujících látek z jednotlivých měření přepočtené na podmínky, za kterých je stanoven emisní limit a průměrnou hodnotu této hmotnostní koncentrace za celou dobu měření, hmotnostní tok a její měrnou výrobní emisi.

OBSAHOVÉ NÁLEŽITOSTI ROZPTYLOVÉ STUDIE

1. Zadání rozptylové studie
2. Použitá metodika výpočtu
3. Vstupní údaje

3.1. Umístění záměru

Popis řešeného území, popis a mapa umístění zdroje ve vztahu k obytné a jiné zástavbě a reliéfu území. Mapové podklady jsou opatřeny legendou, měřítkem, identifikací souřadného systému a použitého digitálního výškopisu.

3.2. Údaje o zdrojích

- a) Popis technologického vybavení zdroje a souvisejících technologií.
- b) Podkladové údaje o emisích (z posuzovaného zdroje i emise přímo související s tímto zdrojem a emise z technologicky propojených či navazujících záměrů bez ohledu na investora) a výduších, a to:
 - i. emisní koncentrace znečišťujících látek,
 - ii. průtoky odpadních vzdušin, jejich teplota a rychlost ve vyústění,
 - iii. celkové roční emisní bilance látek; pro výpočet výchozího stavu se použijí emise vykázané v souhrnné provozní evidenci; pro roční emisní bilanci se použije pětiletý průměr vykázaných dat, pokud jsou tato data dostupná; pro výpočet emisí nového zdroje se použije příslušný emisní limit nebo emisní faktor; použít lze také nižší emisní koncentraci, pokud bude zajištěno plnění této emisní koncentrace technickými podmínkami provozu stacionárního zdroje uloženými v povolení provozu,
 - iv. specifikace výduchů (konstrukce, výška, průměr).Množství spalín nebo odpadních vzdušin je doloženo technickou dokumentací zdroje nebo přiloženým výpočtem včetně vysvětlení postupu výpočtu.
- c) V případě emisí z mobilních zdrojů jsou uvedeny rovněž údaje o intenzitě dopravy (denní počty vozidel a pojezdy) a složení dle kategorií a emisních tříd vozidel.

3.3. Meteorologické podklady

Je uvedena větrná růžice odpovídající dané lokalitě, a to jak graficky, tak tabelárně s četností výskytu jednotlivých tříd stability a tříd rychlosti větru vzhledem k rozptylovým podmínkám v atmosféře. V případě volby větrné růžice jiné lokality je nutno uvést důvody a popsat případný vliv na přesnost výsledků.

3.4. Popis referenčních bodů

Krok sítě výpočtových bodů je volen tak, aby byly vyhodnoceny maximální úrovně znečištění v místě dotyku kouřové vlečky s terénem resp. v místě dosažení výpočtové

(respirační) výšky. Volba velikosti modelovaného území zohledňuje i umístění zdroje a výškový profil území.

Model rozptylu posuzuje i vliv zdroje na vícepatrové obytné domy ve výškách, odpovídajících nejvyšším patřům těchto budov (posouzení možného „zachycení“ kouřové vlečky na návětrné straně budov).

V odůvodněných případech je součástí rozptylové studie provedení citlivostní analýzy vlivu změny výšky komínu zdroje (případně návrh této výšky) na úroveň znečištění ve specifických výpočtových bodech, jejímž výsledkem je návrh výšky komína.

3.5. Znečišťující látky a příslušné imisní limity

Seznam relevantních znečišťujících látek včetně typu počítaných koncentrací (hodinové, denní koncentrace, roční průměrná koncentrace, apod.) a příslušných imisních limitů.

3.6. Hodnocení úrovně znečištění v předmětné lokalitě

Při hodnocení stávající úrovně znečištění v předmětné lokalitě se vychází z map úrovně znečištění konstruovaných v síti 1×1 km, ve formátu shapefile (.shp ESRI). Tyto mapy zveřejňuje ministerstvo na internetových stránkách. Tyto mapy obsahují v každém čtverci hodnotu klouzavého průměru koncentrace pro všechny znečišťující látky za předchozích 5 kalendářních let, které mají stanoven roční imisní limit.

4. Výsledky rozptylové studie

Výsledky rozptylové studie jsou uvedeny

- a) ve stručném komentáři hodnotícím budoucí úrovně znečištění ovzduší a předpoklad plnění imisních limitů,
- b) v tabulkové formě (v případě výpočtu pro jednotlivé vybrané referenční body; pokud je výpočet prováděn v pravidelné síti referenčních bodů, lze výsledky v tabulkové formě přiložit k rozptylové studii na CD, zde je nutné číslo referenčního bodu doplnit jeho souřadnicemi),
- c) kartograficky (s uvedením umístění zástavby, mapy jsou v definovaném měřítku).

5. Návrh kompenzačních opatření

Přesná identifikace stacionárního zdroje nebo pozemní komunikace, pro které budou prováděna kompenzační opatření.

Podrobný popis kompenzačních opatření s termínem jejich realizace, v případě opakovaně uplatňovaných opatření s časovým plánem. Jsou popsána rizika realizace kompenzačních opatření a způsoby minimalizace těchto rizik.

Je proveden výpočet podle § 27 dokládající dostatečnost navržených kompenzačních opatření.

6. Závěrečné hodnocení

Kromě vyhodnocení příspěvků k úrovním znečištění je komentováno také plnění imisních limitů při zohlednění stávající úrovně znečištění a příspěvku nového stacionárního zdroje.

Zároveň jsou komentována navržená kompenzační opatření a jejich přínos ke kvalitě ovzduší v dané oblasti.

7. Seznam použitých podkladů

Příloha č. 16 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Koeficienty významnosti pro výpočet kompenzačních opatření

Efektivní výška zdroje*) [m]	Koeficient významnosti	Efektivní výška zdroje*) [m]	Koeficient významnosti
0 - 1,5	50	> 28 - 31	23
> 1,5 - 2,5	48	> 31 - 35	22
> 2,5 - 3	46	> 35 - 38	21
> 3 - 3,5	44	> 38 - 43	20
> 3,5 - 4	42	> 43 - 47	19
> 4 - 4,5	41	> 47 - 53	18
> 4,5 - 5	40	> 53 - 58	17
> 5 - 6	39	> 58 - 65	16
> 6 - 6,5	38	> 65 - 72	15
> 6,5 - 7	37	> 72 - 80	14
> 7 - 8	36	> 80 - 89	13
> 8 - 9	35	> 89 - 99	12
> 9 - 10	34	> 99 - 110	11
> 10 - 11	33	> 110 - 122	10
> 11 - 12	32	> 122 - 135	9
> 12 - 13,5	31	> 135 - 150	8
> 13,5 - 15	30	> 150 - 167	7
> 15 - 16,5	29	> 167 - 185	6
> 16,5 - 18,5	28	> 185 - 206	5
> 18,5 - 20,5	27	> 206 - 229	4
> 20,5 - 23	26	> 229 - 254	3
> 23 - 25	25	> 254 - 282	2
> 25 - 28	24	> 282 a více	1

*) Pro výpočet efektivní výšky zdroje se použije II. třída stability a rychlost větru 5 m.s^{-1} .

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2012 činí 6 000,- Kč, druhá záloha na rok 2012 činí 6 000,- Kč, třetí záloha na rok 2012 činí 4 500,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky-knihkupci – 516 205 177, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihárství – Přibíková, J. Švermy 14; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Olomouc:** Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14; **Otrokovice:** Ing. Kučerík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Poříčí 25, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 4:** Tiskárna Ministerstva vnitra, Bartůňkova 4; **Praha 6:** PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@top-dodavatel.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od za evidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. číslo 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.